

การนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์

Data Visualization

นางสาวโสณียา พั้วพา รหัส 51362190

วันที่ได้รับการอนุมัติ 25/๕/2556
เลขประจำตัว.....	๑๖๒๙๐๔๗๖
นามเดิมของเด็ก.....	พร.
นามเดิมภาษาอังกฤษ.....	นภ. นภ.นภ.นภ.นภ.

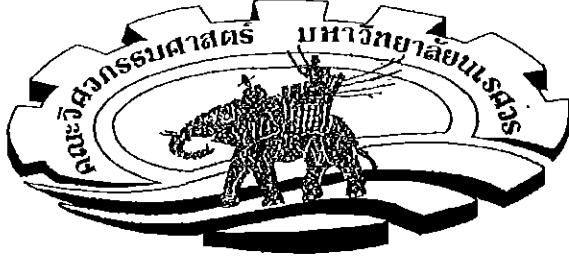
๒๕๕๖

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิชกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาชีวกรรมคอมพิวเตอร์ ภาควิชาชีวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

คณะวิชกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ปีการศึกษา 2554

ใบรับรองโครงงานวิศวกรรม

หัวข้อโครงงาน การนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์

ผู้ดำเนินโครงการ นางสาวโสณีย พี้ษา รหัส 51362190

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. วรลักษณ์ คงเด่นฟ้า

สาขาวิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์

ภาควิชา วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์

ปีการศึกษา 2554

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร อนุมัติให้โครงงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ

การศึกษาตามหลักสตรีวิชกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชกรรมคอมพิวเตอร์

ประชานกรรมการ

(อาจารย์รัฐภูมิ วรรณสาสน์)

 ดร.รัตนารมย์ ชลerteร์เชื้อสัทพี

(อาจารย์ภาณุพงศ์ สอนกม)

การสอนภาษาไทย กรรมการ
(อาจารย์ศรราม ตั้งคำานนิช)

..... ๗๖๙ ๘๖๙ กรรมการ

(ดร.วรค์กมณ์ คงเจ่นฟ้า)

ชื่อหัวข้อโครงการ	การนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์
ผู้ดำเนินโครงการ	นางสาวโสโนยา พี้ษา รหัส 51362190
ที่ปรึกษาโครงการ	ดร.วรลักษณ์ คงเด่นฟ้า
สาขาวิชา	วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
ภาควิชา	วิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

ปริญญาบัณฑิตนี้ต้องการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์ กรณีศึกษาจำนวนประชากร จังหวัดแม่ฮ่องสอนและงบประมาณการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552-2554 โดยรูปแบบการนำเสนอันจะทำการดึงรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API มาใช้กับข้อมูลตั้งกล่าวซึ่งถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูลนำเสนอ

จากการทดลองสามารถนำรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API มาใช้กับข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ในฐานข้อมูลนำเสนอได้

Project title	Data Visualization
Name	Miss Soniya Phuata ID. 51362190
Project advisor	Dr. Woralak Kongdantha
Major	Computer Engineering
Department	Electrical and Computer Engineering
Academic year	2011

Abstract

This project presents data visualization with study case of population of Mae Hong Son province and the financial budget of Mac Na Toeng Subdistrict Administration Organization in Pai district, Mae Hong Son between 2009-2011. This project rely on Google Visualization API to present the information from database.

The result is this project can use Google Visualization API to present information from database through web application.

กิตติกรรมประกาศ

โครงงานนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากความช่วยเหลือจากหลายฝ่ายด้วยกัน ผู้จัดทำโครงงานจึงขอถือโอกาสณี ขอขอบขอบพระคุณ ดร.วรลักษณ์ พงเด่นพิชาซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานและให้ความกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และให้ความรู้ในการทำโครงงาน ผู้ดำเนินโครงงานขอขอบพระคุณเมื่ออย่างสูงและขอระลึกถึงความกรุณาของท่านตลอดไป

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการทุกท่าน คือ อาจารย์รัฐภูมิ วรรณสาสน์ อาจารย์ภาณุพงศ์ สอนคง และอาจารย์เศรษฐา ตึงคำวานิช ซึ่งให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทาง และข้อคิดเห็นต่างๆที่เป็นประโยชน์ในโครงงานนี้ ทำให้โครงงานออกมาระบูรณ์แบบยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ประทิธิประสาทวิชาความรู้ต่างๆตลอดระยะเวลา 4 ปี ซึ่งเป็นความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการทำโครงงานนี้และยังสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

สุดท้ายนี้เนื่องสืบอื่นใด ผู้จัดทำโครงงานขอขอบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้มอบความรัก ความเมตตากรุณา และเป็นกำลังใจเสมอมา เป็นที่ปรึกษาในทุกๆเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ด้านการทำงาน ด้านการใช้ชีวิต อีกทั้งยังสนับสนุนทางด้านการเงิน ความสำเร็จในครั้งนี้จะไม่เกิดขึ้นเลยถ้าหากขาดความรัก ความห่วงใย และกำลังใจเหล่านี้ ผู้จัดทำโครงงานจึงขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ เป็นอย่างสูง และขอขอบคุณทุกๆ คนในครอบครัวของผู้จัดทำที่ไม่ได้กล่าวมา ณ ที่นี่ด้วย

นางสาวโสโนยา พี้วหา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช
สารบัญรูป	ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 แผนการดำเนินงาน.....	3
1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.6 งบประมาณ	4
บทที่ 2 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 ฐานข้อมูล	5
2.1.1 รูปแบบของระบบฐานข้อมูล	5
2.1.2 อิอาร์โนเดล.....	6
2.2 การติดต่อกับฐานข้อมูลด้วยวิธี LINQ to SQL.....	6
2.2.1 ชุดเครื่องมือ LINQ	7
2.2.2 การทำ Mapping ของ LINQ To SQL	8
2.3 Pivot.....	9
2.4 เว็บแอพพลิเคชัน	11
2.5 เจสัน	12
2.5.1 ไวยากรณ์เจสัน	12
2.5.2 ชนิดของข้อมูลภายในเจสัน	13

สารบัญ(ต่อ)

หน้า

2.5.3 เปรียบเทียบเจสันกับอีกชื่ออื่นๆ	13
2.5.4 ประโยชน์ของเจสัน	14
2.6 เอเจ็กช์.....	14
2.6.1 ประวัติความเป็นมา.....	14
2.6.2 ที่มาของปัญหา.....	15
2.6.3 โครงสร้างของเอเจ็กช์	16
2.6.4 การทำงานของเอเจ็กช์	17
2.6.5 ข้อดีของเอเจ็กช์	19
2.7 จา瓦สคริปต์	19
2.8 เจคิวี	20
2.9 Application Programming Interface	21
2.10 Google Visualization API.....	21
2.10.1 รูปแบบของบริการ Google Charts	22
 บทที่ 3 วิธีการดำเนินโครงการ	43
3.1 หลักการทำงาน	43
3.2 การออกแบบและจัดทำฐานข้อมูล	45
3.3 การดึงข้อมูลจากฐานข้อมูล	48
3.3.1 ข้อมูลประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอน	48
3.3.1.1 การนำเสนอจำนวนประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอ	48
3.3.1.2 การกำหนดขอบเขตในการนำเสนอข้อมูล.....	49
3.3.1.3 ขั้นตอนการแปลงประเภทของข้อมูล.....	51
3.3.2 การสรุปข้อมูลการเงินขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง.....	52
3.3.2.1 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับรายรับ.....	52
3.3.2.2 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับรายจ่าย	53
3.4 การนำเสนอข้อมูล	54

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการทดสอบ.....	56
4.1 Home page	56
4.2 Population page.....	57
4.3 Finance page	70
4.3.1 รายได้และรายจ่ายขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาดง.....	70
4.3.2 สรุปรายการรายได้.....	74
4.3.3 สรุปรายจ่าย	76
4.3.4 พื้นที่บริการ	79
4.4 Contact me page	81
บทที่ 5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	82
5.1 สรุปผลการดำเนินงาน	82
5.2 ปัญหาที่พบ	83
5.3 แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ	83
เอกสารอ้างอิง	85
ภาคผนวก.....	86
ประวัติผู้จัดทำโครงการ.....	102

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 แผนการดำเนินการ	1
2.1 ตัวอย่างข้อมูลดิบที่ทำการจัดเก็บ	10
2.2 การ Pivot ข้อมูล.....	11
2.3 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Area Chart.....	24
2.4 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Bar Chart.....	25
2.5 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Bubble Chart	26
2.6 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Candlestick Chart.....	27
2.7 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Column Chart.....	28
2.8 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart.....	29
2.9 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Gauge	30
2.10 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Regions	31
2.11 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Markers	32
2.12 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Map Chart	33
2.13 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Line Chart	34
2.14 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Org Chart.....	35
2.15 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Pie Chart.....	36
2.16 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Scatter Chart.....	37
2.17 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart	38
2.18 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Table.....	39
2.19 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Tree Map	40
2.20 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Motion Chart.....	41
2.21 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Annotated Time Line	42
5.1 เปรียบเทียบรูปแบบการนำเสนอของ Google Visualization API กับ Many Eyes	82

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
2.1 การแปลงโครงสร้างจากฐานข้อมูลให้มาอยู่ในรูปของอีองเจกต์.....	6
2.2 สถาปัตยกรรม LINQ	7
2.3 การทำ Mapping ของ LINQ To SQL.....	8
2.4 ตัวอย่าง ไวยกรรมเจสัน.....	12
2.5 ตัวอย่างข้อมูลประกอบไปด้วยคู่ของคีย์และค่าข้อมูล	13
2.6 เปรียบเทียบการทำงานแบบเดินกับแอ็ปเจกซ์.....	16
2.7 สถาปัตยกรรมของแอ็ปเจกซ์.....	17
2.8 การทำงานแบบ Asynchronous และการอัพเดตหน้าเว็บแบบบางส่วน	18
2.9 เว็บไซต์แนะนำการใช้ Google Chart.....	22
2.10 แสดงตัวอย่างรูปแบบการนำเสนอของ Google Chart	23
2.11 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Area Chart	24
2.12 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Bar Chart	25
2.13 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Bubble Chart	26
2.14 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Candlestick Chart	27
2.15 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Column Chart	28
2.16 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart	29
2.17 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Gauge	30
2.18 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Regions	31
2.19 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Markers	32
2.20 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Map Chart	33
2.21 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Line Chart	34
2.22 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Org Chart	35
2.23 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Pie Chart	36
2.24 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Scatter Chart	37
2.25 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Stepped Area Chart	38
2.26 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Table	39
2.27 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Tree Map	40
2.28 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Motion Chart	41

สารบัญรูป(ต่อ)

หัวเรื่อง	หน้า
2.29 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Annotated Time Line	42
3.1 หลักการทำงานของระบบการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์.....	43
3.2 แสดงความสามารถของระบบในรูปแบบ Use case diagram.....	44
3.3 แสดงการออกแบบฐานข้อมูลแบบ Conceptual diagram.....	46
3.4 ขั้นตอนการทำงานการนำเสนอข้อมูลของประชากร ในตำบลของแต่ละอำเภอ	48
3.5 ขั้นตอนการทำงานของการสรุปข้อมูลเพื่อกำหนดขอบเขต	50
3.6 ขั้นตอนการทำงานของการแบ่งประเภทของข้อมูล	51
3.7 หลักการทำงานการสรุปเกี่ยวกับข้อมูลรายรับรายจ่าย.....	53
3.8 แสดงรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลของ Google Visualization API	54
3.9 แสดงระบบการติดต่อการใช้รูปแบบการนำเสนอของ Google Visualization API	55
4.1 แสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชันหน้า Home	56
4.2 แสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชันของการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประชากร.....	57
4.3 แสดงรายการฟังก์ชันการแสดงข้อมูลของประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอ.....	57
4.4 แสดงการฟังก์ชันการกำหนดเขตของจำนวนประชากรในแต่ละตำบล	58
4.5 แสดงข้อมูลประชากรโดยไม่ถูกกำหนดเขตของจำนวนประชากร	59
4.6 แสดงข้อมูลประชากรที่ถูกกำหนดเขตล่างของจำนวนประชากร	60
4.7 แสดงข้อมูลประชากรที่ถูกกำหนดเขตบนของจำนวนประชากร	61
4.8 แสดงข้อมูลประชากรที่ถูกกำหนดเขตล่างและเขตบน	62
4.9 แสดงฟังก์ชันการเลือกประเภทของข้อมูล	63
4.11 แสดงความหนาแน่นของประชากรของแต่ละอำเภอ ในจังหวัดแม่ฮ่องสอน	64
4.12 แสดงแผนที่เมื่อทำการเลือกรายชื่ออำเภอ	65
4.13 แสดงการเลือกตำแหน่งบนแผนที่	66
4.15 แสดงเครื่องมือแก้ไขรูปแบบการนำเสนอหน้าเรื่องด้น	67
4.16 แสดงเครื่องมือแก้ไขแผนภูมิหน้าแผนภูมิ	67
4.17 แสดงเครื่องมือแก้ไขแผนภูมิหน้ากำหนดค่า	68
4.18 แสดงแผนภูมิเมื่อทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบ	69
4.19 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายได้และรายจ่ายของ อบต. เมืองนาเติง	70
4.20 แสดงรูปแบบกราฟแบบ Area Chart.....	71

สารบัญรูป(ต่อ)

รูปที่	หน้า
4.21 แสดงรายจ่ายการใช้งบประมาณตามแผนงาน.....	71
4.22 แสดงประเภทงานการใช้งบประมาณของแผนงานการศึกษา	72
4.23 แสดงรายการการใช้งบประมาณประเภทงานบริหารการศึกษาทั่วไป.....	72
4.24 แสดงประเภทรายได้.....	73
4.25 แสดงหมวดหมู่รายได้ของรายได้ประเภทรายได้ที่มิใช่ภาษีอากร	73
4.26 แสดงรายการรายได้ของรายได้หมวดหมู่ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต.....	74
4.27 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้ด้วย Motion Chart.....	75
4.28 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้แบบตาราง	75
4.29 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายแบบตาราง.....	76
4.30 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายจ่ายค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุแบบตาราง	77
4.31 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายจ่ายค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุด้วย Pie Chart.....	77
4.32 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายด้วย Motion Chart	78
4.33 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายด้วย Column Chart	78
4.34 แสดงการนำเสนอข้อมูลพื้นที่บริการของ อบต.แม่น้ำเติง	79
4.35 แสดงการนำเสนอข้อมูลพื้นที่ของตำบลแม่น้ำเติง	80
4.36 แสดงการนำเสนอข้อมูลพื้นที่ของตำบลแม่น้ำเติงด้วย Column Chart	80
4.37 แสดงการนำเสนอข้อมูลในหน้า Contact me	81

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของโครงงาน

ปัจจุบันองค์กรและสถาบันต่างๆ มีการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและสถาบันของตนเองไว้ด้วยเทคโนโลยีด้านการเก็บข้อมูลมายใหม่ที่ถูกพัฒนาอย่างก้าวหน้า ทำให้สามารถทำการจัดเก็บข้อมูลได้สะดวกและสามารถจัดเก็บข้อมูลได้ในปริมาณมาก ดังนั้นการนำเสนอข้อมูลจากข้อมูลที่มีจำนวนมากหรือมีลักษณะของข้อมูลที่มีความซับซ้อนนั้น จะส่งผลให้การนำเสนอข้อมูลมีประสิทธิภาพมีเด่นกว่า การนำเสนอที่ดีจึงควรผ่านการกรองข้อมูลและการสรุปข้อมูลที่ต้องการให้ตรงตามจุดประสงค์ของการนำเสนอ

การสรุปข้อมูลจากข้อมูลจริงที่ถูกจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูล จะช่วยให้ผู้ใช้หรือบุคคลกลุ่มเป้าหมายในการนำเสนอสามารถได้รับข้อมูลในขอบเขตที่ผู้ใช้หรือบุคคลกลุ่มเป้าหมายต้องการ เนื่องจากความกระชับเข้าใจได้ง่าย และสามารถมองภาพรวมได้ การสรุปข้อมูลก่อนการนำเสนอ จึงมีความสำคัญและส่งผลต่อประสิทธิภาพของการนำเสนอข้อมูลเป็นอย่างมาก เพราะสิ่งสำคัญที่สุดของการนำเสนอข้อมูลคือ ข้อมูลที่ต้องถูกสรุปและคัดกรองให้ตรงตามจุดประสงค์และความต้องการของผู้ใช้หรือบุคคลกลุ่มเป้าหมาย

การนำเสนอข้อมูล นอกเหนือจากข้อมูลสำหรับนำเสนอแล้ว รูปแบบการนำเสนอที่เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่สร้างความน่าสนใจและช่วยให้ผู้ใช้หรือบุคคลกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าใจและวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำเสนอได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งถ้าเราพิจารณาถึงตัวบุคคลและให้ความสำคัญกับบุคคลที่ต้องการนำเสนอข้อมูลเดียว จะเห็นว่าแต่ละบุคคลมีความชอบและความสนใจในการมองภาพและวิเคราะห์ข้อมูลในมุมมองที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้นเพื่อให้การนำเสนอข้อมูลมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เราจึงควรคำนึงถึงรูปแบบในการนำเสนอให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ รูปแบบข้อมูล และกลุ่มบุคคลเป้าหมายที่ต้องการนำเสนอ ผู้จัดทำจึงเห็นว่า การนำเสนอในรูปแบบที่ผู้ใช้สามารถเลือกรูปแบบการนำเสนอได้ตามต้องการ เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการการนำเสนอข้อมูลให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่วางไว้ มีความน่าสนใจและเกิดช่วยให้กลุ่มนักศึกษา สามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากการนำเสนอข้อมูลและเกิดประโยชน์สูงสุดในการนำเสนอได้

การนำเสนอข้อมูลในปัจจุบัน มีเทคโนโลยีที่ช่วยในการออกแบบและจัดทำการนำเสนออย่างหลากหลาย และหนึ่งในเทคโนโลยีที่น่าสนใจ คือ Google Visualization API ซึ่งเป็นรูปแบบการนำเสนอข้อมูลที่ Google พัฒนาขึ้นและอนุญาตให้สามารถเรียกใช้รูปแบบการนำเสนอมาใช้กับข้อมูลของเราระบบโดยไม่ต้องคำนึงถึงความสามารถในการนำเสนอที่หลากหลาย น่าสนใจ หมายความว่า สามารถนำข้อมูลที่เทคโนโลยีและแพลตฟอร์มต่างๆ มีการพัฒนาและก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงงาน

- 1.2.1 เพื่อนำเสนอข้อมูลจากฐานข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลาย
- 1.2.2 เพื่อนำเสนอข้อมูลโดยใช้รูปแบบการนำเสนอข้อมูลจาก Google Visualization API

1.3 ขอบเขตของโครงงาน

โครงงานนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการดึงรูปแบบการนำเสนอข้อมูลจาก Google Visualization API มานำเสนอข้อมูลที่ได้จากข้อมูลที่ถูกสรุปแสดงบนเว็บแอพพลิเคชัน โดยระบบมีความสามารถดังนี้

- 1.3.1 ระบบสามารถดึงข้อมูลจากฐานข้อมูลขึ้นมานำเสนอได้
- 1.3.3 ระบบสามารถดึงรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API มาแสดงกับข้อมูลที่ต้องการนำเสนอได้
- 1.3.4 ระบบสามารถให้ผู้ใช้เลือกรูปแบบการนำเสนอข้อมูล ตามรูปแบบที่ออกแบบไว้ได้

1.4 แผนการดำเนินงาน

ตารางที่ 1.1 แผนการดำเนินงาน

กิจกรรม	ปีการศึกษา 2554												
	ม.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.		
1. ศึกษาข้อมูลและเลือกหัวข้อโครงการ	■												
2. ออกแบบ และกำหนดขอบเขตของโครงการ		■											
3. ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง			■										
4. ออกแบบ จัดทำฐานข้อมูล			■										
5. พัฒนาโปรแกรมในส่วนการนำเสนอ				■	■								
6. พัฒนาโปรแกรมในส่วนของการดึงข้อมูลจากฐานข้อมูล					■	■	■						
7. พัฒนาโปรแกรมการนำเสนอข้อมูลทั้งระบบ						■		■	■	■			
8. พัฒนาและแก้ไขโปรแกรม										■	■		
8. สรุปผลการดำเนินงาน และจัดทำรูปเด่น											■	■	

1.5 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ระบบสามารถนำเสนอข้อมูลจากฐานข้อมูลได้
- 1.5.2 ได้ระบบการนำเสนอข้อมูลจากการดึงรูปแบบการนำเสนอข้อมูลจาก Google Visualization API มาแสดงข้อมูลจากการสรุป
- 1.5.3 สามารถเลือกรูปแบบการนำเสนอข้อมูลได้ ตามรูปแบบที่ออกแบบไว้

1.6 งบประมาณ

ค่าถ่ายเอกสารและจัดทำรูปเล่มฉบับสมบูรณ์	เป็นเงิน	700	บาท
ค่านั่งสือกับวัสดุสำนักงาน	เป็นเงิน	300	บาท
รวมเป็นเงินทั้งสิ้น		1000	บาท

หมายเหตุ ขออนุญาตถ้าจะเลี่ยงทุกรายการ

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดทำโครงการน่านาเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์นี้ เป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสรุปข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลกรณีศึกษาข้อมูลประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอนและบประมาณรายรับรายจ่ายขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาเดดิ อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน บนเว็บแอพพลิเคชั่น ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาข้อมูลและทฤษฎีการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้การจัดทำโครงการและการทำงานมีความถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งทฤษฎีที่เกี่ยวข้องนี้สามารถอธิบายได้ดังนี้

2.1 ฐานข้อมูล (Database)

ฐานข้อมูล หมายถึง กลุ่มข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันและถูกนำมารวมกันโดยมีโครงสร้างเดียวกัน ลูกค้าบุคุณ คุณภาพ และขั้นตอน โดยซอฟต์แวร์ระบบจัดการข้อมูล (DBMS) เพื่อตอบสนองความต้องการสารสนเทศขององค์กรเพื่อการใช้งานร่วมกันของผู้ใช้

2.1.1 รูปแบบของระบบฐานข้อมูล

รูปแบบของระบบฐานข้อมูล มีอยู่คู่กัน 3 ประเภท คือ

- ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ (Relational Database) เป็นการเก็บข้อมูลในรูปแบบที่เป็นตาราง(Table) หรือเรียกว่า ความสัมพันธ์(Relation) มีลักษณะเป็น 2 มิติ คือเป็นแถว(row) และเป็นคอลัมน์(column) การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างตาราง จะเชื่อมโยงโดยใช้แอ็ททริบิวต์หรือคอลัมน์ที่เหมือนกันทั้งสองตารางเป็นตัวเชื่อมโยงข้อมูล ฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์นี้จะเป็นรูปแบบของฐานข้อมูลที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

- ฐานข้อมูลแบบเครือข่าย (Network Database) ฐานข้อมูลแบบเครือข่ายจะเป็นการรวมระเบียน (Record) ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างระเบียน แต่จะต่างกับฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์ คือ ในฐานข้อมูลเชิงสัมพันธ์จะแฟรงความสัมพันธ์เอาไว้ โดยระเบียนที่มีความสัมพันธ์กันจะต้องมีค่าของข้อมูลในแอ็ททริบิวต์ใดแอ็ททริบิวต์หนึ่งเหมือนกัน แต่ฐานข้อมูลแบบเครือข่าย จะแสดงความสัมพันธ์อย่างชัดเจน

- ฐานข้อมูลแบบลำดับชั้น (Hierarchical Database) ฐานข้อมูลแบบลำดับชั้น เป็นโครงสร้างที่จัดเก็บข้อมูลในลักษณะความสัมพันธ์แบบพ่อ-ลูก(Parent-Child Relationship Type : PCR Type) หรือเป็นโครงสร้างรูปแบบต้นไม้(Tree) ข้อมูลที่จัดเก็บในที่นี่ คือ ระเบียน ซึ่งประกอบด้วยค่าของเขตข้อมูล(Field) ของเอนทิตี้หนึ่ง ๆ ฐานข้อมูลแบบลำดับชั้นนี้คล้ายคลึงกับ

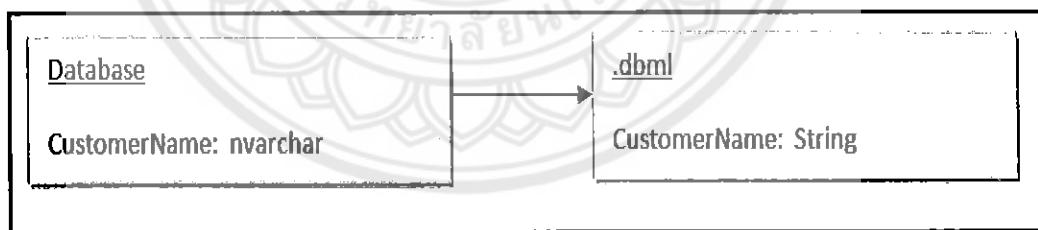
ฐานข้อมูลแบบเครือข่าย แต่ต่างกันที่ฐานข้อมูลแบบลำดับชั้น มีกฎเพิ่มขึ้นมาอีกหนึ่งประการ คือ ในแต่ละกรอบจะมีลูกครรภ์วิ่งเข้าหาได้ไม่เกิน 1 หัวลูกครรภ์

2.1.2 อิอาร์โนเมเดล (Entity - relationship Model : ER Model)

อิอาร์โนเมเดล(Entity - relationship Model : ER Model) เป็นแบบจำลองที่ใช้อธิบาย ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล ซึ่งจะประกอบไปด้วยเอนทิตี้(Entity) คือ แนวคิดรวบยอดที่ถูกกำหนดขึ้นเพื่อเป็นตัวแทนของข้อมูล โดยข้อมูลที่อยู่กลุ่มเดียวกัน จะมีคุณสมบัติพื้นฐานเหมือนกัน 例外ที่บิวตี้(Attribute) คือ คุณสมบัติหรือลักษณะที่ใช้อธิบายรายละเอียดของเอนทิตี้หรือความสัมพันธ์ (Relationship) ซึ่งความสัมพันธ์ที่กล่าวถึงนี้ เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเอนทิตี้ตั้งแต่ 1 เอนทิตี้ขึ้นไป โดยความสัมพันธ์ที่แท้จริงเกิดจากสมาชิกของเอนทิตี้ที่สัมพันธ์กัน

2.2 การติดต่อกับฐานข้อมูลด้วย LINQ to SQL

LINQ To SQL(.NET Language-Integrated Query for Relational Data) เมล็ดยนี้มารามาจาก DLINQ และเป็น O/RM (Object-relational mapping) ที่จะ Implement ลงใน Visual Studio Orcas (VS2008) O/RM เป็นเทคนิคในการเขียนโปรแกรมเพื่อทำการแปลงโครงสร้างจากฐานข้อมูลให้มาอยู่ในรูปของออบเจกต์ และในการทำ Mapping ออกมานะจะต้องทำให้รูปแบบทางผังฐานข้อมูลและทางผังของออบเจกต์สามารถเข้ากันได้

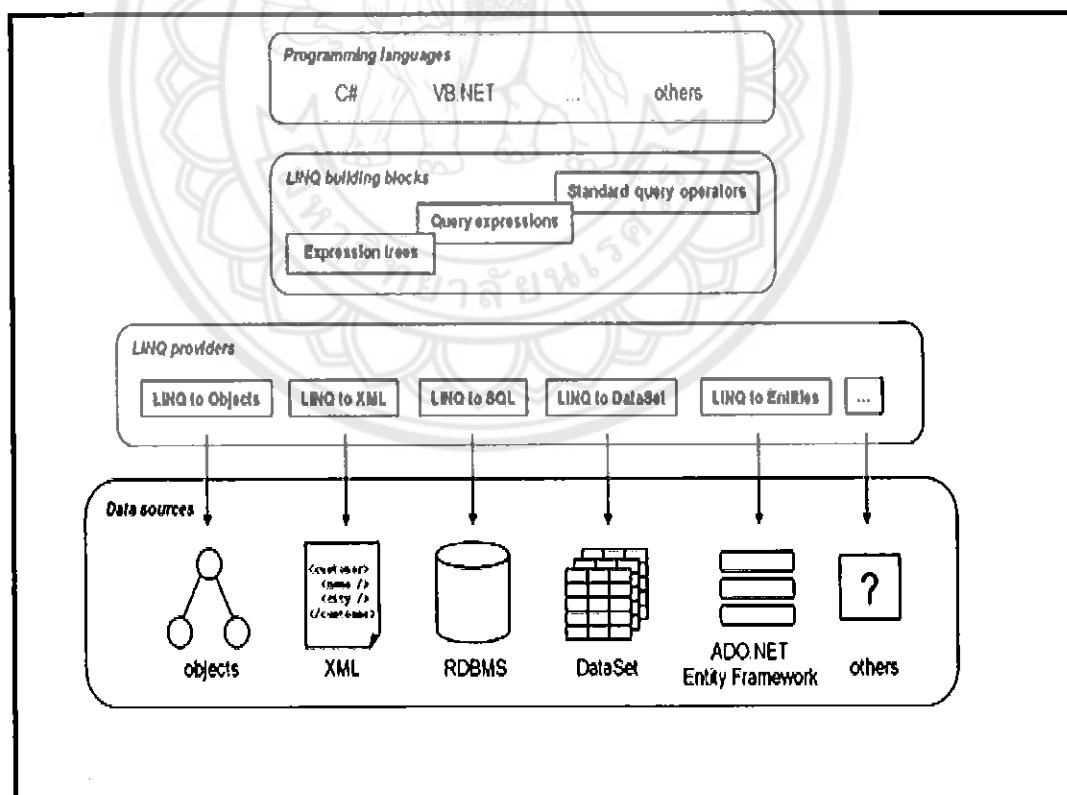
รูปที่ 2.1 การแปลงโครงสร้างจากฐานข้อมูลให้มาอยู่ในรูปของออบเจกต์

โดยสร้าง virtual object database ขึ้นมาซึ่งจะต้องใช้เครื่องมือที่เป็น ORM Tools ในการสร้างสิ่งเหล่านี้ออกมานอกจากนั้นตัว ORM Tools ก็จะสร้าง Class ออกมาแทน Object ต่างๆ ในฐานข้อมูล เช่น Table, View และสร้าง Function, Method ต่างๆ เพื่อใช้ในการ Select, Insert, Delete, Update ข้อมูลต่างๆ เพื่อจัดการกับข้อมูลในฐานข้อมูล ส่วนใน LINQ To SQL สิ่งที่เป็น virtual object database ก็คือ Linq to SQL File (.dbml)

2.2.1 ชุดเครื่องมือ LINQ

LINQ เป็นชุดเครื่องมือเพื่อใช้ทำงานกับข้อมูล ซึ่ง LINQ เป็นเครื่องมือที่มีเครื่องมือมาให้หลายอย่างดังนี้

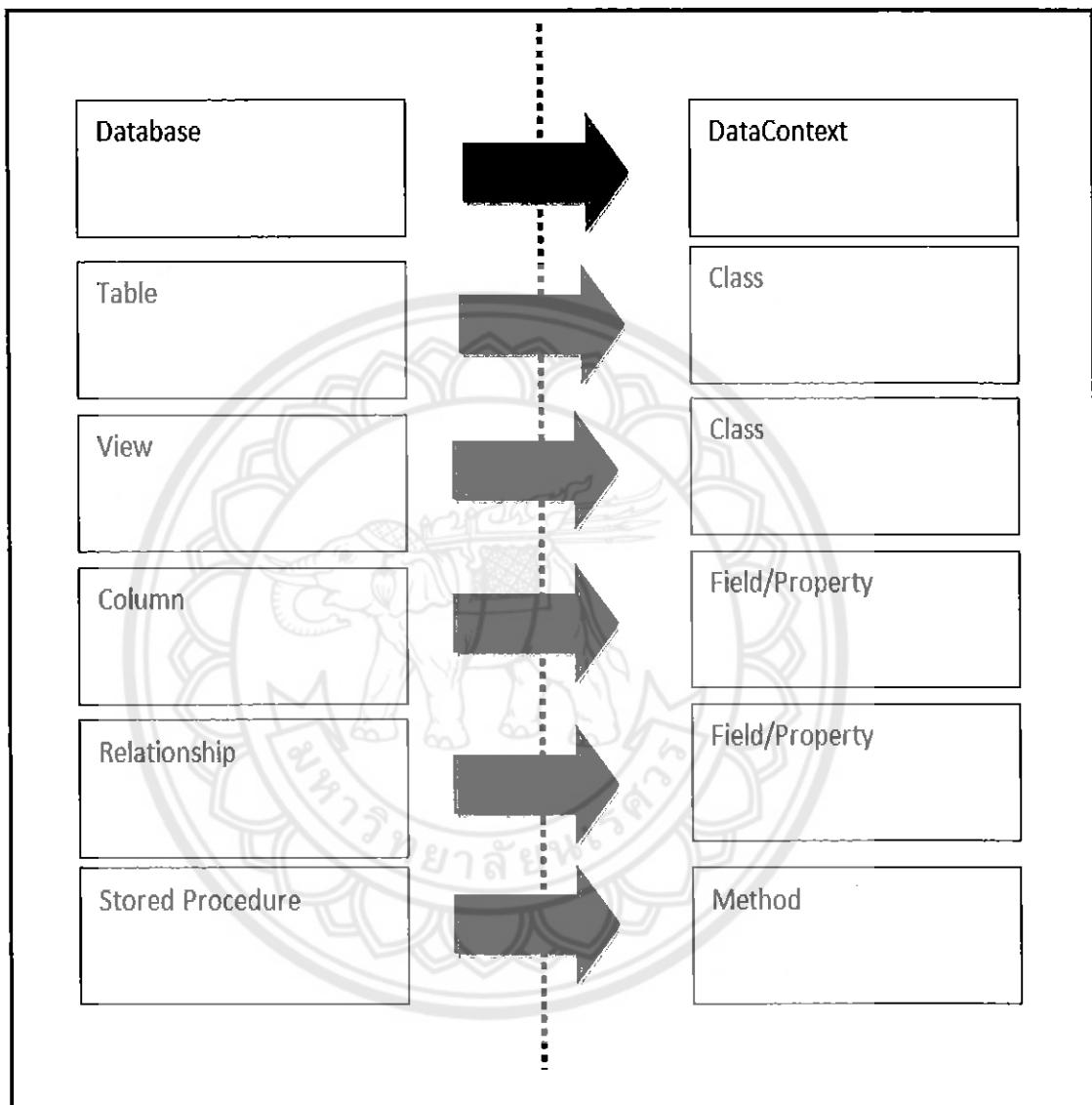
- LINQ to Object เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำการคิวเรกับข้อมูลที่อยู่ภายใต้คลาสเดียวกันภายในหน่วยความจำ
- LINQ to DataSet เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำการคิวเรกับข้อมูลที่อยู่ภายใต้โครงสร้างของ DataSet
- LINQ to SQL: เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำการคิวเรกับข้อมูลที่อยู่ภายใต้ฐานข้อมูล
- LINQ to Entity: เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำการคิวเรกับข้อมูลที่อยู่ภายใต้อbj ect แบบ ADO.NET เอ็นทีเฟรนเวิร์ก
- LINQ to XML: เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการทำการคิวเรกับข้อมูลที่อยู่ภายใต้ไฟล์ข้อมูล XML

รูปที่ 2.2 สถาปัตยกรรม LINQ

2.2.2 การทำ Mapping ของ LINQ To SQL

การทำ Mapping ของ LINQ To SQL มีลักษณะดังรูปด้านล่าง โดยที่ผู้ใช้จะแทนโครงสร้างของฐานข้อมูลและทางฝั่งขวาเป็นโครงสร้างของอ็อบเจกต์

รูปที่ 2.3 การทำ Mapping ของ LINQ To SQL

การทำ Mapping จากฐานข้อมูล จะมีส่วนที่เพิ่มเติมพิเศษขึ้นมาคือ **DataContext** ซึ่งตัว **DataContext** นี้เปรียบเหมือนห่อส่งหลักที่ใช้ในการดึงข้อมูลจากฐานข้อมูลและทำการส่งข้อมูลที่มีการเปลี่ยนแปลงกลับลงไปยังฐานข้อมูล เราสามารถที่จะใช้ตัว **DataContext** ได้เหมือนกับ **ADO.NET Connection** ทั่วไป (เช่น **SqlConnection**) โดยที่มันสามารถระบุ **Connection String** ได้หรือจะใช้จาก **app.config** ก็ได้

หน้าที่หลักของ DataContext คือ

1. การสร้างการเชื่อมต่อไปยังฐานข้อมูล Database
2. ทำการแปลง Query Syntax ให้เป็นคำสั่ง SQL เพื่อ Execute ไปยังตาราง
3. ทำการแปลงอ้อมเขตต่างๆ ที่ถูกคิวเรียนมา ให้กลับลงไปยังฐานข้อมูลในรูปแบบที่ Database Modeling(.dbml) ได้ทำการ Mapping เข้ามา เช่น การแปลงอ้อมเขตเหล่านั้นกลับไปเป็น Table หรือ Stored Procedure ต่างๆ เป็นต้น

2.3 Pivot

ในการทำงานสำหรับการนำเสนอดанны่ข้อมูล ข้อมูลที่ดีเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถตัดสินใจกำหนดทิศทางหรือ แก้ปัญหาต่างๆ จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้อย่างมั่นใจ ขอยกตัวอย่างกรณีของการผลิต ก่อนที่เราจะรวบรวมข้อมูล เราต้องทราบก่อนว่า เราต้องการปรับปรุงพัฒนาในด้านใดบ้าง ลองนึกถึงภาพใหญ่ก่อนก็จะเห็นว่า ในส่วนของการผลิตนั้นสามารถพัฒนาปรับปรุงได้โดยการใช้วัสดุคุณภาพดี ใช้เครื่องจักรใหม่มีประสิทธิภาพ, ลดเวลาการทำงาน ฯลฯ ซึ่งก็จะต้องมีการเก็บข้อมูลโดยการทำแบบฟอร์มให้เจ้าหน้าที่หน้างานบันทึก เช่น กรณีของเสียง ในแบบฟอร์มใบสั่งงานก็จะต้องมีช่องให้ลงจำนวนของเสียง และสถานะของเสียง สำหรับแต่ละรายการ ไว้ อย่างไรก็ตามข้อมูลดังนี้ແแทจะไม่มีประโยชน์อะไรเลย ถ้าเราไม่สามารถนำมาสรุปรวมให้เห็นภาพ เพราะถ้าเราดูจากบันทึกในสั่งที่ลักษณะเดียวกัน จะลากตามๆ กัน ขึ้นตอนรวมและสรุปข้อมูลนี้เรานำวิธีที่เรียกว่า pivot table มาใช้

การ Pivot Table นี้ เป็นการสรุปข้อมูล โดยการนำข้อมูลดิบมาทำการจัดกลุ่มให้ข้อมูลที่มีค่าเดียวกันอยู่ด้วยกันหรือรวมกันและข้อมูลที่มีค่าแตกต่างกันจะถูกแยกเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งประเด็นหลักของการ Pivot Table นี้ คือการเลือกคอลัมน์ใดๆ คอลัมน์หนึ่งที่นำมาคำนึงถึง ความสัมพันธ์กันได้ โดยคอลัมน์เหล่านั้นอาจจะได้มาจากจัดกลุ่มข้อมูลที่ทำการแบ่งไว้หรือเป็นคอลัมน์เดิมที่มีอยู่แล้วก็ได้

ตารางที่ 2.1 ตัวอย่างข้อมูลดิบที่ทำการจัดเก็บข้อมูล

ใบสั่งเลขที่	รายการที่	วัสดุ	ความหนา	จำนวนที่สั่ง	จำนวนของเสีย	สาเหตุ
P125	1	SUS304	2	15	0	
P125	2	SUS304	2	10	0	
P126	1	SS400	4	8	1	D01
P126	2	SS400	8	20	0	
P126	3	SUS316	2	4	0	
P127	1	SUS304	5	100	5	D05
P128	1	SUS304	4	25	0	
P128	2	SUS304	8	80	4	D02
P128	3	SS400	4	20	0	
P128	4	SS400	8	15	0	
P129	1	SUS304	3	35	6	D01
P129	2	SUS304	2	20	1	
P130	1	SUS316	5	18	0	
P212	2	SUS316	2	10	3	D02
P212	3	SS400	2	30	2	D02
P212	4	SS400	3	50	0	
P278	1	SUS304	3	80	4	D01
P278	2	SUS304	5	10	1	D05
P278	3	SUS304	5	40	0	

จากตารางที่ 2.1 จะเห็นได้ว่าข้อมูลที่ถูกจัดเก็บเป็นข้อมูลดิบที่มีบางข้อมูลในคอลัมน์ซ้ำกัน บ้าง ข้อมูลถูกจัดเก็บอย่างกระชับกระหาย เมื่อทำการ Pivot ข้อมูลเหล่านี้ ด้วยโปรแกรม MS-Excel โดยเรากำหนดลักษณะของรายงานที่ต้องการสรุป เช่น ผลรวมของเสียสำหรับแต่ละประเภทวัสดุ , ผลรวมของเสียสำหรับแต่ละความหนา, จำนวนของเสียของแต่ละสาเหตุ ฯลฯ ถ้าเรามีข้อมูลดิบมากกว่านี้ เช่นวันที่ผลิตของแต่ละใบสั่ง ก็สามารถสรุปเป็นของเสีย แต่ละสัปดาห์ หรือ เดือน หรือ ถ้าเรามีการบันทึกหมายเลขเครื่องจักร หรือ ชื่อพนักงานที่ปฏิบัติงาน ก็จะยิ่งได้ข้อมูลที่ละเอียดขึ้น ซึ่งก็อาจทำให้เราเห็นได้ว่า ของเสียแบบนี้มักจะมาจากเครื่องนี้ หรือพนักงานคนนี้

ตารางที่ 2.2 การ Pivot ข้อมูล

		วัสดุ			
ความหนา	ข้อมูล	SS400	SUS304	SUS316	ผลรวมทั้งหมด
2	ผลรวม ของ จำนวนที่สั่ง	30	45	14	89
	ผลรวม ของ จำนวนของเสีย	2	1	3	6
3	ผลรวม ของ จำนวนที่สั่ง	50	115		165
	ผลรวม ของ จำนวนของเสีย	0	10		10
4	ผลรวม ของ จำนวนที่สั่ง	28	25		53
	ผลรวม ของ จำนวนของเสีย	1	0		1
5	ผลรวม ของ จำนวนที่สั่ง		150	18	168
	ผลรวม ของ จำนวนของเสีย		6	0	6
8	ผลรวม ของ จำนวนที่สั่ง	35	80		115
	ผลรวม ของ จำนวนของเสีย	0	4		4
ผลรวม ผลรวม ของ จำนวนที่สั่ง		143	415	32	590
ผลรวม ผลรวม ของ จำนวนของเสีย		3	21	3	27

จากหลักการทำงานของ MS-Excel ด้วยการ Pivot table ข้างต้น จะทำให้ได้มาชิ้นรายงาน การสรุปออกมาเป็นตัวเลขชัดเจนนั้น ทำให้เราสามารถวิเคราะห์ข้อมูล จัดลำดับความสำคัญของ สาเหตุ และกำหนดทิศทางในการแก้ไขปัญหาได้ง่ายขึ้น

2.4 เว็บแอพพลิเคชัน (Web application)

เว็บแอพพลิเคชันคือ แอพพลิเคชันที่เข้าถึงด้วยเว็บบราวเซอร์ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อย่างอินเทอร์เน็ต หรืออินทราเน็ต เว็บแอพพลิเคชันเป็นที่นิยมมากเนื่องจากมีความสามารถในการ อัปเดตและดูแลโดยไม่ต้องแจ้งจ่ายและติดตั้งซอฟต์แวร์บนเครื่องของผู้ใช้

เว็บแอพพลิเคชันมีจุดเด่นที่สำคัญ คือ การทำงานที่หลากหลายและไม่จำกัดพื้นที่ ซึ่งเปิดโอกาสให้ ผู้ใช้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็น ได้ทุกที่

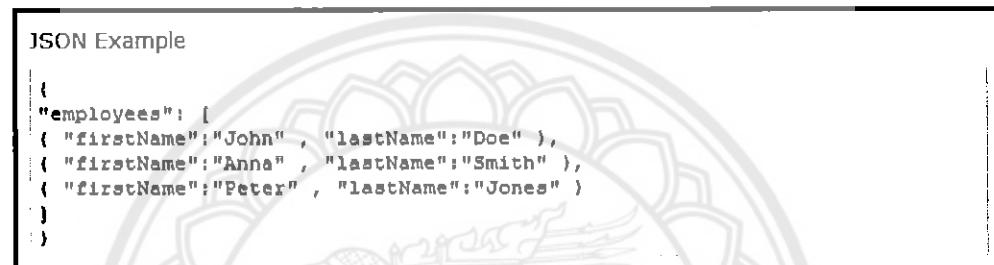
สถาปัตยกรรมแบบเครื่องสูญเสีย (เครื่องสูญเสีย) และโปรแกรมบริการ (Server)

เครื่องสูญเสีย (เครื่องสูญเสีย) คือ แอพพลิเคชันโปรแกรมที่ต้องการข้อมูลหรือบริการจากโปรแกรม อื่น โดยโปรแกรมที่ให้บริการจะรับอัญเชิญโปรแกรมบริการ

โปรแกรมบริการ (Server) คือส่วนที่ทำหน้าที่ในการให้บริการและข้อมูลแก่เครื่องถูกเข้า
โดยโปรแกรมบริการ จะแบลกความหมายของคำขอรับ แล้วนำข้อมูลนั้นส่งกลับไปยังถูกเข้า

2.5 เจสัน (JSON)

สัญญาณเชิงวัตถุภาษาสคริปต์ (JSON : JavaScript Object Notation) หรือเจสันเป็น¹
ไวยากรณ์ที่ใช้สำหรับจัดเก็บและแลกเปลี่ยนข้อมูลความเหมือนกับอีกชื่อ XML มีขนาด
เล็ก เร็ว และจำแนกได้ง่ายกว่าอีกชื่อ XML และ เป็นไวยากรณ์การรับส่งข้อมูลที่ไม่ซึ่งอยู่กับ
แพลตฟอร์ม(Independent Platform) หมายความว่า ทุกๆภาษาสามารถใช้ไวยากรณ์นี้ในการ
แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้ ตัวอย่างของไวยากรณ์เจสันแสดงดังรูปไปนี้

รูปที่ 2.4 ตัวอย่างไวยากรณ์เจสัน

จากรูปแสดงถึงออบเจกต์ "employees" ที่เป็นอาร์เรย์ของรายในอ้อปเจกต์ "employees"
ประกอบไปด้วยระเบียน 3 ระเบียนหรืออ้อปเจกต์ 3 อ้อปเจกต์ ใน 1 อ้อปเจกต์ จะประกอบไปด้วยคู่
ของคีย์กับค่าข้อมูล ("Key" : "Value") การเข้าถึงข้อมูลในแต่ละระเบียนนั้นเราจะข้างผ่านคีย์ของ
ระเบียนนั้นๆ เช่น

ต้องการเข้าถึงข้อมูลชื่อ(firstName)ของอ้อปเจกต์ "employees" ในระเบียนที่ 3 สามารถทำ
ได้ดังนี้

employees[2].firstName จะได้ข้อมูลเป็น “Peter”

ต้องการเข้าถึงข้อมูลนามสกุล(lastName)ของอ้อปเจกต์ "employees" ในระเบียน
ที่ 1 สามารถทำได้ดังนี้

employees[0].lastName จะได้ข้อมูลเป็น “Doe”

2.5.1 ไวยากรณ์เจสัน (JSON Syntax)

- ข้อมูลประกอบไปด้วยคู่ของคีย์และค่าข้อมูล "Key" : "Value"
- ข้อมูลแต่ละข้อมูลจะแยกจากกันด้วยเครื่องหมายจุลภาค ","

- ข้อมูลหลายๆข้อมูลรวมกันเป็น 1 อ็อปเจกต์หรือ 1 ระเบียน
- กำหนดให้ใน 1 อ็อปเจกต์หรือ 1 ระเบียนจะเปิดและปิดด้วยเครื่องหมายปีก

ค่า “{” และ “}”

- อ็อปเจกต์แต่ละอ็อปเจกต์จะแยกจากกันด้วยเครื่องหมายจุลภาค “,”
- กรณีมีหลายๆ อ็อปเจกต์รวมกันเป็นอาร์เรย์ 1 ก้อนต้องเปิดและปิดด้วยเครื่องหมายปีกค่า “[” และ “]”

```
"firstName" : "John"
```

รูปที่ 2.5 ตัวอย่างข้อมูลประกอบไปด้วยคู่ของคีย์และค่าข้อมูล

2.5.2 ชนิดของข้อมูลภายในเจสัน

ชนิดของข้อมูลในเจสันสามารถเป็นได้ดังนี้

- ข้อมูลตัวเลข ได้แก่ ตัวเลขจำนวนเต็ม(integer) และตัวเลข浮พอนิยม(floating point) ไม่ต้องมีเครื่องหมาย "" หุ้ม เช่น "data1" : 2 , "data2" : 8.41 เป็นต้น
- ข้อมูลตัวอักษร(string) กำหนดให้ต้องมีเครื่องหมาย "" หุ้ม เช่น "word" : "na5cent" เป็นต้น
- ข้อมูลทางตรรกะ(logical) ประกอบไปด้วย จริง(true) และเท็จ(false) ไม่ต้องมีเครื่องหมาย "" หุ้ม
 - ข้อมูลที่เป็นอาร์เรย์ อยู่ภายใต้วงเล็บ []
 - ข้อมูลที่เป็นอ็อปเจกต์อยู่ภายใต้วงเล็บ { }
 - ข้อมูลที่ไม่ทราบชนิด(null)

2.5.3 เปรียบเทียบเจสันกับอี็มแอล

- เจสันและอี็มแอล เป็นข้อความธรรมดา(plain text)
- เจสันและอี็มแอล มีความเป็นลำดับชั้น(hierarchical)
- เจสันไม่ต้องมีแท็ก(Tag)กำกับ แต่อี็มแอลต้องมีแท็กกำกับ
- เจสันมีความไวยากรณ์ที่สั้นกะทัดรัด
- เจสันสามารถอ่านและเขียนได้เร็วกว่า
- เจสันไม่มีคำส่วน

2.5.4 ประโยชน์ของเจสัน

- เมื่อจากการใช้ไวยากรณ์เจสันมีขนาดเล็ก ส่งผลให้การรับส่งข้อมูลเป็นได้ได้ อย่างรวดเร็ว รวมถึงการประมวลผลที่เร็วขึ้น เพราะเป็นแค่ข้อความธรรมดา
- เมื่อจากเจสันมีการทำงานแบบ cross platform คือใช้กับภาษาอะไรก็ได้ เราจึงสามารถเขียนโปรแกรมให้ภาษาหนึ่งให้ติดต่อกับอีกภาษาหนึ่งได้ โดยการใช้เจสันนั้น เป็นตัวกลาง เช่น ใช้ php ติดต่อกับ android(java), php ติดต่อกับ javascript และอื่นๆ เป็นต้น

2.6 เอเจ็กช์ (AJAX)

ปัจจุบันนี้ ลักษณะการทำงานแบบเครื่องลูกข่าย (เครื่องลูกข่าย) และโปรแกรมบริการ (Server) เริ่มลุกนำมายังงานอย่างแพร่หลายในลักษณะการติดต่อสื่อสารผ่านทางเว็บเบราว์เซอร์ ซึ่งการทำงานแบบนี้ จะมีการทำงานโดยเครื่องลูกข่ายจะร้องขอและต้องการข้อมูลบางอย่างจากโปรแกรมบริการ ดังนั้นการโหลดและการรีเฟรชหน้าจอ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงเป็นผลให้การทำงานของผู้ใช้เครื่องลูกข่ายหรือผู้ใช้ต้องหยุดรอการโหลดและการรีเฟรชหน้าจอ ซึ่งถือว่าเป็นการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ

เอเจ็กช์ไม่ใช่ชื่อของการเขียนโปรแกรมหรือเป็นชื่อของภาษาที่ใช้ในการเขียนโปรแกรม แต่เป็นชุดของเทคโนโลยีต่างๆ Ajax ย่อมาจาก Asynchronous JavaScript And XML ซึ่งหมายถึง การทำงานร่วมกันของ Java Script และ XML แบบ Asynchronous มีหลักการทำงาน 2 ประเด็น คือ การอัพเดตหน้าจอแบบบางส่วน และการติดต่อสื่อสารกับโปรแกรมบริการ โดยใช้หลักการ Asynchronous ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องหยุดการทำงาน เพื่อรอการประมวลผลจากโปรแกรมบริการ รวมถึงการโหลดและการรีเฟรชหน้าจอของบราวเซอร์ทางฝั่งเครื่องลูกข่ายมีการใช้เอเจ็กช์ โดยการเพิ่มแอลอยร์ระหว่าง ผู้ใช้เบราว์เซอร์กับโปรแกรมบริการ ทำให้ผู้ใช้สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องรอให้เครื่องลูกข่ายติดต่อไปยังโปรแกรมบริการ รวมถึงการโหลดและการรีเฟรชหน้าจอทั้งหมดด้วย ดังนั้นผู้ใช้สามารถใช้งานแอพพลิเคชันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.6.1 ประวัติความเป็นมา

ในช่วงแรกๆ ของการพัฒนา คือปี ค.ศ. 1997 นี้ Component แรกที่เกิดขึ้นทางฝั่งเครื่องลูกข่าย คือ Microsoft Internet Explorer 5.0 โดยที่มีพัฒนา Outlook Web Access ซึ่งต่อมาถูกนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของ Internet Explorer 5.0 นั้นก็คือชุดเริ่มต้นที่เริ่มรู้จักการทำงานแบบเอเจ็กช์และในปี ค.ศ. 2005

Google ได้ใช้การติดต่อสื่อสารแบบ Asynchronous เพื่อเป็นรากฐานที่ทำให้รู้จักกับเอเจ็กซ์กันอย่างแพร่หลาย การทำงานแบบ เครื่องลูกๆ - Server ถูกนำมาใช้งานเป็นจำนวนมาก เช่น การติดต่อกับฐานข้อมูลที่โปรแกรมบริการ หรือการให้บริการทางอินเตอร์เน็ต ซึ่ง Google เป็นผู้ลงทุนลงแรงอย่างหนัก ในพัฒนาและการทดสอบเอเจ็กซ์ซึ่งสังเกตได้ว่า ผลผลิตใหญ่ของ Google ในช่วงต้นปีค.ศ. 2005 จึงเป็นการนำเอเจ็กซ์มาประยุกต์ใช้งาน เช่น Gmail, Google Map, Google Suggest และ Google Group เป็นต้น

2.6.2 ที่มาของปัญหา

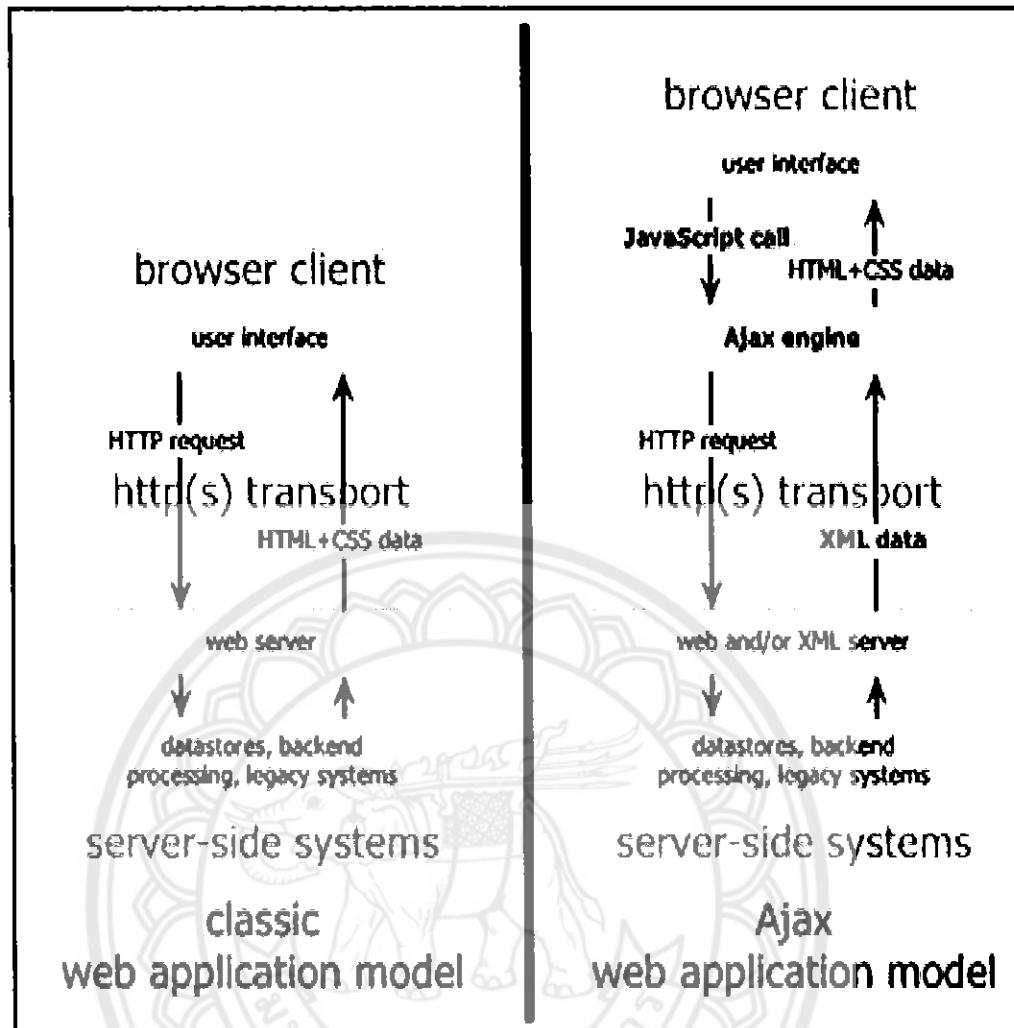
เนื่องจากแอพพลิเคชันที่ใช้งานในปัจจุบันนี้ มีหลักการทำงานแล้วก็การสูญเสียเวลาและทรัพยากรของผู้ใช้ในการรอคุยกิจกรรมต่างๆ ทำให้ผู้ใช้ต้องหยุดคุย ดังนั้นการทำงานของผู้ใช้จึงเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ซึ่งหลักการดังกล่าวคือ

- Click, wait, and refresh" user interaction paradigm

การที่บราวเซอร์ตอบสนองต่อการทำงานของผู้ใช้ โดยจะทิ้งหน้าเว็บที่แสดงอยู่ในขณะนั้น และไปทำการส่ง HTTP request กลับไปยังโปรแกรมบริการแทน ซึ่งทำให้ผู้ใช้ไม่สามารถทำอะไรได้เลยในขณะนั้น นอกจากการรอคุยเมื่อโปรแกรมบริการทำการประมวลผล ก็จะส่งหน้า HTML กลับมายังบราวเซอร์ ต่อจากนั้นบราวเซอร์ก็จะรีเฟรชและแสดงหน้า HTML ใหม่ให้ แต่นี้เองที่ทำให้ผู้ใช้สามารถใช้งานต่อไปได้ จะเห็นว่า ผู้ใช้มีช่วงเวลาของการหยุดรอคุยกิจกรรมนานๆ สำหรับการประมวลผลของโปรแกรมบริการและการรีเฟรชหน้า HTML ใหม่ทึ้งหน้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่มีประสิทธิภาพในเชิง Dynamic ของการทำงานบนเว็บแอพพลิเคชัน

- Synchronous "request/response" communication mode

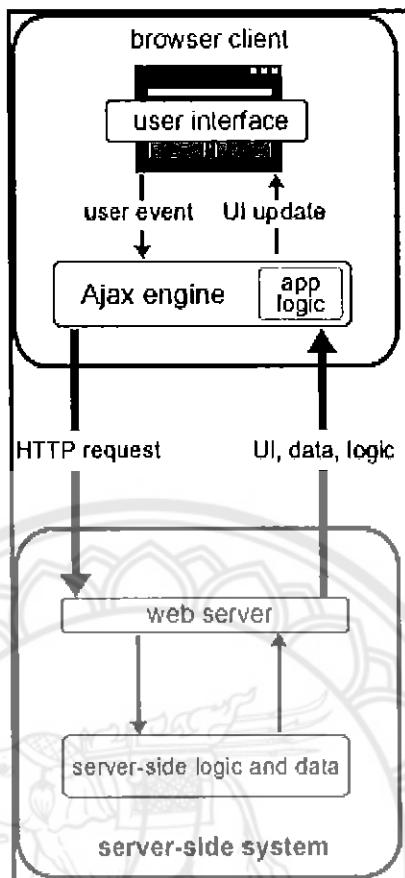
การที่บราวเซอร์เริ่มทำการร้องขอข้อมูล และโปรแกรมบริการก็ตอบสนอง เนพาะการร้องขอที่บราวเซอร์ร้องขอมา โปรแกรมบริการจะไม่สามารถส่งข้อมูล ได้ถ้าบราวเซอร์ไม่ได้ร้องขอข้อมูลในขณะนั้น ซึ่งถือว่าเป็นการติดต่อสื่อสารเป็นแบบทิศทางเดียว วงจรการ request/response แบบ synchronous ก็คือ การทำงานแบบประสานจังหวะระหว่างบราวเซอร์กับโปรแกรมบริการทำให้เกิดความล่าช้าในการทำงานทำให้ผู้ใช้ทำอะไรไม่ได้อีก นอกจากการคุยกิจกรรมตอบสนองกลับมาจาก เมื่อโปรแกรมบริการประมวลผลเสร็จ

รูปที่ 2.6 เมริยนเที่ยงการทำงานแบบเดิมกับเอเจกซ์

2.6.3 โครงสร้างของเอเจกซ์

มุ่งมองของโครงสร้างทางซอฟต์แวร์ของเอเจกซ์ต่างจากเว็บแอพพลิเคชันในทุกวันนี้ เนื่องจากมีการเพิ่ม engine ทางผู้ดูแลระบบเข้ามายังเครื่องคอมพิวเตอร์

รูปที่ 2.7 สถาปัตยกรรมของเอเจ็กซ์

จากรูป Ajax engine นี้ อยู่ระหว่าง User Interface กับ โปรแกรมให้บริการ ซึ่งจะมองว่าเป็นการทำงานที่เครื่องลูกข่าย การทำงานต่างๆของผู้ใช้โปรแกรมจะไปเรียก Ajax engine ตัวนี้ขึ้นมาแทนที่การร้องขอหน้าเว็บจากโปรแกรมบริการ โดยตรง และจะใช้โครงสร้างข้อมูลแบบ XML ใน การขยำข้อมูลระหว่างโปรแกรมบริการกับ Ajax engine เมื่อบราวเซอร์ทำการร้องขอข้อมูลจาก โปรแกรมบริการ นอกจากนี้ Ajax engine ไม่ต้องทำการติดต่อ ไม่ใช้ปลั๊กอิน (plug-in) และไม่ สามารถดาวน์โหลดได้ เพราะเอเจ็กซ์เป็นแนวคิดในการแก้ปัญหาการหยุดชะงักการทำงานของผู้ใช้

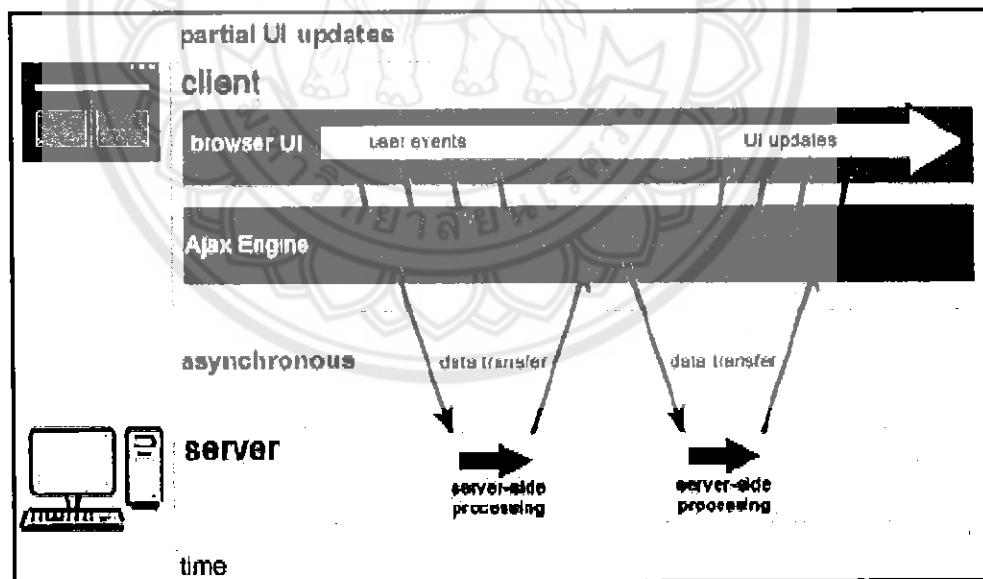
2.6.4 การทำงานของเอเจ็กซ์

เอเจ็กซ์จะช่วยลดการติดต่อระหว่างเครื่องลูกข่ายกับ โปรแกรมบริการ โดยในการ โหลดหน้าเว็บนั่น บราวเซอร์จะโหลดข้อมูลจาก AJAX engine แทนการร้องขอข้อมูลจาก โปรแกรมบริการโดยตรง ดังนั้นเอเจ็กซ์จะทำหน้าที่ทั้งการ render ส่วนติดต่อกับผู้ใช้และติดต่อไป ยัง โปรแกรมแล้ว AJAX engine อนุญาตให้การกระทำต่างๆ ในเว็บแอพพลิเคชันเป็นแบบ

Asynchronous คือความเป็นอิสระในการติดต่อไปยังโปรแกรมบริการนั้นเอง ดังนั้นผู้ใช้จะไม่พนักับราเวชอร์หน้าขาวๆ อีกต่อไป และไม่ต้องรอการโหลดข้อมูลต่างๆ จากโปรแกรมบริการ

การอัพเดตหน้าจอบางส่วน แทนที่การ "click, wait, and refresh" ระหว่างที่เกิดการทำงานแบบการติดต่อสื่อสารของผู้ใช้ user interface ที่ต้องนำมาแสดงขึ้นหน้าเว็บที่ร้องขอไปยังโปรแกรมบริการจะถูกจัดเป็นข้อมูลใหม่มีอีกอัพเดตแล้ว การหยุดชะงักของ user interface จึงไม่เกิดขึ้น เพราะหน้าเว็บนั้นยังคงถูกแสดงอยู่และสามารถใช้งานได้ โดยปราศจากการหยุดชะงักการทำงานของผู้ใช้ การอัพเดตหน้าเว็บบางส่วนสามารถทำให้หน้าเว็บทำงานต่อไปได้ ถึงจะไม่ใช่ทั้งหมด แต่ถ้ายังน้อยก็ทำให้การทำงานไม่จำเป็นต้องหยุดชะงักเลย

การติดต่อแบบ Asynchronous เข้ามาแทนที่การ "synchronous request/response model" สำหรับแอ็ปพลิเคชัน request/response จะทำแบบ asynchronous ซึ่งคือการติดต่อสื่อสารกับโปรแกรมบริการ แบบอิสระโดยทำการลดการติดต่อระหว่างบราวเซอร์กับโปรแกรมบริการ ผลที่ได้ก็คือผู้ใช้สามารถใช้งานเว็บแอปพลิเคชันได้ในขณะที่ เครื่องลุกข่าย ทำการร้องขอข้อมูลจากโปรแกรมบริการ อยู่เมื่องหลัง เมื่อข้อมูลเดินทางมาถึงบราวเซอร์ก็จะอัพเดตหน้า user interface ที่ต้องการข้อมูลใหม่ ส่วนหน้า user interface ที่ไม่ต้องการอัพเดตก็จะแสดงส่วนนั้นต่อไป

รูปที่ 2.8 การทำงานแบบ Asynchronous และการอัพเดตหน้าเว็บแบบบางส่วน

2.6.5 ข้อดีของแอ็ปเจ็กซ์

- ตอบสนองต่อผู้ใช้ได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากการอัพเดต แบบบางส่วน
- ผู้ใช้ไม่ต้องหยุดรอคือการประมวลผลของโปรแกรมบริการ เนื่องจากการติดต่อแบบ Asynchronous
- รองรับกับบราวเซอร์หลักๆที่สามารถใช้ภาษาสคริปต์ได้
- ทำให้การประมวลผลที่โปรแกรมบริการมีความรวดเร็วขึ้นเนื่องจากการประมวลผลที่โปรแกรมบริการลดลง

- ไม่ต้องทำการติดตั้ง หรือใช้ปลั๊กอิน (Plugs-in)
- ไม่ยึดติดกับแพลตฟอร์ม หรือภาษาที่ใช้ในการเขียน โปรแกรม
- เป็นเทคโนโลยีใหม่ที่ไม่ได้เป็นของนักพัฒนาเว็บแอปพลิเคชันคนใด นั่นคือทุกคนมีสิทธิเข้ามาพัฒนาแอปพลิเคชันตัวเอง

2.7 ภาษาสคริปต์ (Javascript)

ภาษาสคริปต์เป็นภาษาโปรแกรม (Programming language) ประเภทหนึ่ง ที่เรียกว่า สคริปต์ (script) ซึ่งมีวิธีการทำงานในลักษณะเปลี่ยนแปลงและดำเนินงานไปทีละคำสั่ง(interpret) ภาษานี้เดิม มีชื่อว่า LiveScript ได้รับการพัฒนาขึ้นโดย Netscape ด้วยวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะช่วยให้เว็บเพจ สามารถแสดงเนื้อหาที่มีการเปลี่ยนแปลงไปได้ ตามเงื่อนไขหรือสภาพแวดล้อมต่างๆกัน หรือ สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราภาษา HTML แต่เดิมนั้น หมายความว่า สำหรับใช้แสดงเอกสารที่มีเนื้อหาคงที่แน่นอน และไม่มีลูกเล่นอะไรมากมายนัก

เนื่องจากภาษาสคริปต์ช่วยให้ผู้พัฒนา สามารถสร้างเว็บเพจ ได้ตรงกับความต้องการ และมี ความน่าสนใจมากขึ้น ประกอบกับเป็นภาษาเปิดที่ใครก็สามารถนำไปใช้ได้ ดังนั้นจึงได้รับความนิยมเป็นอย่างสูง มีการใช้งานอย่างกว้างขวาง รวมทั้งได้ถูกกำหนดให้เป็นมาตรฐานโดย ECMA ซึ่งเราจะพบว่าปัจจุบัน จะหาเว็บเพจที่ไม่ใช้ภาษาสคริปต์เลยนั้น ได้ยากเต็มที่

การทำงานของภาษาสคริปต์จะต้องมีการแปลความคำสั่ง ซึ่งขั้นตอนนี้จะถูกจัดการโดย บราวเซอร์ ดังนั้นภาษาสคริปต์จึงสามารถทำงานได้ เนื่องจากบราวเซอร์ที่สนับสนุน ซึ่งปัจจุบัน บราวเซอร์เกือบทั้งหมดก็สนับสนุนภาษาสคริปต์แล้ว อย่างไรก็ได้สิ่งที่ต้องระวังคือ JavaScript มีการพัฒนาเป็นรุ่นใหม่ๆอยู่เสมอ ดังนั้น ถ้านำโค้ดของรุ่นใหม่ไปรันบนบราวเซอร์รุ่นเก่าที่ยังไม่สนับสนุน ก็อาจจะทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้

การทำงานของภาษาสคริปต์เกิดขึ้นบนบราวเซอร์ (เรียกว่าเป็น client-side script) ดังนั้นไม่ว่าคุณจะใช้โปรแกรมบริการอะไร หรือที่ไหน ก็ยังคงสามารถใช้ภาษาสคริปต์ในเว็บเพจได้ ต่างกัน

ภาษาสคริปต์อื่น เช่น Perl, PHP หรือ ASP ซึ่งต้องแปลความและทำงานที่ตัวเครื่องโปรแกรมบริการ (เรียกว่า server-side script) ดังนั้นจึงต้องใช้บนโปรแกรมบริการที่สนับสนุนภาษาเหล่านี้ เท่านั้น อย่างไรก็ดีจากลักษณะดังกล่าวที่ทำให้ jaws สคริปต์มีข้อจำกัด คือไม่สามารถรับและส่งข้อมูลต่างๆ กับโปรแกรมบริการโดยตรง เช่น การอ่านไฟล์จากโปรแกรมบริการเพื่อนำมาแสดงบนเว็บเพจ หรือรับข้อมูลจากผู้ใช้เพื่อนำไปเก็บบนโปรแกรมบริการ เป็นต้น ดังนั้นงานลักษณะนี้ จึงยังคงต้องอาศัยภาษา server-side script อญ (ความจริง jaws สคริปต์ ที่ทำงานบนโปรแกรมบริการก็มี ซึ่งต้องอาศัยโปรแกรมบริการที่สนับสนุนโดยเฉพาะเช่นกัน แต่ไม่เป็นที่นิยมนัก)

การทำงานของ jaws สคริปต์จะมีประสิทธิภาพมาก ถ้ามันสามารถดัดแปลงคุณสมบัติขององค์ประกอบต่างๆ บนเว็บเพจ (เช่น สี หรือรูปแบบของข้อความ) และสามารถรับรู้เหตุการณ์ที่ผู้ใช้เว็บเพจได้ตอบกับองค์ประกอบเหล่านั้น เช่น การคลิก หรือเลื่อนเมาส์ไปทางไวด์ ดังนั้นจากภาษา HTML เดิม ที่มีลักษณะสถิต (static) ใน HTML รุ่นใหม่ๆ จึงได้มีการพัฒนาให้มีคุณสมบัติบางอย่างเพิ่มเข้าไป และมีลักษณะเป็นอิองเจกต์ มากขึ้น การทำงานร่วมกันระหว่างคุณสมบัติใหม่ของ HTML ร่วมกับ jaws สคริปต์นี้เอง ทำให้เกิดเป็นสิ่งที่เรียกว่า Dynamic HTML คือภาษา HTML ที่สามารถใช้สร้างเว็บเพจที่มีลักษณะพลวัต (dynamic) ได้นั่นเอง นอกจากนี้อีกองค์ประกอบหนึ่งที่เกี่ยวข้อง ก็คือ Cascading Style Sheet (CSS) ซึ่งเป็นภาษาที่ช่วยให้เราควบคุมรูปแบบ ขององค์ประกอบต่างๆ บนเว็บเพจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าคำสั่ง หรือแท็ก (tag) ปกติของ HTML เมื่อออกจาก jaws สคริปต์สามารถดัดแปลงคุณสมบัติของ CSS ได้ เช่น กัน ดังนั้นมันจึงช่วยให้เราควบคุมเว็บเพจ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นไปอีก

2.8 เจคิวเร (jQuery)

เจคิวเรเป็น jaws สคริปต์ไลบรารี(JavaScript Library) ที่มีการรวมฟังก์ชันของ jaws สคริปต์ต่างๆ ให้อยู่ในรูปแบบแพทเทิร์นเฟรมเวิร์ค(Patterns Framework) ที่สะดวกและง่ายต่อการใช้งาน มีความยืดหยุ่นรองรับต่อการใช้งานข้ามбраウเซอร์(Cross Browser) คือไม่ว่าจะใช้งานบนเว็บбраузอร์ในไลนาราเดิมของเจคิวเร จะมีการเลือกใช้ฟังก์ชันที่สามารถทำงานและเหมาะสมต่อการแสดงผลในเว็บбраузอร์ที่กำลังรันอยู่ ซึ่งช่วยลดปัญหาการทำงานที่ผิดพลาดในฝั่งของไคลเอนต์(เครื่องลูกข่าย) ได้ ปัจจุบันมีเว็บบร้าเซอร์เกิดขึ้นมากมาย เช่น Chrome , Firefox หรือ Safari และบางคำสั่งของ jaws สคริปต์ไม่สามารถทำงานในเว็บบร้าเซอร์บางตัวได้ ด้วยเหตุผลนี้ของการใช้เจคิวเร จึงเป็นทางเลือกที่สามารถช่วยแก้ปัญหานี้ได้ ด้วยตัวตัวเอง ทั้งยังสะดวกต่อการใช้งาน เพราะเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายและเปลี่ยนได้ในรูปแบบสั้นๆ รองรับการทำงานทั้งในเอกสารที่เอ็มแอล (HTML) รูปแบบเดิม หรือ CSS , element , DOM element , effect การจัดการ Event ต่างๆ หรือแม้กระทั่งการพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยเจคิวเร ก็สามารถทำได้อย่างง่ายดาย โดยภาษาเหล่านี้ยังคงทำงาน

อยู่ภายใต้คำสั่งของภาษา Java Script แต่การเรียกใช้งานเพร์มิเตอร์หรือฟังก์ชันต่างๆ จะถูกกำหนดรูปแบบโดยรูปแบบที่ได้ถูกออกแบบไว้ในรายละเอียดของเจติวี

2.9 Application Programming Interface (API)

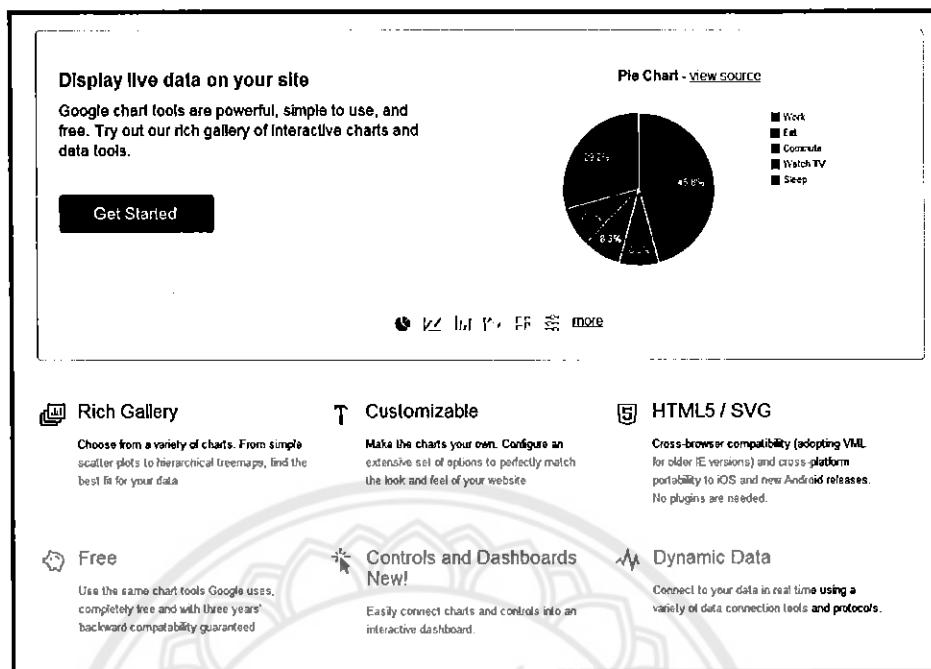
Application Programming Interface คือ ช่องทางการเชื่อมต่อ จากระบบที่ไม่ใช่ระบบอื่นๆ เพื่อเรียกใช้บริการหรือข้อมูลจากผู้ให้บริการ โดยการเรียกใช้นั้นก็แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นไลบรารี ที่องค์กร บริษัท หรือนักพัฒนาได้สร้างขึ้นมาทำงานอย่างโดยย่างหนัก เพื่อให้นักพัฒนาไม่ต้องเขียนระบบหรือฟังก์ชันส่วนนั้นเองมากนัก เป็นการลดความซุ่มยาก ซับซ้อน และนำเบื้องของการพัฒนา ซึ่งพบว่าสามารถช่วยให้เราได้พัฒนาแอพพลิเคชันได้จ่ายและรวดเร็ว เป็นระบบมากขึ้นด้วย ซึ่งโดยสรุปแล้วเอปีไอ คือโมดูลหรือไลบรารีตัวหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาร่วมกับแอพพลิเคชันได้ โดยไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับโค้ดของเอปีไอ เอปีไอ แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

- เอปีไอที่ขึ้นกับภาษา (language-dependent API) คือ เอปีไอ ที่สามารถเรียกใช้จากโปรแกรมที่เขียนขึ้นด้วยภาษาเพียงภาษาใดภาษาหนึ่ง
- เอปีไอในขึ้นกับภาษา (language-independent API) คือ เอปีไอ ที่สามารถเรียกได้จากโปรแกรมหลายภาษา

2.10 Google Visualization API

Google Visualization API เป็นรูปแบบการนำเสนอที่ Google ได้พัฒนาขึ้น เพื่อให้ผู้พัฒนาเว็บแอพพลิเคชัน สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับระบบงานภายใน หรือภายนอกองค์กรบนแพลตฟอร์มของเว็บไซต์ หรือโปรแกรมมิ่งบนเว็บไซต์ที่อยู่ภายใต้โครงการ Google Labs ซึ่งบริการดังกล่าวจะเป็นบริการที่จะช่วยให้หน้าจอการรายงานทุกรูปแบบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

Google Charts เป็นเครื่องมือที่ในการสร้างแผนภูมิรูปภาพ หรือที่เราเรียกว่ากราฟ (Graphs) หรือชาร์ต (Charts) ที่เราอาจนำไปนำเสนอรายงานต่างๆ โดยบริการของ Google Charts นี้สามารถเรียกใช้ในรูปแบบของ Visualization API หรือส่วนต่อประสานโปรแกรมของ Google ที่จะแปลงข้อมูลจากฐานข้อมูลสถิติต่างๆ จากเว็บไซต์ของคุณให้แสดงผลออกมาเป็นรูปแบบแผนภูมิที่เรียนง่าย ไปจนถึงรูปแบบที่มีลำดับขั้นของข้อมูลที่ซับซ้อน หรือมีขนาดใหญ่ โดยอาศัยหลักการเชื่อมต่อสื่อสารรับส่งข้อมูลนั้นสถาปัตยกรรมอินเทอร์เน็ตแบบเครื่องถูกข่ายโปรแกรมบริการ

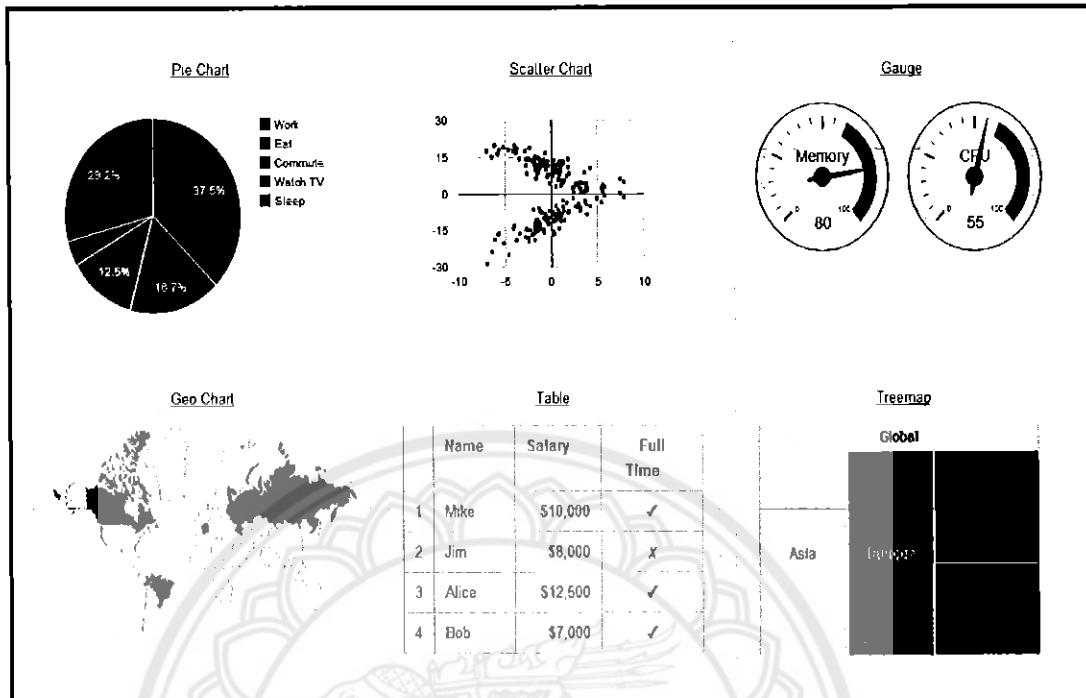

รูปที่ 2.9 เว็บไซต์แนะนำการใช้ Google Chart

ภายใต้ชุดพัฒนาของส่วนต่อประสานโปรแกรมอย่าง Visualization API ของ Google ทำให้สามารถนำชุดข้อมูลสถิติที่อยู่ในรูปของตาราง (Spread Sheets) มาทดสอบผ่านหน้าจอทดสอบ ก่อนนำไปใช้งานร่วมกับบริการ Google Docs หรือประยุกต์ให้ซับซ้อนขึ้นมาหน่อยโดยการพัฒนา ร่วมกับการเขียนโปรแกรมเพื่อคงข้อมูลจากฐานข้อมูลขึ้นมาเป็นค่าตัวแปร เพื่อให้แสดงผลเป็น กราฟ หรือแผนภูมิที่สวยงามผ่านโปรแกรมท่องเว็บไซต์อย่างเว็บบราวเซอร์ได้ทุกประเภทที่เป็น เว็บบราวเซอร์มาตรฐาน

2.10.1 รูปแบบของบริการ Google Charts

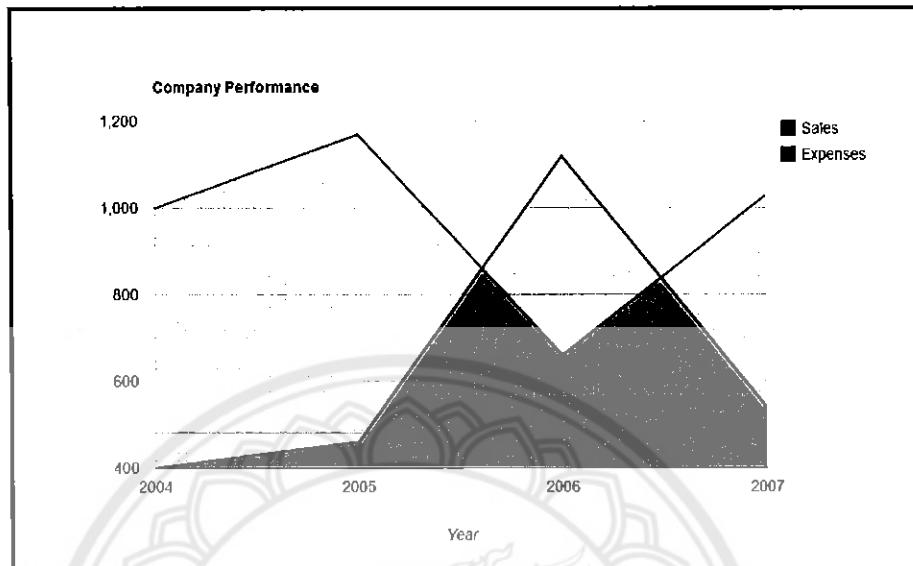
รูปแบบแผนภูมิรูปภาพ หรือกราฟ ที่สร้างขึ้นจาก API ของ Google Charts นั้น พัฒนาจากภาษา JavaScript ทำให้สะดวกในการนำไปใช้กับเอกสารประเภท HTML หรือเอกสาร สำหรับแสดงหน้าเว็บไซต์ทุกประเภท อีกทั้ง Google Charts ยังมีรูปแบบของกราฟ หลากหลาย รูปแบบให้เลือกนำไปใช้ในการประกอบหน้าจอรายงานสถิติให้เหมาะสมกับชุดข้อมูล และ สถานการณ์ที่ต้องนำเสนอไปใช้ เช่น Pie chart, Line Charts, Bars Charts และรูปแบบต่างๆ อีก นานาอย่าง ทำให้ง่ายต่อการลุ่มผู้พัฒนาเว็บไซต์ที่สามารถนำ Scripts ในการแสดงผลของกราฟที่ Google Charts สร้างขึ้นมา นำไปใช้ร่วมกับรูปแบบดีไซน์ภายในเว็บไซต์ของตน

รูปที่ 2.10 แสดงตัวอย่างรูปแบบการนำเสนอของ Google Chart

รูปแบบกราฟ หรือแผนภูมิของ Google Charts สามารถเลือกปรับรูปแบบให้มีการโต้ตอบ หรือเอนิเมชันเล็กน้อย พร้อมกับระบบ Dashboard ที่ง่ายต่อการบริหารจัดการกราฟ และเก็บชุดข้อมูลกราฟที่ได้สร้างไว้บนบริการ Google Charts เพื่อความสะดวกในการกลับมาสคริปต์ของ Google Charts ไปใช้งานหน้าเว็บ ใช้ตั้งของคุณได้ตลอดเวลา นอกจากรูปแบบการโต้ตอบ และ Dashboard ในการควบคุมแล้ว มาตรฐานของภาษาโปรแกรมบนสคริปต์ของ Google Charts ที่สร้างขึ้นนั้นยังรองรับเทคโนโลยีเปิดในอนาคตอย่าง HTML5 และยังทำงานข้ามแพลตฟอร์มไปแสดงผลบนหน้าจอสมาร์ทโฟนระบบปฏิบัติการ Andriod, ระบบปฏิบัติการ iOS ของ Apple อย่าง iPhone และ iPad โดยไม่ต้องติดตั้งส่วนเสริม หรือ Plug-in เพิ่มลงในสมาร์ทโฟนเลย

รูปแบบกราฟของ Google Chart มีดังนี้
รูปแบบการนำเสนอแบบ Area Chart

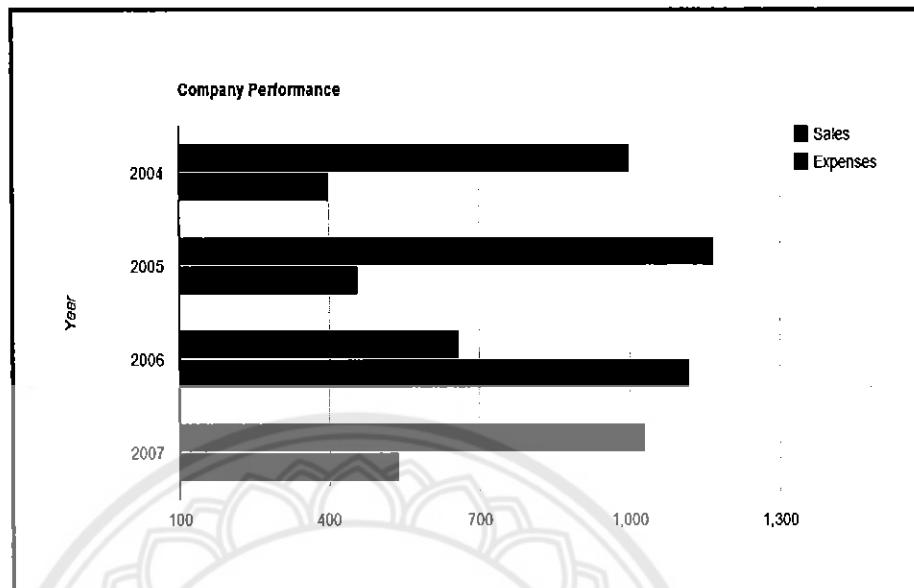
รูปที่ 2.11 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Area Chart

รูปแบบการนำเสนอแบบ Area Chart เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบพื้นที่ โดยสามารถแสดงได้ในแบบ Simple คือ แสดงข้อมูลเดียว หรือ Multiple คือแสดงข้อมูลเปรียบเทียบกันหลายๆ ชนิด ซึ่งในรูป 2.11 เป็นการแสดงการนำเสนอแบบ Multiple โดยมีข้อกำหนดพื้นฐานคือ colum แรกข้อมูลสามารถเป็นชนิดตัวอักษร, ชนิดตัวเลข, ชนิดวันที่ หรือชนิดเวลา colum แรกนี้จะถูกนำไปใช้เป็นแกน X และ colum ต่อไปจะถูกนำไปใช้เป็นข้อมูลแกน Y โดยกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวเลข

ตารางที่ 2.3 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Area Chart

	colum ที่ 0	colum ที่ 1	---	colum ที่ n
ชนิดของข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • String • number • date • datetime • timeofday 	Number	---	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Bar Chart

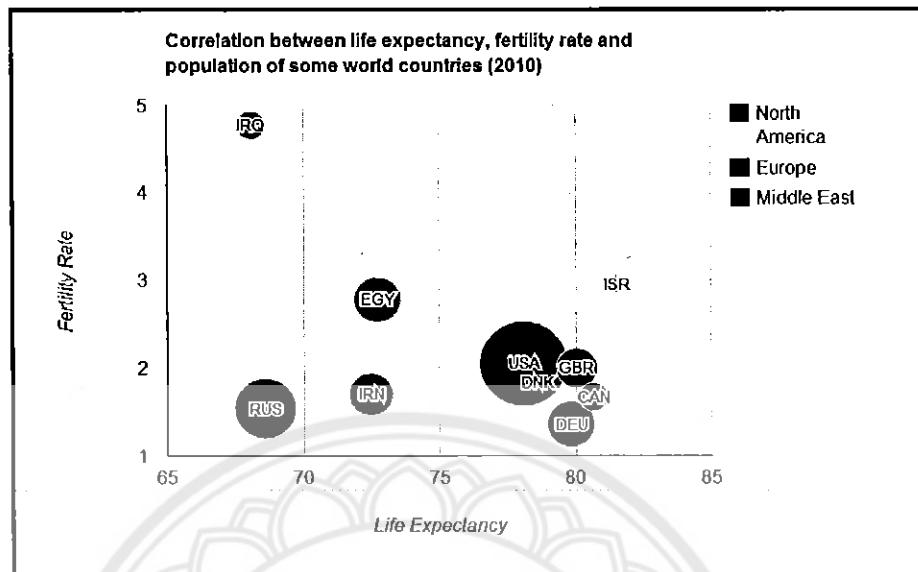
รูปที่ 2.12 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Bar Chart

จากรูปที่ 2.12 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบกราฟแท่ง ซึ่งรูปแบบการนำเสนอนี้สามารถใช้กับข้อมูลที่ต้องการแสดงแบบ Simple หรือ Multiple ก็ได้ มีข้อกำหนดพื้นฐาน คือ colum แรก กำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร จะถูกนำไปใช้เป็นแกน Y และข้อมูลคอลัมน์ต่อไปกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวเลข และถูกนำไปใช้เป็นแกน X

ตารางที่ 2.4 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Bar Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	---	คอลัมน์ที่ n
ชนิดของข้อมูล	String	Number	---	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Bubble Chart

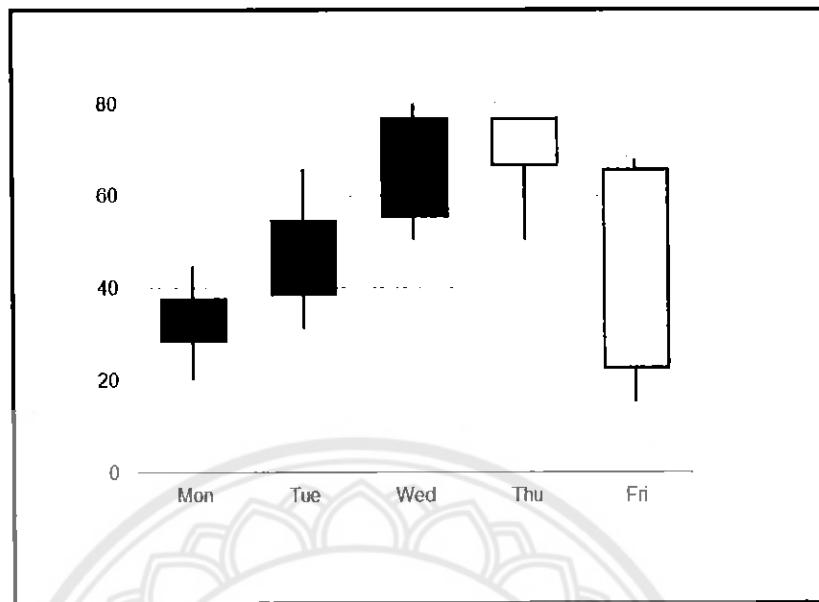
รูปที่ 2.13 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Bubble Chart

จากรูปที่ 2.13 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Bubble Chart รูปแบบการนำเสนอที่มีข้อกำหนดพื้นฐาน คือ colum นี้แรกกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร จะถูกนำไปใช้เป็นคำอธิบายของ การแสดงข้อมูล และข้อมูล colum นี้ที่สองและสามจะเป็นตัวเลขระบุตำแหน่งของ Bubble ซึ่งแทนด้วยแกน X และแกน Y

ตารางที่ 2.5 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Bubble Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	คอลัมน์ที่ 2	คอลัมน์ที่ 3 (optional)	คอลัมน์ที่ 4 (optional)
ชนิดของข้อมูล	String	Number	Number	string or Number	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Candlestick Chart

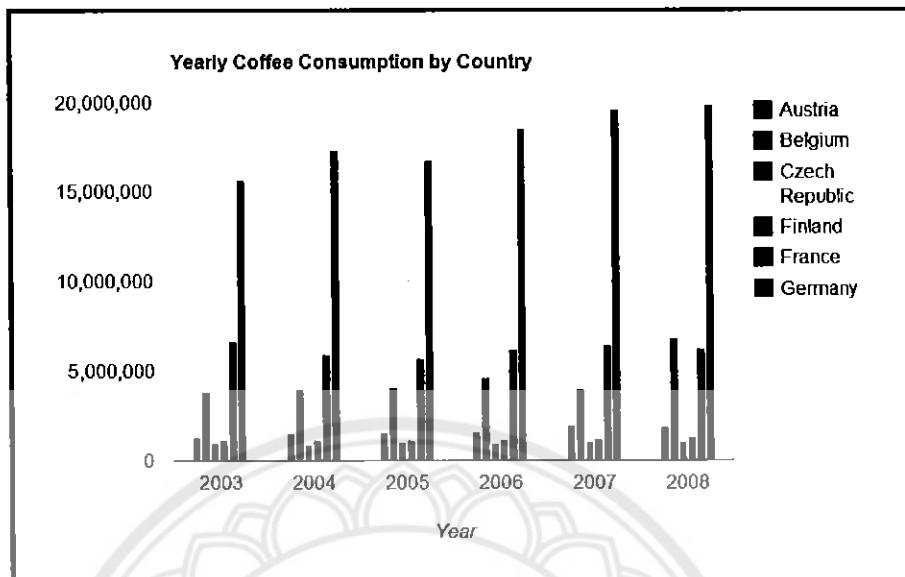
รูปที่ 2.14 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Candlestick Chart

จากรูปที่ 2.14 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Candlestick Chart รูปแบบการนำเสนอที่มีข้อกำหนดพื้นฐาน คือ คอลัมน์แรกกำหนดให้เป็นข้อมูลนิยมตัวอักษร จะถูกนำไปใช้เป็นคำอธิบายของการแสดงข้อมูลในแกน X และข้อมูลคอลัมน์ที่สองเป็นข้อมูลนิยมตัวเลขแสดงค่าต่ำสุด คอลัมน์ที่สามเป็นข้อมูลนิยมตัวเลขระบุค่าต่ำสุดซึ่งเป็นค่าเริ่มต้นของเครื่องหมาย คอลัมน์ที่四是เป็นข้อมูลนิยมตัวเลขแสดงค่าสูงสุดของเครื่องหมาย และคอลัมน์ที่ห้าเป็นค่าสูงสุดที่สามารถนำไปได้

ตารางที่ 2.6 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Candlestick Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	คอลัมน์ที่ 2	คอลัมน์ที่ 3	คอลัมน์ที่ 4
ชนิดของข้อมูล	String	Number	Number	Number	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Column Chart

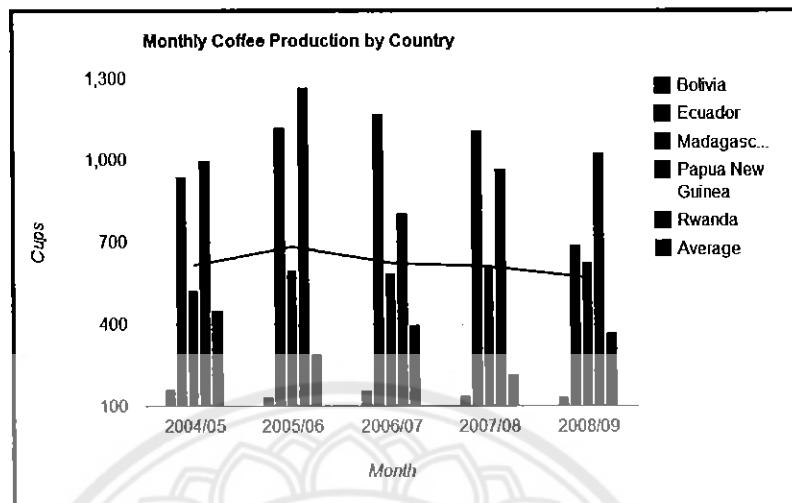
รูปที่ 2.15 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Column Chart

จากรูปที่ 2.15 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Column Chart รูปแบบการนำเสนอที่มีข้อกำหนดพื้นฐาน คือ คอลัมน์แรกกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร จะถูกนำไปใช้เป็นคำอธิบายของการแสดงข้อมูลในแกน X และข้อมูลคอลัมน์ต่อไปจะเป็นข้อมูลชนิดตัวเลข เพื่อใช้ในการระบุค่าในแกน Y

ตารางที่ 2.7 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Column Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	---	คอลัมน์ที่ n
ชนิดของข้อมูล	String	Number	---	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart

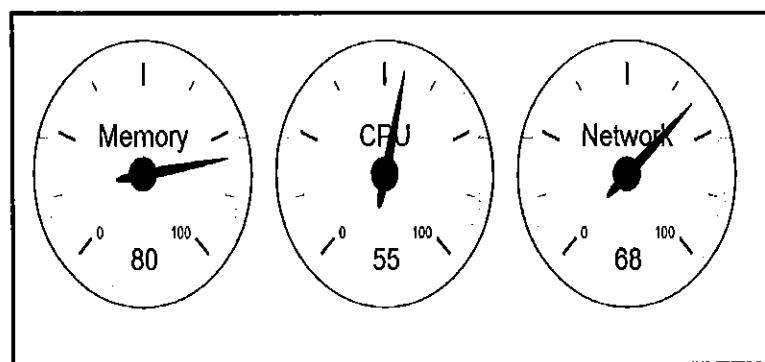
รูปที่ 2.16 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart

จากรูปที่ 2.16 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart รูปแบบการนำเสนออนึ่ง
ข้อกำหนดพื้นฐาน คือ คอลัมน์แรกกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร จะถูกนำไปใช้เป็นคำอธิบาย
ของการแสดงข้อมูลในแกน X และข้อมูลคอลัมน์ต่อไปจะเป็นข้อมูลชนิดตัวเลข เพื่อใช้ในการระบุ
ค่าในแกน Y

ตารางที่ 2.8 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	---	คอลัมน์ที่ n
ชนิดของข้อมูล	String	Number	---	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Gauge

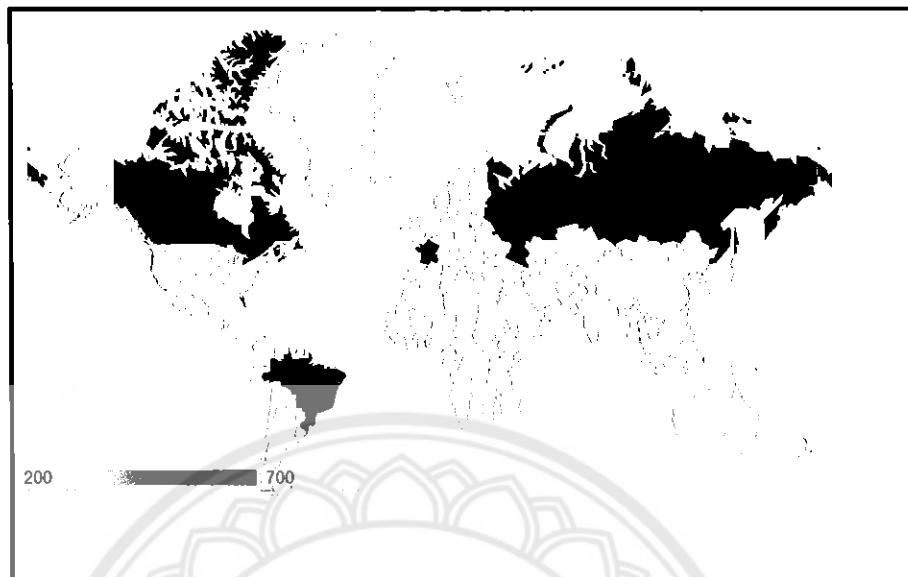
รูปที่ 2.17 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Gauge

จากรูปที่ 2.17 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Gauge หรือมาตรวัด รูปแบบการนำเสนอที่มีข้อกำหนดพื้นฐาน คือ คอลัมน์แรกกำหนดให้เป็นชื่อสัญลักษณ์ตัวอักษร จะถูกนำไปใช้เป็นคำอธิบายของการแสดงข้อมูลมาตรวัดและข้อมูลคอลัมน์ที่สองเป็นข้อมูลตัวเลขจะถูกนำไปแสดงเป็นค่าในมาตรวัด

ตารางที่ 2.9 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Gauge

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1
ชนิดของข้อมูล	String	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart

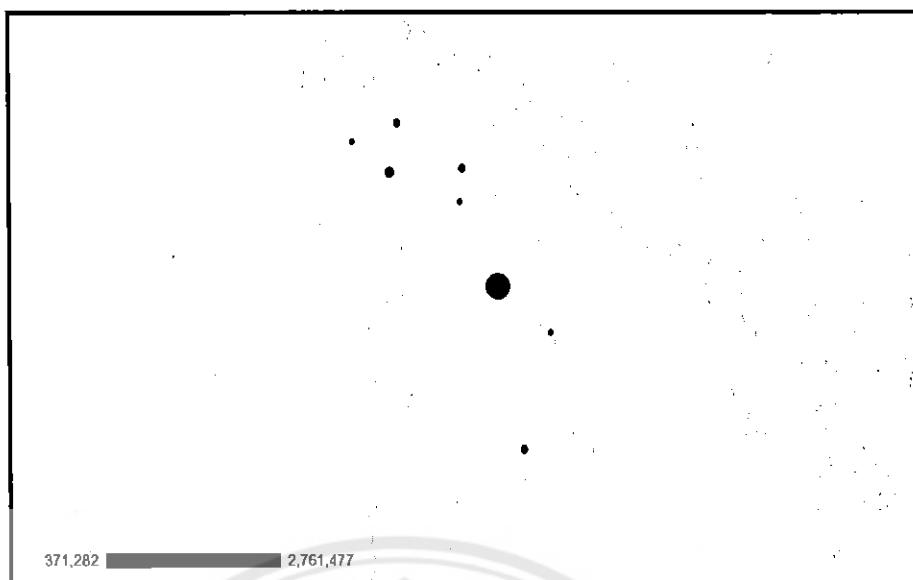

รูปที่ 2.18 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Regions

จากรูปที่ 2.18 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Regions คือแผนภูมิที่แสดงเป็นภูมิภาค สามารถนำไปใช้กับการเปรียบเทียบค่าต่างๆในระดับประเทศ และระดับจังหวัด โดยมีข้อกำหนดพื้นฐานคือ คอลัมน์แรกจะต้องเป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร โดยระบุชื่อประเทศ หรือ จังหวัด และคอลัมน์ที่สองจะบุข้อมูลชนิดตัวเลข

ตารางที่ 2.10 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Regions

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1
ชนิดของข้อมูล	country name	Number

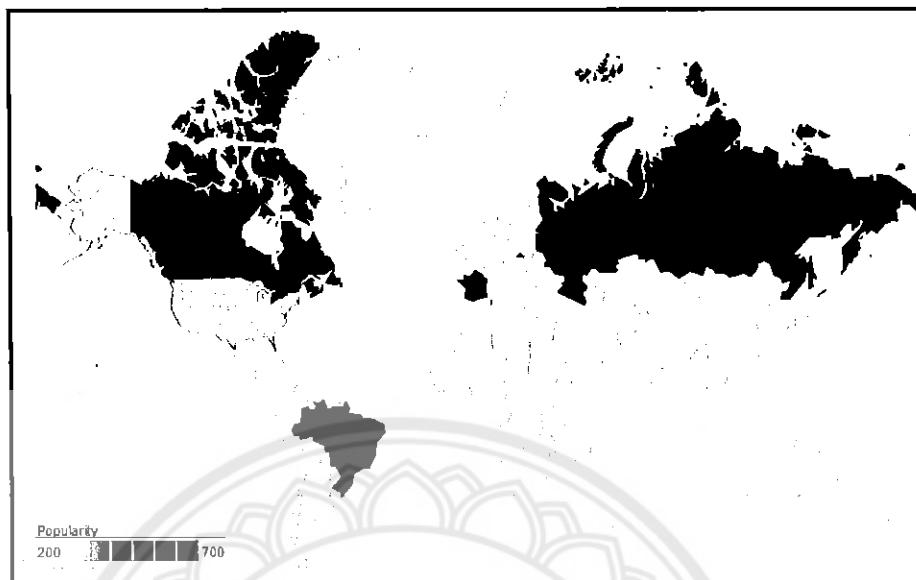
รูปที่ 2.19 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Markers

รูปที่ 2.19 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Markers คือเป็นการทำเครื่องหมายในพิกัดหรือตำแหน่งที่ต้องการบนแผนที่โลก ข้อกำหนดพื้นฐานในการใช้แผนภูมิชนิดนี้มี 2 แบบ คือ แบบแรกกำหนดให้คอลัมน์แรกให้ระบุข้อมูลเป็นชนิดตัวอักษรโดยระบุที่อยู่ของสถานที่นั่นๆ ที่ต้องการ และคอลัมน์ที่สองกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวเลข แบบที่สองกำหนดให้คอลัมน์แรกระบุละติจูดและลองจิจูดของพื้นที่นั่นๆ และคอลัมน์ที่สองกำหนดให้ข้อมูลเป็นชนิดตัวเลข

ตารางที่ 2.11 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Chart ในลักษณะ Markers

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1
ชนิดของข้อมูลแบบที่ 1	String address	Number
ชนิดของข้อมูลแบบที่ 2	First column is the latitude, and the second column is the longitude.	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Geo Map

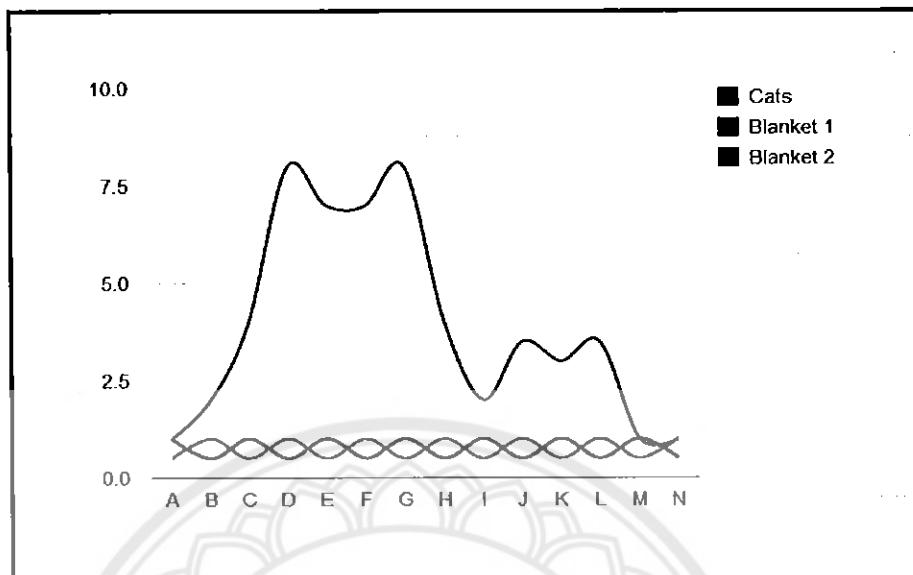
รูปที่ 2.20 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Map Chart

จากรูปที่ 2.20 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Map Chart ในลักษณะ Regions คือแผนภูมิที่แสดงเป็นภูมิภาค สามารถนำไปใช้กับการเปรียบเทียบค่าต่างๆ ในระดับประเทศ และระดับจังหวัด ซึ่งแผนภูมินี้ถูกพัฒนามาจาก Geo Chart ทำให้การแสดงผลมีความน่าสนใจมากขึ้น โดยมีข้อกำหนดพื้นฐานคือ คอลัมน์แรกจะต้องเป็นชื่อเมืองนิคตัวอักษรโดยระบุชื่อประเทศ หรือจังหวัด และคอลัมน์ที่สองจะระบุชื่อเมืองนิคตัวเลข

ตารางที่ 2.12 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Map Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1
ชนิดของข้อมูล	country name	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Line Chart

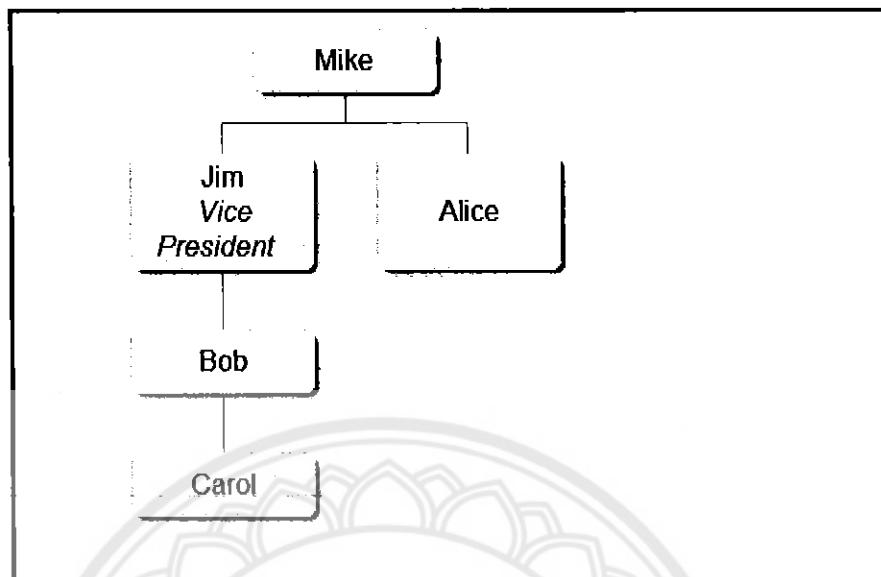
รูปที่ 2.21 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Line Chart

จากรูปที่ 2.21 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Line Chart โดยมีข้อกำหนดพื้นฐานคือ คอลัมน์แรกสามารถเป็นชื่อเมืองนิดตัวอักษร ข้อมูลชนิดตัวเลข ข้อมูลวันที่ และอื่นๆ เพื่อใช้เป็น ข้อมูลในแกน X และคอลัมน์อื่นๆ เป็นข้อมูลชนิดตัวเลขเพื่อรับมาตำแหน่งในแกน Y

ตารางที่ 2.13 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Line Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	---	คอลัมน์ที่ n
ชนิดของข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • String • number • date • datetime • timeofday 	Number	---	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Org Chart

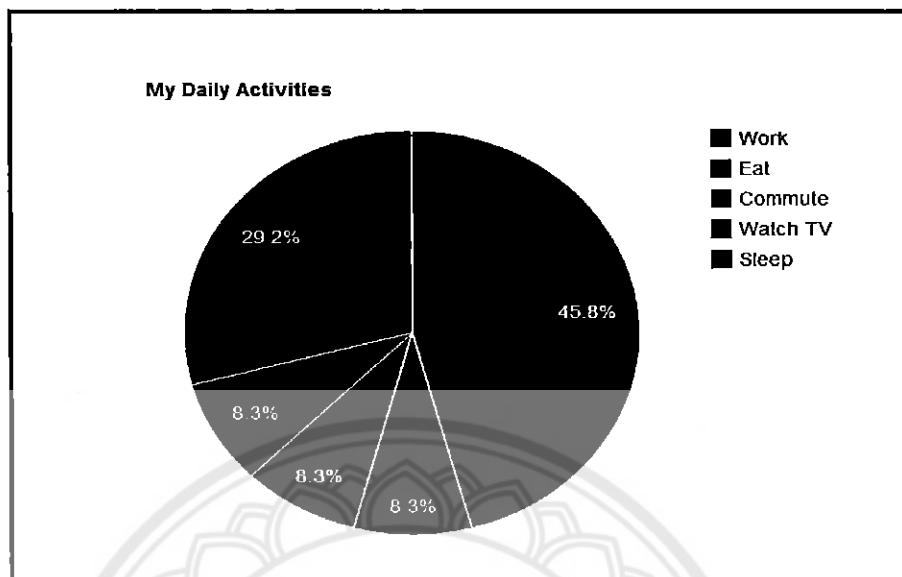
รูปที่ 2.22 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Org Chart

จากรูปที่ 2.22 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Org Chart โดยมีข้อกำหนดพื้นฐานคือ คอลัมน์แรกเป็นชื่อผู้บุคคลตัวอักษร คอลัมน์ที่สองเป็นชื่อผู้บุคคลตัวอักษรเช่นกัน และคอลัมน์ที่สามเป็นชื่อผู้บุคคลตัวอักษรเพื่อระบุเป็นความสัมพันธ์

ตารางที่ 2.14 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Org Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	คอลัมน์ที่ 2
ชนิดของข้อมูล	String	String	Tooltip

รูปแบบการนำเสนอแบบ Pie Chart

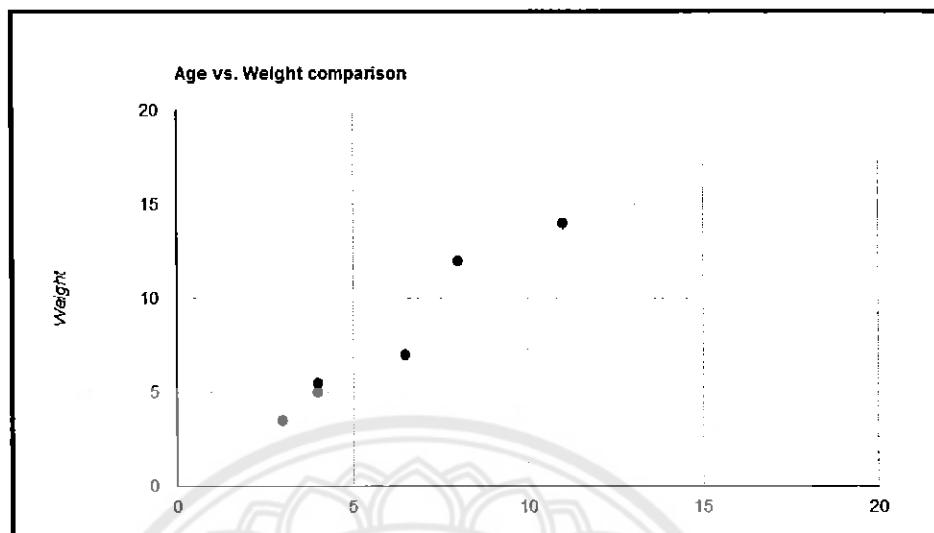
รูปที่ 2.23 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Pie Chart

จากรูปที่ 2.23 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Pie Chart หรือกราฟวงกลม โดยมีข้อกำหนดพื้นฐานคือ คอลัมน์แรกกำหนดให้เป็นชนิดตัวอักษรเพื่อใช้แสดงชื่อของข้อมูลแต่ละส่วน และคอลัมน์ที่สองเป็นข้อมูลชนิดตัวเลขเพื่อใช้ในการแบ่งสัดส่วนของข้อมูล

ตารางที่ 2.15 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Pic Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1
ชนิดของข้อมูล	String	Value

รูปแบบการนำเสนอแบบ Scatter Chart

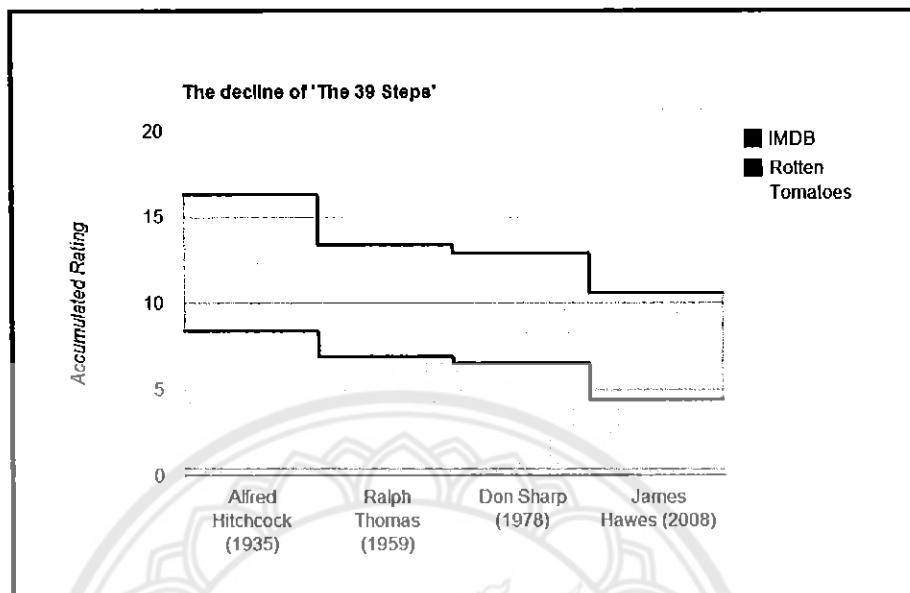
รูปที่ 2.24 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Scatter Chart

จากรูปที่ 2.24 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Scatter Chart รูปแบบการนำเสนอที่มีข้อกำหนดพื้นฐาน กำหนดให้ทุกๆ คอลัมน์เป็นชนิดตัวเลขทั้งหมด กราฟชนิดนี้จะช่วยนำเสนอแนวโน้มของข้อมูล

ตารางที่ 2.16 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Scatter Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	---	คอลัมน์ที่ n
ชนิดของข้อมูล	Number	Number	---	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Stepped Area Chart

รูปที่ 2.25 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Stepped Area Chart

จากรูปที่ 2.25 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Stepped Area Chart รูปแบบการนำเสนอันมีข้อกำหนดพื้นฐานคือ colum นี้แรกกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร เพื่อใช้แสดงชื่อในแกน X colum นี้เหลือกำหนดให้เป็นข้อมูลชนิดตัวอักษร เพื่อกำหนดข้อมูลในแกน Y

ตารางที่ 2.17 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Combo Chart

	colum นี้ 0	colum นี้ 1	---	colum นี้ n
ชนิดของข้อมูล	String	Number	---	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Table

	Name	Salary	Full Time Employee
1	Mike	\$10,000	✓
2	Jim	\$8,000	✗
3	Alice	\$12,000	✓
4	Bob	\$7,000	✓

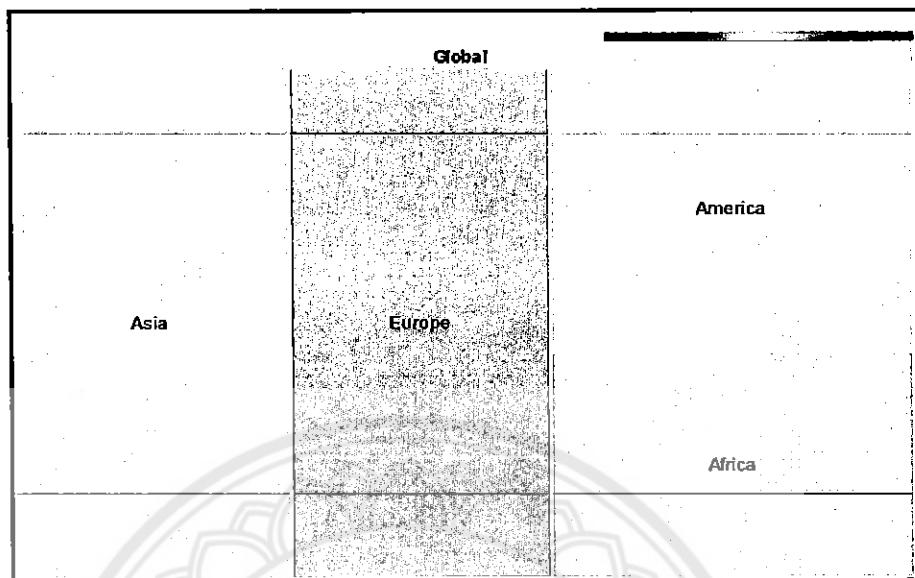
รูปที่ 2.26 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Table

จากรูปที่ 2.26 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Table หรือตาราง ซึ่งรูปแบบการนำเสนอชนิดนี้จะมีความยืดหยุ่นในการรับข้อมูลเป็นอย่างมาก เพราะสามารถรับชนิดข้อมูลได้ทุกแบบ

ตารางที่ 2.18 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Table

	คอลัมน์ที่ 0	---	คอลัมน์ที่ n
ชนิดของข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> ● String ● number ● date ● datetime ● timeofday ● etc 	---	<ul style="list-style-type: none"> ● String ● number ● date ● datetime ● timeofday ● ect

รูปแบบการนำเสนอแบบ Tree Map

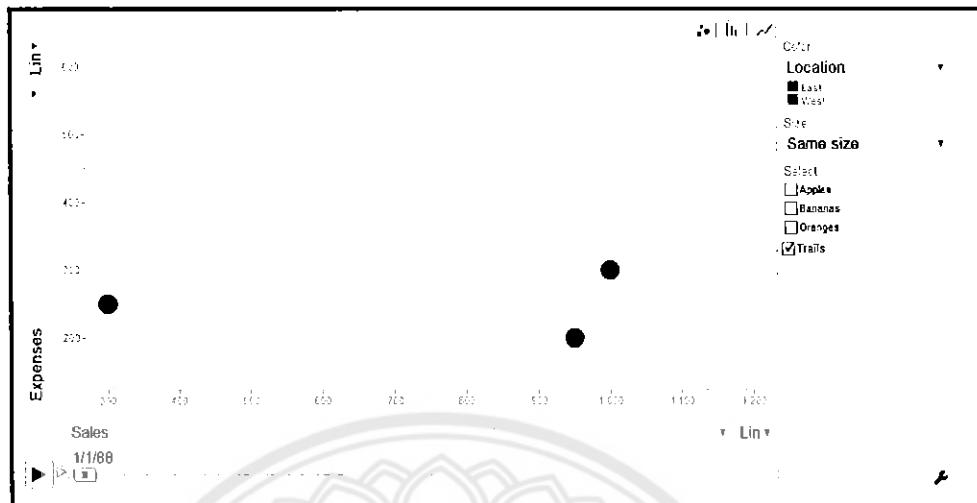
รูปที่ 2.27 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Tree Map

จากรูปที่ 2.27 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Tree Map โดยมีข้อกำหนดพื้นฐาน คือ colum แรกเป็นชนิดตัวอักษร colum ที่สองเป็นชนิดตัวอักษร colum ที่สามเป็นชนิดตัวเลขและ colum ที่สี่เป็นชนิดตัวเลข ซึ่งจะระบุหรือไม่ระบุก็ได้

ตารางที่ 2.19 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Tree Map

	colum ที่ 0	colum ที่ 1	colum ที่ 2	colum ที่ 3 (option)
ชนิดของข้อมูล	String	String	Number	Number

รูปแบบการนำเสนอแบบ Motion Chart

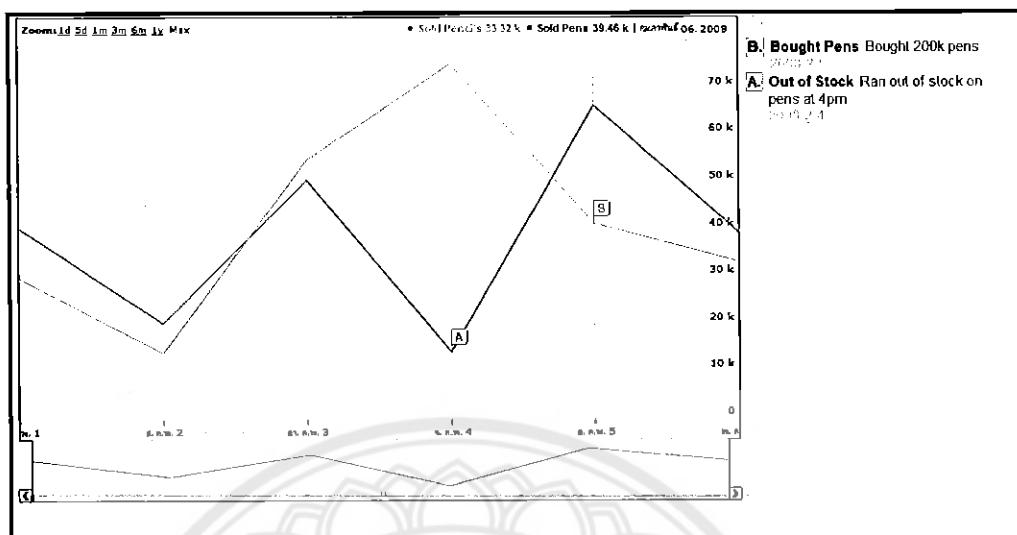
รูปที่ 2.28 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Motion Chart

จากรูปที่ 2.28 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Motion Chart รูปแบบการนำเสนอชนิดนี้ประกอบไปด้วยรูปแบบการนำเสนอ 3 แบบด้วยกันคือ Scatter Chart, Column Chart และ Line Chart ซึ่งการนำเสนอแบบ Scatter Chart และ Column Chart นั้นจะสามารถแสดงแอนิเมชันการเคลื่อนที่ของข้อมูลตามช่วงเวลาได้

ตารางที่ 2.20 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Motion Chart

	คอลัมน์ที่ 0	คอลัมน์ที่ 1	คอลัมน์ที่ 2	คอลัมน์ที่ 3	คอลัมน์ที่ 4
ชนิดของข้อมูล	String	Date	Number	Number	String

รูปแบบการนำเสนอแบบ Annotated Time Line

รูปที่ 2.29 แสดงรูปแบบการนำเสนอแบบ Annotated Time Line

จากรูปที่ 2.29 เป็นรูปแบบการนำเสนอแบบ Annotated Time Line เป็นการนำเสนอแบบ กราฟเส้น แต่ไม่แนบชันในการเดือกดูเป็นช่วงเวลา โดยมีข้อกำหนดพื้นฐาน คือ colum นั้นแรกเป็น ข้อมูลประเภทวันที่หรือช่วงเวลา colum นี้ colum ที่สองและสามเป็นชื่อสัญลักษณ์ตัวเลข และ colum นี้ ที่สามเป็นข้อมูลประเภทตัวอักษร

ตารางที่ 2.21 ชนิดข้อมูลในการใช้รูปแบบการนำเสนอแบบ Annotated Time Line

	colum นั้นที่ 0	colum นั้นที่ 1	colum นั้นที่ 2	colum นั้นที่ 3
ชนิดของข้อมูล	Date	Number	Number	String

บทที่ 3

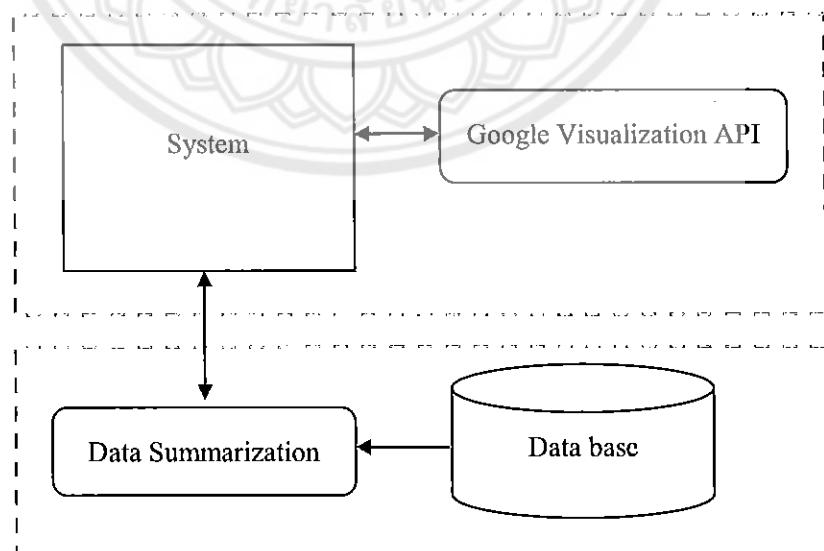
วิธีการดำเนินโครงการ

การจัดทำโครงการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์นี้ แบ่งระบบการทำงานออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแสดงผลหรือส่วนนำเสนอและส่วนของดึงข้อมูลจากฐานข้อมูล ซึ่งส่วนของการแสดงผลนั้นผู้จัดทำได้นำข้อมูลจากฐานข้อมูล ที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการนำเสนอข้อมูลกรณีศึกษาประชากรของจังหวัดแม่ฮ่องสอนและงบประมาณการเงินขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งมีขั้นตอนการทำงานดังนี้

1. ออกแบบฐานข้อมูล และขัดกำฐานข้อมูล
2. การดึงข้อมูลจากข้อมูลฐานข้อมูล
3. การแสดงผลข้อมูลด้วยรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API

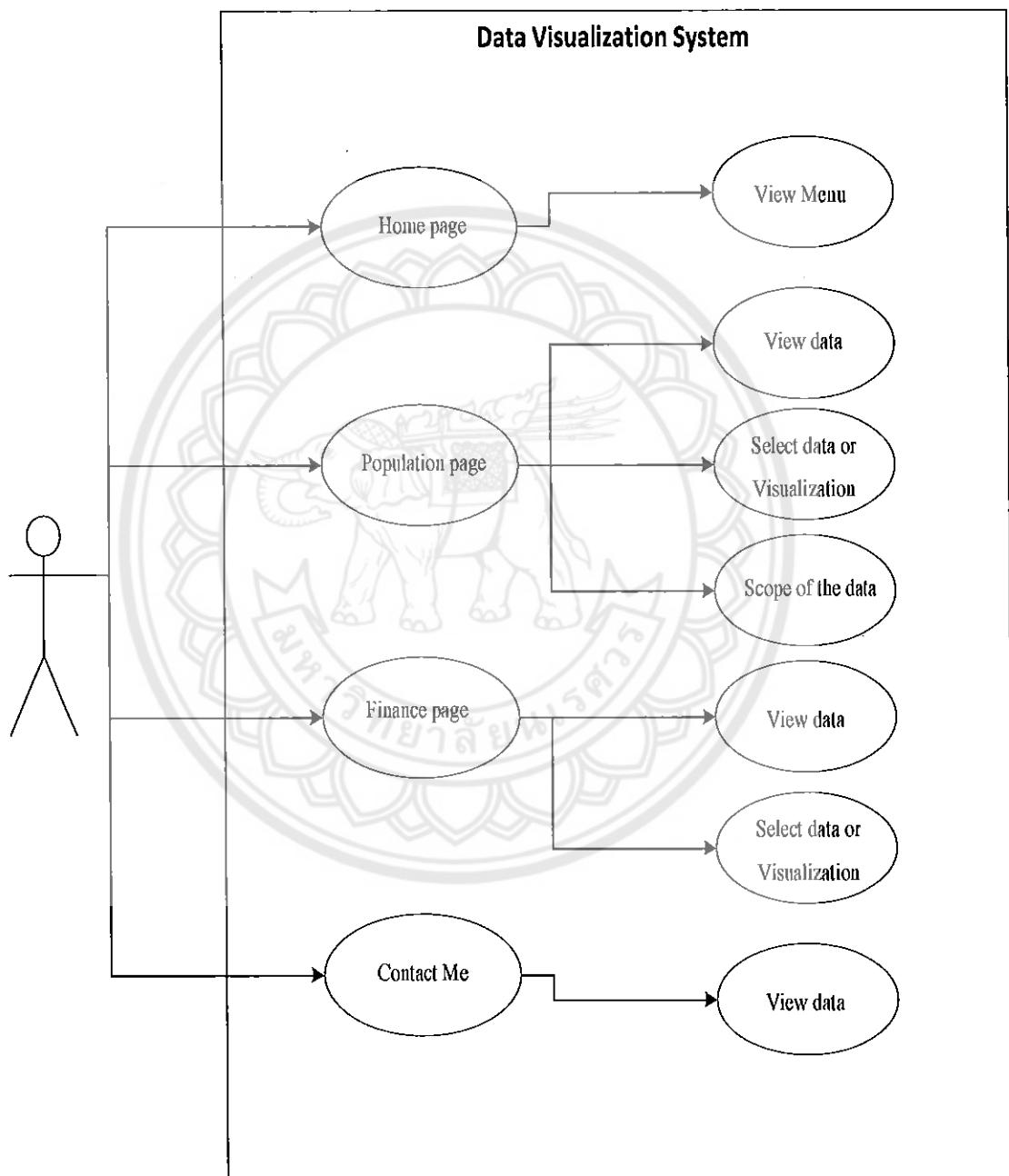
3.1 หลักการทำงาน

โปรแกรมการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์นี้ เป็นการนำเอาข้อมูลที่ถูกจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูล มาสรุปและนำเสนอเฉพาะข้อมูลที่ต้องการ โดยการแสดงผลนั้น จะทำการแสดงผลบนเว็บแอพพลิเคชันในรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย โดยรูปแบบการนำเสนอนี้ ผู้จัดทำได้นำรูปแบบการนำเสนอของ Google Visualization API มาใช้ในการนำเสนอข้อมูล

รูปที่ 3.1 หลักการทำงานของระบบการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์

จากรูปที่ 3.1 แสดงหลักการทำงานของระบบการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์ ซึ่งระบบจะทำหน้าที่ดึงข้อมูลที่สรุปจากฐานข้อมูลไปแสดงบนเว็บแอพพลิเคชัน และรูปแบบการนำเสนอที่แสดงจะดึงรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API มาแสดงกับข้อมูลที่มีอยู่ ซึ่งผู้ใช้สามารถเลือกรูปแบบในการนำเสนอได้ในรูปแบบที่ผู้จัดทำได้ทำการกำหนดไว้ได้

รูปที่ 3.2 แสดงความสามารถของระบบในรูปแบบ Use case diagram

รูปที่ 3.2 เป็นการออกแบบการทำงานของโปรแกรมในรูปแบบของ Use case diagram โดยโปรแกรมจะแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ

Home page เมื่อทำการคอมไพล์โปรแกรมขึ้นมา จะแสดงหน้า Home เป็นหน้าแรก โดยหน้า Home นี้จะประกอบด้วยคัวข้อมูลที่ทำหน้าที่ลิงค์ไปยังหน้าหลักอื่นๆ

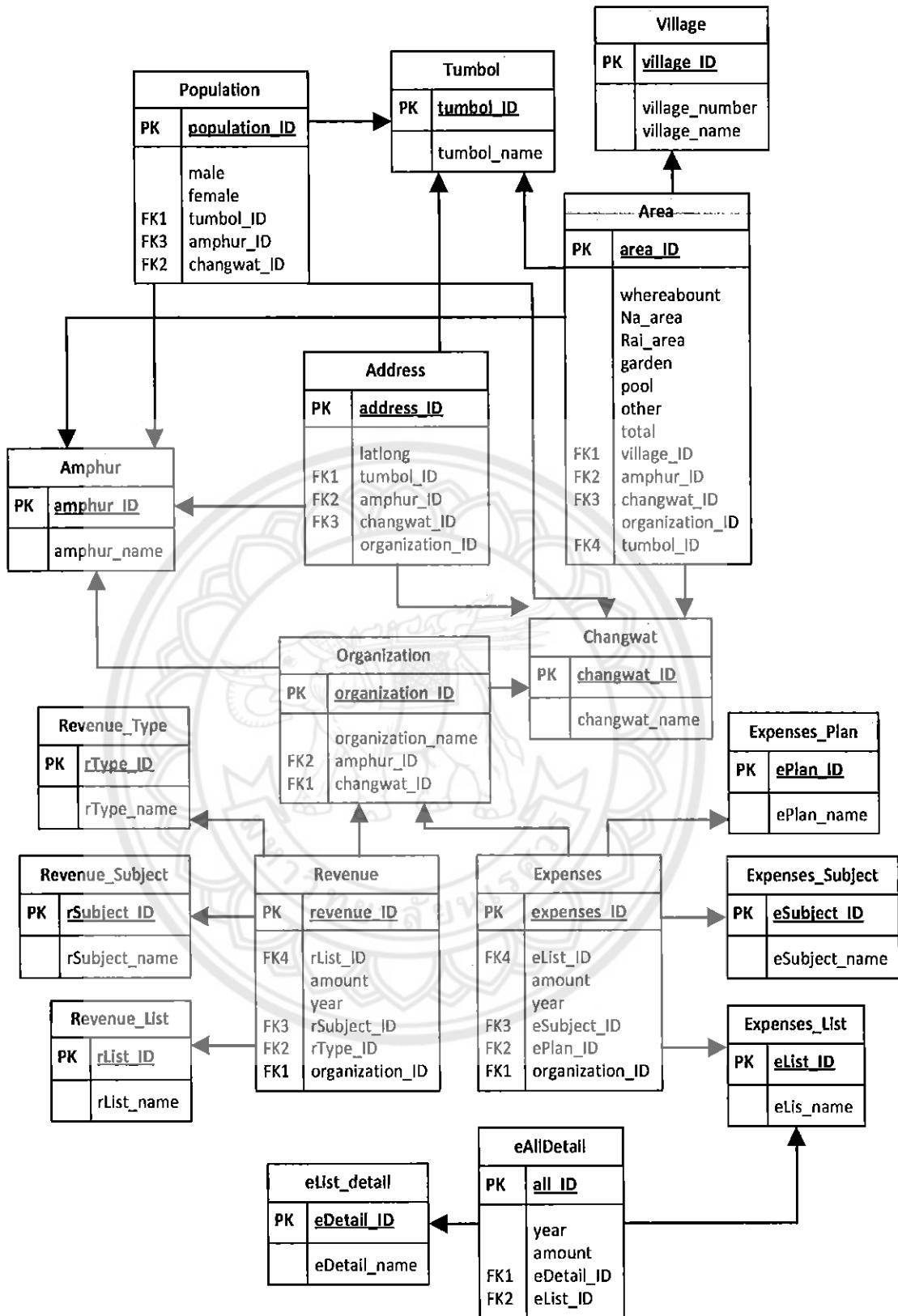
Population page ทำหน้าที่แสดงข้อมูลประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอน สามารถข้อมูลประชากรของอำเภอที่ต้องการได้ สามารถกำหนดชื่อเมืองเริ่มต้นและข้อมูลสูงสุดตามที่ต้องการได้ และสามารถเลือกปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอได้

Finance page ทำหน้าที่แสดงข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณการเงิน ตั้งแต่ปี 2552-2554 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยออกแบบให้สามารถเลือกข้อมูลที่ต้องการได้ และสามารถเลือกรูปแบบการนำเสนอได้

Contact me page ทำหน้าแสดงข้อมูลเกี่ยวกับผู้จัดทำ

3.2 การออกแบบฐานข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูล

การออกแบบและจัดทำฐานข้อมูล ผู้จัดทำใช้โปรแกรม SQL Server Management Studio ในการจัดทำฐานข้อมูลซึ่งข้อมูลที่นำมาศึกษาและจัดทำระบบการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์นั้น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับประชากรของจังหวัดแม่ฮ่องสอนในแต่ละตำบล และข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณการเงินขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 -2554 โดยมีการออกแบบการจัดเก็บข้อมูลดังนี้

รูปที่ 3.3 แสดงการออกแบบฐานข้อมูลแบบ Conceptual diagram

จากรูปที่ 3. 3 เป็นการแสดงการออกแบบฐานข้อมูลแบบ Conceptual diagram ซึ่งการออกแบบฐานข้อมูลนี้จะประกอบด้วยตารางทั้งหมด 18 ตาราง โดยแต่ละตารางมีหน้าที่ดังนี้ คือ

1. ตาราง Village ออกแบบไว้เพื่อใช้จัดเก็บข้อมูลชื่อหมู่บ้านและเลขที่ของหมู่บ้าน
2. ตาราง Tumbol ออกแบบไว้เพื่อใช้จัดเก็บรายชื่อของตำบล
3. ตาราง Amphur ออกแบบไว้เพื่อใช้จัดเก็บรายชื่อของอำเภอ
4. ตาราง Changwat ออกแบบไว้เพื่อใช้จัดเก็บรายชื่อของจังหวัดต่าง
5. ตาราง Population ออกแบบไว้เพื่อใช้จัดเก็บจำนวนประชากรในแต่ละตำบล โดยจะระบุอำเภอและจังหวัด เพื่อให้ทราบว่าตำบลนั้นๆ อยู่ในอำเภอและจังหวัดใด
6. ตาราง Address ใช้เก็บตำแหน่งในรูปแบบละเอียดของจังหวัดต่างๆ
7. ตาราง Area ออกแบบไว้เพื่อใช้จัดเก็บการใช้พื้นที่ของแต่ละตำบล
8. ตาราง Organization ออกแบบเพื่อใช้ในการจัดเก็บรายชื่อองค์กรบริหารส่วนตำบล
9. ตาราง Revenue_Type ใช้จัดเก็บรายชื่อประเภทของรายได้
10. ตาราง Revenue_Subject ใช้จัดเก็บรายชื่อหมวดหมู่ของรายได้
11. ตาราง Revenue_List ใช้จัดเก็บรายชื่อรายการของรายได้
12. ตาราง Revenue ใช้จัดเก็บจำนวนเงินรายได้ในแต่ละรายการ
13. ตาราง Expenses_Plan ใช้จัดเก็บรายชื่อแผนงานของรายจ่าย
14. ตาราง Expenses_Subject ใช้จัดเก็บรายชื่อประเภทงานของรายจ่าย
15. ตาราง Expenses_List ใช้จัดเก็บรายชื่อรายการของรายจ่าย
16. ตาราง Expenses ใช้จัดเก็บจำนวนเงินรายจ่ายในแต่ละรายการ
17. ตาราง eList_detail ใช้จัดเก็บรายชื่อรายละเอียดของแต่ละรายการรายจ่าย
18. ตาราง eAllDetail ใช้จัดเก็บจำนวนเงินของรายละเอียดรายการรายจ่าย

3.3 การดึงข้อมูลจากฐานข้อมูล

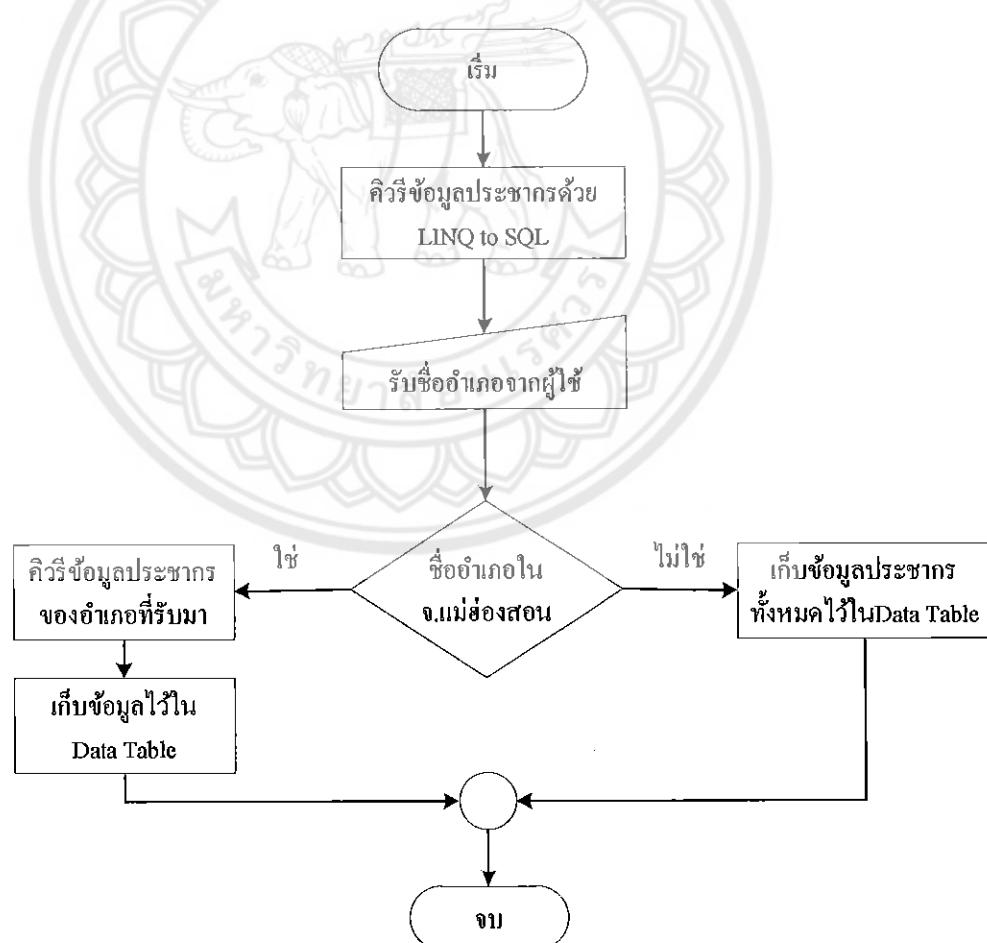
การดึงข้อมูลจากฐานข้อมูล เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการนำเสนอข้อมูลด้วยรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API นั้น ผู้จัดทำได้ออกแบบวิธีการเตรียมข้อมูลสำหรับนำเสนอ 2 แบบด้วยกัน คือ การสรุปข้อมูลด้วยการคิวเริ่มข้อมูลจาก LINQ to SQL และการสรุปข้อมูลด้วยการนำข้อมูลที่คิวเริ่มเข้าสู่กระบวนการ Pivot

3.3.1 ข้อมูลประชากรจังหวัดแม่อ่องสอง

ข้อมูลของประชากรจังหวัดแม่อ่องสองที่ถูกจัดเก็บไว้ในฐานข้อมูลประกอบ จำนวนประชากรชาย จำนวนประชากรหญิงและจำนวนประชากรทั้งหมดของแต่ละตำบล ตั้งนี้จึงแบ่งข้อมูลเป็น 3 ส่วนคือ

3.3.1.1 การนำเสนอจำนวนประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอ

การสรุปข้อมูลเพื่อนำเสนอจำนวนประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอที่มีขั้นตอนการทำงานดังนี้ คือ

รูปที่ 3.4 ขั้นตอนทำงานการนำเสนอข้อมูลของประชากรในตำบลของแต่ละอำเภอ

จากรูปที่ 3.4 มีการคิวเรียกข้อมูลจากฐานข้อมูลด้วยวิธีการ LINQ TO SQL โดยในคิวเรียกข้อมูล ประชาชนนี้ จะทำการเชื่อมตาราง 3 ตาราง ซึ่งประกอบด้วย ตาราง Population ตาราง Tumbol และตาราง Amphur เมื่อรับข้อมูลชื่ออำเภอจากผู้ใช้ ในที่นี่เราใช้เครื่องมือใน ASP.NET เข้ามาช่วย คือ Dropdownlist โดยให้ผู้ใช้เลือกผ่าน Dropdownlist ถ้ามีการเลือกอำเภอเกิดขึ้นจากผู้ใช้ ข้อมูล อำเภอจะถูกส่งไปคิวเรียกฐานข้อมูล และแสดงจำนวนประชากรในตาราง Population ของอำเภอที่เลือกไว้ มาเก็บไว้ใน Data Table หากไม่มีการเลือกอำเภอเกิดขึ้นจะทำการคิวเรียกข้อมูลประชากร ทั้งหมดจากตาราง Population ออกมานำไว้ใน Data Table

การออกแบบฟังก์ชันการเรียกดูข้อมูลประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอนั้น เพื่อต้องการให้ผู้ใช้งานสามารถเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะในอำเภอที่ต้องการได้

3.3.1.2 การกำหนดขอบเขตในการนำเสนอข้อมูล

การกำหนดขอบเขตของข้อมูลเป็นการกำหนดขอบเขตของข้อมูลจำนวนประชากรของเขตล่าง ถึงเขตบน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า เป็นค่าเริ่มต้นและค่าสูงสุด การกำหนดขอบเขตของข้อมูล ประชาชนนี้ มีขั้นตอนการทำงานดังรูปที่ 3.5 ขั้นตอนแรกของการทำงาน คือ การเชื่อมตาราง Population ตาราง Tumbol และตาราง Amphur และทำการคิวเรียกข้อมูลประชากรขึ้นมา ในส่วนของการรับตัวเลขกำหนดขอบเขตข้อมูลนั้น เราใช้เครื่องมือที่ชื่อว่า TextBox ใน ASP.NET มาใช้ โดยจะรับค่าเริ่มต้นในการกำหนดขอบเขตจาก TextBox ช่องแรก และรับค่าสูงสุดจาก TextBox ช่องที่สอง การรับค่าตัวแปรใน TextBox จะเกิดขึ้นจะเกิดขึ้น 4 กรณีด้วยกัน คือ

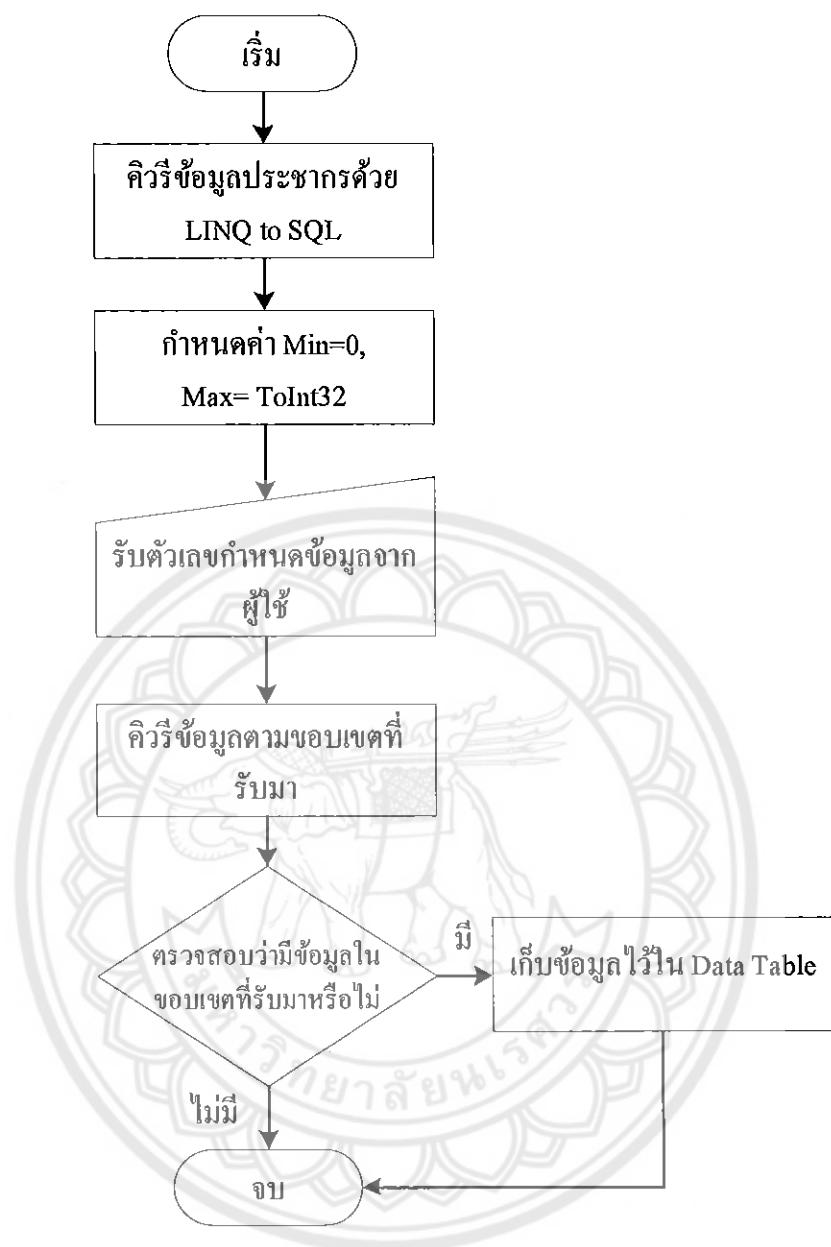
กรณีที่ 1 ไม่มีการกำหนดค่าเริ่มต้นและค่าสูงสุด

กรณีที่ 2 มีการกำหนดค่าเริ่มต้นแต่ไม่มีการกำหนดค่าสูงสุด

กรณีที่ 3 มีการกำหนดค่าสูงสุดแต่ไม่มีการกำหนดค่าต่ำสุด

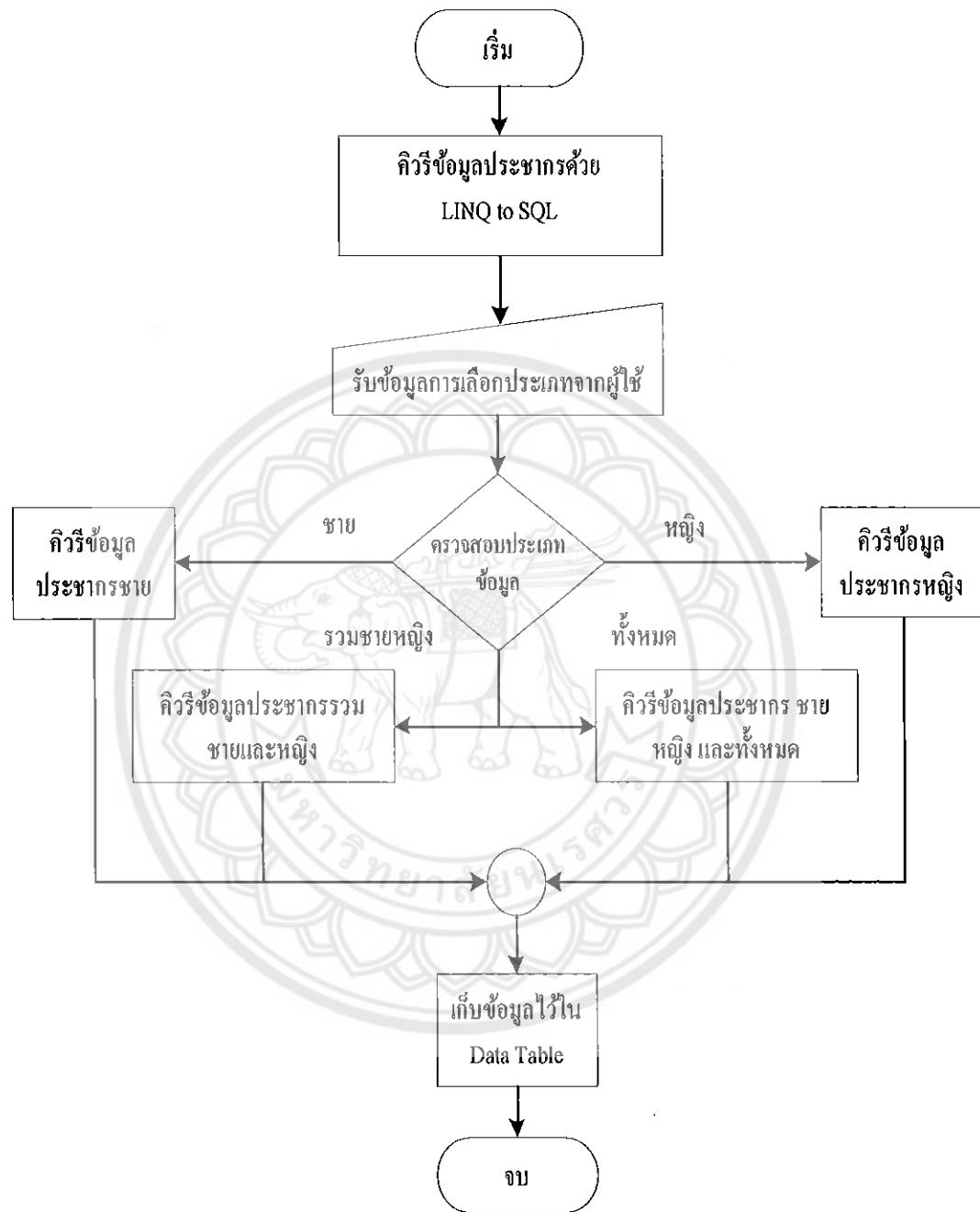
กรณีที่ 4 มีการกำหนดค่าเริ่มต้นและค่าสูงสุด

จากทั้ง 4 กรณีของการสรุปข้อมูลเพื่อนการกำหนดขอบเขตข้อมูล จะเห็นได้ว่า กรณีที่ 4 เป็นกรณีเดียวที่ผู้ใช้กรอกข้อมูลทั้งค่าเริ่มต้นและค่าสูงสุด แต่ในกรณีที่ 1, 2 และ 3 นั้น ผู้ใช้ไม่ได้กรอกข้อมูลลงไปให้ครบถ้วนข้อมูล หรือกรอกข้อมูลเพียงบางข้อมูลเท่านั้น ดังนั้น จึงมีการกำหนดค่าเริ่มต้นให้กับการค้นหาข้อมูลของโปรแกรม คือค่าเริ่มต้น ใช้ตัวแปร min และค่าสูงสุด ใช้ตัวแปร max โดยกำหนดให้ min มีค่าเท่ากับ 0 และ max มีเท่ากับ int.MaxValue (ToInt32) หรือมีค่าเท่ากับ 2^{32} ให้กับกรณีที่ 1 2 และ 3

รูปที่ 3.5 ขั้นตอนการทำงานของการสรุปข้อมูลเพื่อกำหนดขอบเขต

3.3.1.3 ขั้นตอนการแบ่งประเภทของข้อมูล

รูปที่ 3.6 ขั้นตอนการทำงานของการแบ่งประเภทของข้อมูล

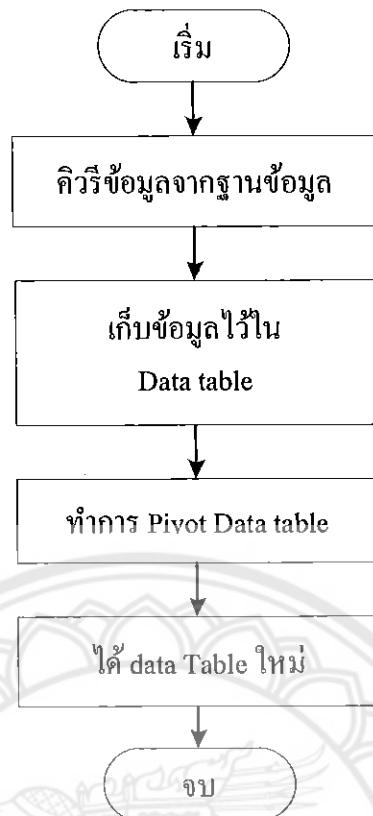
จากรูปที่ 3.6 ขั้นตอนการทำงานของการสรุปข้อมูลเพื่อแบ่งประเภทข้อมูลนั้น จะมีการคิววิชั่นข้อมูลเกี่ยวกับประชากร มาเก็บไว้ในตัวแปร เมื่อผู้ใช้ทำการเลือกประเภทข้อมูล ระบบจะทำการคิววิชั่นข้อมูลให้ตามเงื่อนไขที่รับเข้ามา โดยการคิววินี้ยังอยู่ภายใต้เงื่อนไขการกำหนดขอบเขตของข้อมูล ใน 4 กรณีที่กล่าวไปแล้วในหัวข้อของการสรุปข้อมูลเพื่อกำหนดขอบเขต ดังนั้นข้อมูลที่ได้จากการสรุปข้อมูลเพื่อแบ่งประเภทข้อมูลนี้จึงเป็นข้อมูลที่ผ่านการสรุปข้อมูลทั้งแบบกำหนดขอบเขตของข้อมูลและการแบ่งประเภทของข้อมูลด้วย

3.3.2 การสรุปข้อมูลการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง

การสรุปข้อมูลการเงินขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอนนี้ เป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณการเงินของปีงบประมาณ 2552, งบประมาณปี 2553 และงบประมาณปี 2554 ทั้งรายจ่ายและรายรับมานำเสนอข้อมูล ผู้จัดทำได้ออกแบบข้อมูลสำหรับการนำเสนอไว้ดังนี้

3.3.2.1 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับรายรับ

จากลักษณะข้อมูลรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง จะมีการเก็บข้อมูลรายรับเป็น 2 ประเภท คือ รายรับจากภายนอกและรายรับที่ไม่ใช่ภายนอก ประเภทของรายรับแต่ละรายการก็แบ่งเป็นหมวดหมู่รายรับ และหมวดหมู่รายรับก็มีรายการของรายรับ ซึ่งหลักการทำงานของการสรุปข้อมูลรายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลแม่นาเติง จะทำการคิววิชั่นข้อมูลที่ต้องการจากฐานข้อมูลมาเก็บไว้ใน data table เมื่อได้ data table แล้ว นำ data table นั้นมาทำการ Pivot เพื่อให้ได้รูปแบบข้อมูลที่ต้องการและเหมาะสมกับการนำเสนอมากขึ้น และเก็บข้อมูลที่ได้มาไว้ใน data table ใหม่ ดังรูปที่ 3.7

รูปที่ 3.7 หลักการทำงานการสรุปเกี่ยวกับข้อมูลรายรับรายจ่าย

ดังนั้นจึงทำการออกแบบการสรุปข้อมูลเกี่ยวกับรายรับ ได้ดังนี้

- รายรับปีงบประมาณ 2552 2553 และ 2554
- รายรับจำแนกตามประเภท
- รายรับจำแนกตามหมวดหมู่
- รายรับจำแนกตามรายการ
- สรุปรายการของรายรับ

3.3.2.2 การสรุปข้อมูลเกี่ยวกับรายจ่าย

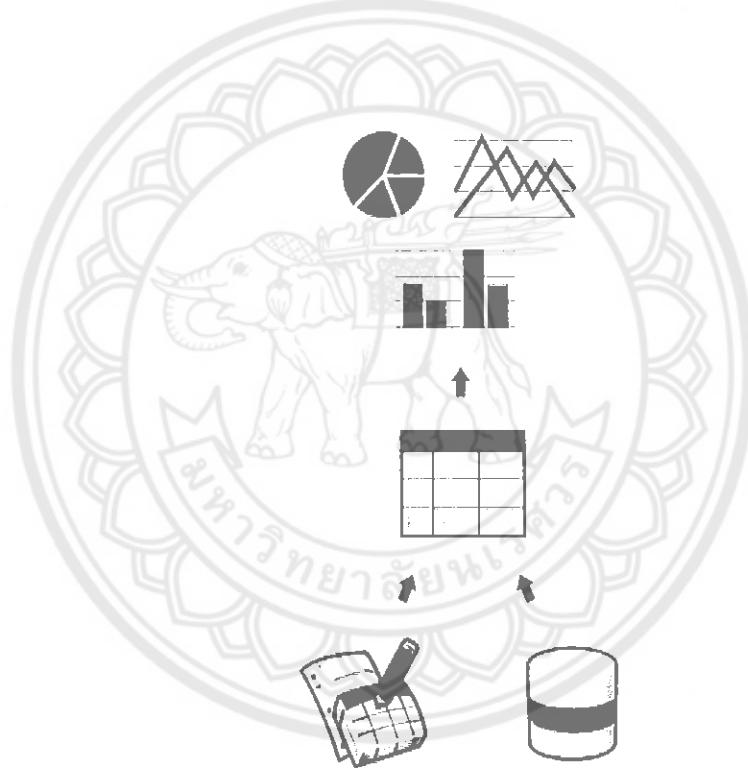
จากลักษณะข้อมูลรายจ่ายขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาแติง จะมีการเก็บข้อมูลรายจ่ายการใช้งบประมาณเป็น 11 แผนงาน และแผนงานของรายจ่ายแต่ละรายการที่สามารถแบ่งเป็นประเภทงานของรายจ่ายได้ และประเภทงานของรายจ่ายก็มีรายการของรายจ่ายดังนั้นจึงทำการสรุปข้อมูลเกี่ยวกับรายรับ ได้ดังนี้

- รายจ่ายปีงบประมาณ 2552 2553 และ 2554
- รายจ่ายจำแนกตามแผนงาน
- รายจ่ายจำแนกตามประเภทงาน

- รายจ่ายจำแนกตามรายการ
- สรุปรายการรายจ่าย
- แสดงรายละเอียดรายการรายจ่าย

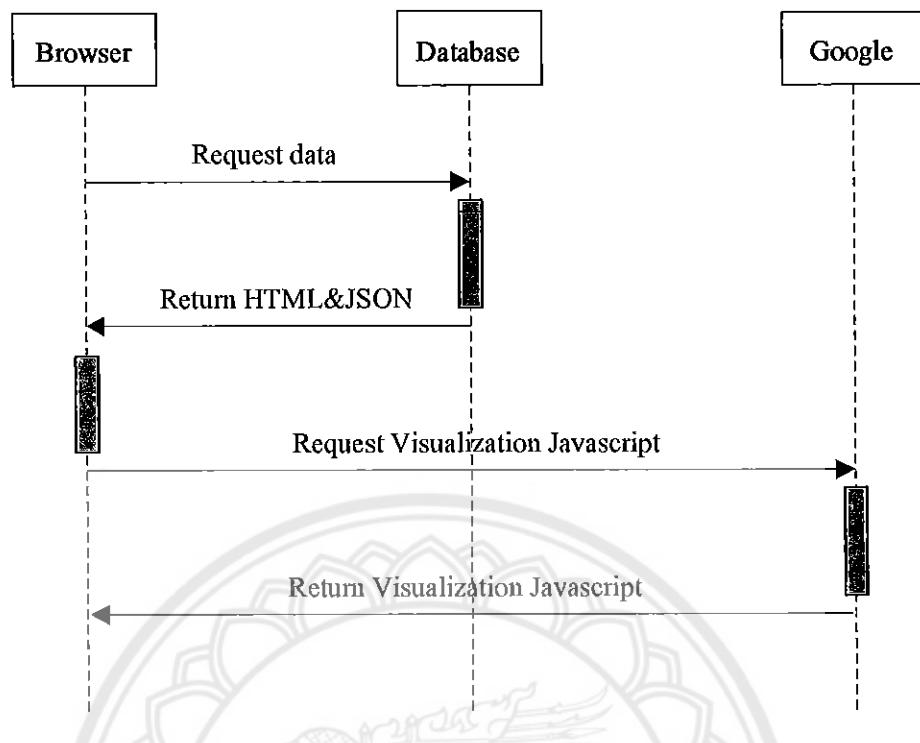
3.4 การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลด้วยรูปแบบการนำเสนอของ Google Visualization API นั้น มีหลักการทำงานคือ สามารถรับข้อมูลจากแหล่งเก็บข้อมูลใดๆ ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นฐานข้อมูล โปรแกรมแผ่นตารางทำการ (spread sheet) หรือแหล่งข้อมูลอื่นๆ โดยมีข้อกำหนดให้นำข้อมูลที่ต้องการไปจัดเก็บในรูปแบบของ data table เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการสร้างรูปแบบการนำเสนอให้กับข้อมูล

รูปที่ 3.8 แสดงรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลของ Google Visualization API

จากรูปที่ 3.8 จะเห็นได้ว่า การนำเสนอข้อมูลด้วยรูปแบบการนำเสนอของ Google Visualization API นั้น มีความยืดหยุ่นในการรับข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ โดยมีเงื่อนไขการแสดงข้อมูล คือ ข้อมูลที่จะนำไปทำการนำเสนอจะต้องอยู่ในรูปแบบของ data table เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่จัดเก็บใน data table นั้นสามารถนำไปสร้างการนำเสนอเป็นกราฟรูปแบบต่างๆ ได้

รูปที่ 3.9 แสดงระบบการติดต่อการใช้รูปแบบการนำเสนอของ Google Visualization API

จากรูปที่ 3.9 แสดงการติดต่อของระบบ โดยขั้นตอนแรกผู้ใช้จะทำการเปิดเบราว์เซอร์ หลังจากนั้นเบราว์เซอร์จะทำการร้องขอข้อมูลจากฐานข้อมูลเพื่อนำข้อมูลมาแสดง และเบราว์เซอร์ จะได้รับข้อมูลในรูปแบบของเจสันและ HTML กลับมา ต่อมาเบราว์เซอร์ก็จะร้องขอรูปแบบการนำเสนอข้อมูลกับ Google และ Google จะทำการส่งรูปแบบการนำเสนอในรูปของ Visualization Javascript กลับมายังเบราว์เซอร์ และเบราว์เซอร์ก็จะสามารถแสดงข้อมูลและกราฟต่างๆ ที่นำเสนอจาก Google Visualization API นำเสนอบนเบราว์เซอร์แก่ผู้ใช้

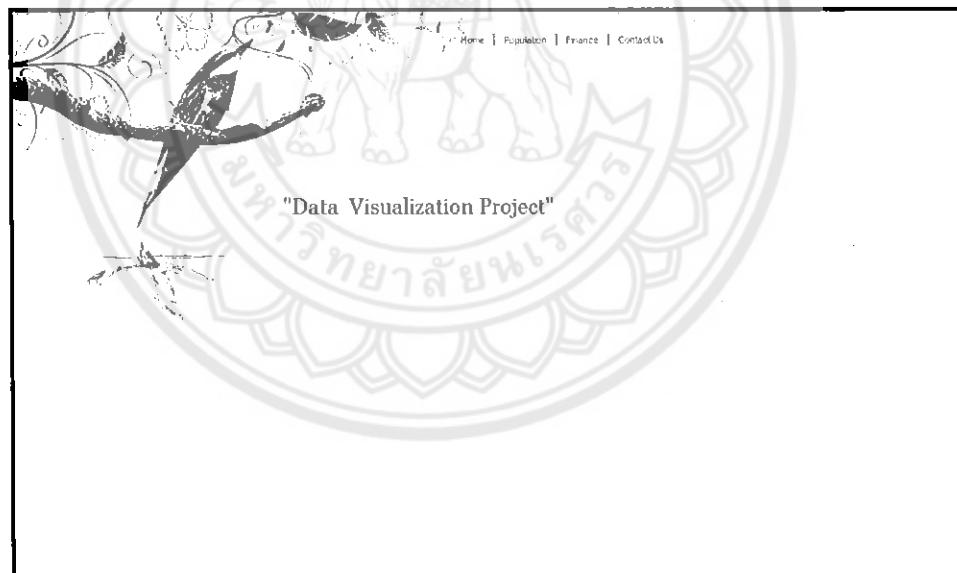
บทที่ 4

ผลการทดลอง

จากการดำเนินโครงการ เราได้โปรแกรมการนำเสนอข้อมูลเชิงวิเคราะห์กรณีศึกษาข้อมูลประชากรจังหวัดแม่ฮ่องสอนและงบประมาณการเงินขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่นาเดิงอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 ถึง 2554 จากที่กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 โปรแกรมจะถูกนำเสนอแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ Home page Population page และ Contact me page ซึ่งมีผลการทดลองมีดังนี้

4.1 Home page

เมื่อทำการคอมไพล์โปรแกรมจะแสดงหน้า Home บนเบราว์เซอร์ โดยในหน้า Home นั้นจะแสดงเมนูเพื่อให้เลือกไปยังหน้าหลักอื่นๆ ซึ่งประกอบไปด้วย 4 เมนู คือ Home Population Finance และ Contact me

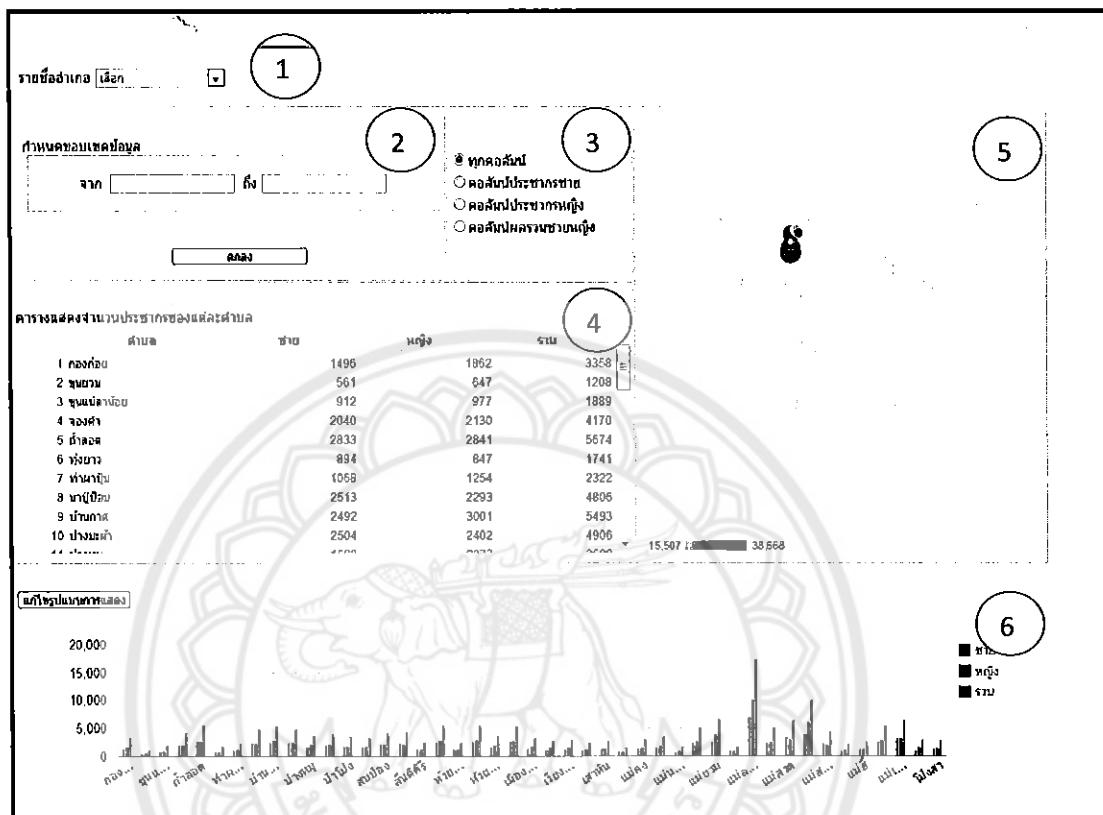

รูปที่ 4.1 แสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชันหน้า Home

จากรูปที่ 4.1 จะแสดงเมนูอยู่ด้านบนสุด โดยเมนู Home เป็นการเชื่อมโยงมาหน้าแรกดังรูปที่ 4.1 เมนู Population ทำหน้าที่เชื่อมโยงเป็นยังหน้า Population ซึ่งทำการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับประชากร เมนู Finance ทำหน้าที่เชื่อมโยงไปยังหน้า Finance ทำการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณการเงินและหน้า Contact me ทำหน้าที่เชื่อมโยงยังหน้า Contact me ซึ่งจะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลผู้จัดทำโครงการ

4.2 Population page

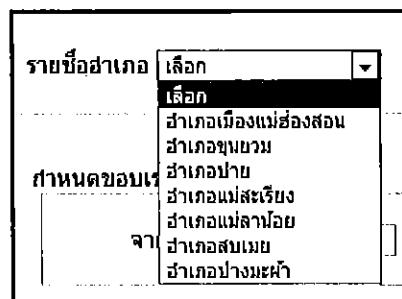
หน้า Population จะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับประชากรของจังหวัดแม่ส่องสอน โดยได้
ออกแบบให้โปรแกรมสามารถแสดงข้อมูลประชากรดังรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 แสดงหน้าเว็บแอพพลิเคชันของการนำเสนอดัชนีมูลค่าโลกกับประเทศไทย

จากรูปที่ 4.2 จะเห็นได้ว่าหน้าเว็บแอพพลิเคชันจะประกอบไปด้วย 6 ส่วนการนำเสนอ ซึ่งแต่ละส่วนผู้จัดทำได้แทนค่วยหมายเลขอปีเพื่อความสะดวกในการอธิบาย

หมายเหตุ 1 เป็นพังก์ชันที่ใช้เลือกการแสดงข้อมูลของประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอโดยจะมีรายการให้เลือกดังนี้

รูปที่ 4.3 แสดงรายการฟังก์ชันการแสดงข้อมูลของประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอ

- พิจารณาเลือก คือ การเลือกแสดงข้อมูลประชากรของแต่ละตำบลทั้งหมดในจังหวัดแม่ฮ่องสอน
- พิจารณาอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน คือ การเลือกแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของแต่ละตำบลในอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน
- พิจารณาอำเภอขุนยวม คือ การเลือกแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของแต่ละตำบลในอำเภอขุนยวม
- พิจารณาอำเภอปาย คือ การเลือกแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของแต่ละตำบลในอำเภอปาย
- พิจารณาอำเภอแม่สะเรียง คือ การเลือกแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของแต่ละตำบลในอำเภอแม่สะเรียง
- พิจารณาอำเภอแม่ลาน้อย คือ การเลือกแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของแต่ละตำบลในอำเภอแม่ลาน้อย
- พิจารณาอำเภอสนมเมย คือ การเลือกแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของแต่ละตำบลในอำเภอสนมเมย
- พิจารณาอำเภอปางมะผ้า คือ การเลือกแสดงข้อมูลจำนวนประชากรของแต่ละตำบลในอำเภอปางมะผ้า

หมายเหตุ 2 เป็นพิจารณาสำหรับกำหนดขอบเขตของจำนวนประชากรของแต่ละตำบลที่ถูกเลือกมาจากการแสดงข้อมูลของประชากรของตำบลในแต่ละอำเภอ

กำหนดขอบเขตข้อมูล	
จาก <input type="text"/>	ถึง <input type="text"/>
ตกลง	

รูปที่ 4.4 แสดงการพิจารณาการกำหนดขอบเขตของจำนวนประชากรในแต่ละตำบล

การใช้งานของพิจารณาการกำหนดขอบเขตจำนวนประชากรของแต่ละตำบลนี้เป็นการกำหนดค่าต่ำสุดและสูงสุดให้กับระบบเพื่อนำเสนอข้อมูลที่อยู่ในช่วงที่ผู้ใช้ได้กำหนดไว้ โดยสามารถกำหนดได้ 4 กรณีด้วยกัน คือ

1. กรณีไม่มีการกำหนดขอบเขต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า ไม่มีการกรอกข้อมูลตัวเลข ลงในฟังก์ชัน ระบบจะทำการแสดงข้อมูลประชากรทั้งหมด โดยไม่มีการกำหนดขอบเขตจำนวนประชากรที่แสดง

กำหนดขอบเขตข้อมูล		☐ ทุกคอลัมน์																																																					
จาก	<input type="text"/>	ถึง	<input type="text"/>																																																				
ตกลง																																																							
ตารางแสดงจำนวนประชากรของแต่ละตำบล <table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th>ตำบล</th> <th>ชาย</th> <th>หญิง</th> <th>รวม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr><td>1 กองก่อฯ</td><td>1496</td><td>1862</td><td>3358</td></tr> <tr><td>2 ญะนาน</td><td>561</td><td>647</td><td>1208</td></tr> <tr><td>3 ญะแม่ล้าน้อย</td><td>912</td><td>977</td><td>1889</td></tr> <tr><td>4 จองส่า</td><td>2040</td><td>2130</td><td>4170</td></tr> <tr><td>5 ถ้ำลอด</td><td>2833</td><td>2841</td><td>5674</td></tr> <tr><td>6 ทุ่งยَا</td><td>894</td><td>847</td><td>1741</td></tr> <tr><td>7 ท่าพานิม</td><td>1068</td><td>1254</td><td>2322</td></tr> <tr><td>8 นาปู่ปีโว</td><td>2513</td><td>2293</td><td>4806</td></tr> <tr><td>9 บ้านกาศ</td><td>2492</td><td>3001</td><td>5493</td></tr> <tr><td>10 ป่างมะผ้า</td><td>2504</td><td>2402</td><td>4906</td></tr> <tr><td>...</td><td>...</td><td>...</td><td>...</td></tr> <tr><td></td><td></td><td></td><td>...</td></tr> </tbody> </table>				ตำบล	ชาย	หญิง	รวม	1 กองก่อฯ	1496	1862	3358	2 ญะนาน	561	647	1208	3 ญะแม่ล้าน้อย	912	977	1889	4 จองส่า	2040	2130	4170	5 ถ้ำลอด	2833	2841	5674	6 ทุ่งยَا	894	847	1741	7 ท่าพานิม	1068	1254	2322	8 นาปู่ปีโว	2513	2293	4806	9 บ้านกาศ	2492	3001	5493	10 ป่างมะผ้า	2504	2402	4906
ตำบล	ชาย	หญิง	รวม																																																				
1 กองก่อฯ	1496	1862	3358																																																				
2 ญะนาน	561	647	1208																																																				
3 ญะแม่ล้าน้อย	912	977	1889																																																				
4 จองส่า	2040	2130	4170																																																				
5 ถ้ำลอด	2833	2841	5674																																																				
6 ทุ่งยَا	894	847	1741																																																				
7 ท่าพานิม	1068	1254	2322																																																				
8 นาปู่ปีโว	2513	2293	4806																																																				
9 บ้านกาศ	2492	3001	5493																																																				
10 ป่างมะผ้า	2504	2402	4906																																																				
...																																																				
			...																																																				

รูปที่ 4.5 แสดงข้อมูลประชากรโดยไม่ถูกกำหนดขอบเขตของจำนวนประชากร

2. กรณีกำหนดเฉพาะขอบเขตถ่าง คือมีการกรอกตัวเลขเฉพาะช่องแรก ดังรูปที่ 4.6 เป็นการกำหนดค่าต่ำสุด ให้ระบบแสดงข้อมูลที่มีจำนวนประชากรเท่ากับและมากกว่าจำนวนตัวเลขที่กรอกเข้าไป

รายงานขอบเขตข้อมูล					
จาก	<input type="text" value="1000"/>	ถึง	<input type="text"/>	☐	ทุกคอลัมน์
				☐	คอลัมน์นี้ประชากรชาย
				☐	คอลัมน์นี้ประชากรหญิง
				☐	คอลัมน์นี้ผลรวมชายหญิง
ตกลง					
ตารางแสดงจำนวนประชากรของแต่ละตำบล					
ตำบล	ชาย	หญิง	รวม		
1 กองก่อษ	1496	1862	3358	☰	
2 จองคำ	2040	2130	4170	☰	
3 ถ้ำลอด	2833	2841	5674	☰	
4 ห่าหมา真	1068	1254	2322	☰	
5 นาปีป้อม	2513	2293	4806	☰	
6 บ้านกาด	2492	3001	5493	☰	
7 ปางมะหยา	2504	2402	4906	☰	
8 ปางหมู	1620	2073	3698	☰	
9 ป่าเยี่ย	2024	2094	4118	☰	
10 ป่าโน่ง	1711	1826	3537	☰	
...	☰	

รูปที่ 4.6 แสดงข้อมูลประชากรที่ถูกกำหนดขอบเขตถ่างของจำนวนประชากร

รูปที่ 4.6 เมื่อทำการใส่ตัวเลขให้กับ Texbox ช่องแรก แล้วกดคลิก ระบบจะทำการคิวเริ่มต้นและค่าสิ้นสุดให้กับคอลัมน์ได้คอลัมน์หนึ่ง ข้อมูลประชากรของตำบลที่มีประชากรตั้งแต่ 1000 คนมาทำการนำเสนอดังรูปจะเห็นได้ว่าทุกคอลัมน์จะทำการแสดงข้อมูลประชากรตั้ง 1000 คนทั้งหมด เนื่องจากว่าไม่ได้ระบุให้กำหนดค่าเริ่มต้นและค่าสิ้นสุดให้กับคอลัมน์ได้คอลัมน์หนึ่ง

3. กรณีกำหนดเวลาของแบบบน คือมีการกรอกตัวเลขเฉพาะช่องสุดท้าย ดังรูปที่ 4.7 เมื่อกำหนดค่าสูงสุด ให้ระบบแสดงข้อมูลที่มีจำนวนประชากรน้อยกว่าและเท่ากับจำนวนตัวเลขที่กรอกไป

กำหนดขอบเขตข้อมูล																																
จาก	[]	ถึง	[2000]																													
ตกลง																																
ตารางแสดงจำนวนประชากรของแต่ละตำบล <table border="1"> <thead> <tr> <th>ตำบล</th> <th>ชาย</th> <th>หญิง</th> <th>รวม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1 ชุมชน</td> <td>561</td> <td>647</td> <td>1208</td> </tr> <tr> <td>2 หมู่บ้านออย</td> <td>912</td> <td>977</td> <td>1889</td> </tr> <tr> <td>3 ทุ่งนา</td> <td>894</td> <td>847</td> <td>1741</td> </tr> <tr> <td>4 แม่กี</td> <td>809</td> <td>744</td> <td>1553</td> </tr> <tr> <td>5 แม่น้ำจาง</td> <td>811</td> <td>937</td> <td>1748</td> </tr> <tr> <td>6 แม่บวงน้อย</td> <td>898</td> <td>914</td> <td>1812</td> </tr> </tbody> </table>					ตำบล	ชาย	หญิง	รวม	1 ชุมชน	561	647	1208	2 หมู่บ้านออย	912	977	1889	3 ทุ่งนา	894	847	1741	4 แม่กี	809	744	1553	5 แม่น้ำจาง	811	937	1748	6 แม่บวงน้อย	898	914	1812
ตำบล	ชาย	หญิง	รวม																													
1 ชุมชน	561	647	1208																													
2 หมู่บ้านออย	912	977	1889																													
3 ทุ่งนา	894	847	1741																													
4 แม่กี	809	744	1553																													
5 แม่น้ำจาง	811	937	1748																													
6 แม่บวงน้อย	898	914	1812																													

รูปที่ 4.7 แสดงข้อมูลประชากรที่ถูกกำหนดขอบเขตบนของจำนวนประชากร

รูปที่ 4.7 เมื่อทำการใส่ตัวเลขให้กับ Texbox ช่องที่สอง แล้วกดตกลง ระบบจะทำการคิวอาร์ข้อมูลประชากรของตำบลที่มีประชากรตั้งแต่ 0 ถึง 2000 คนมาทำการนำเสนอ ซึ่งจากรูปจะเห็นได้ว่าทุกคอลัมน์จะทำการแสดงข้อมูลประชากรไม่เกิน 2000 คนทั้งหมด เนื่องจากว่าไม่ได้ระบุให้กำหนดค่าเริ่มต้นและค่าสิ้นสุดให้กับคอลัมน์ใดคอลัมน์หนึ่ง

4. กรณิ์กำหนดขอบเขตบนและขอบเขตล่างบน คือมีการกรอกตัวเลขทั้ง 2 ช่อง ดังรูปที่ 4.8 เป็นการกำหนดค่าว่า ให้ระบบแสดงข้อมูลที่มีจำนวนประชากรระหว่างตัวเลขซึ่งแรกถึงตัวเลขซึ่งที่สองที่กรอกไว้

กำหนดขอบเขตข้อมูล จาก <input type="text" value="1000"/> ถึง <input type="text" value="3000"/> <input type="button" value="ค้นหา"/>	<ul style="list-style-type: none"> ☒ ทุกคอลัมน์ ☐ คอลัมน์ประชากรชาย ☐ คอลัมน์ประชากรหญิง ☐ คอลัมน์ผลรวมชายหญิง 		
ตารางแสดงจำนวนประชากรของแต่ละตำบล			
ตำบล	ชาย	หญิง	รวม
1 ท่าศาลา	1068	1254	2322
2 สันติคีรี	1220	1220	2448
3 หัวบุญลึง	1259	1238	2497
4 เมืองแม่เงิน	1161	1560	2731
5 เวียงเหนือ	1339	1551	2890
6 เวียงไ造	1202	1302	2504
7 เสาหิน	1391	1417	2808
8 เมย์	1318	1333	2651
9 เมือง	1159	1704	2863
10 โป่งสา	1491	1487	2981

รูปที่ 4.8 แสดงข้อมูลประชากรที่ถูกกำหนดขอบเขตล่างและขอบเขตบน

รูปที่ 4.8 เมื่อทำการใส่ตัวเลขให้กับ Texbox ทั้งสองช่อง แล้วกดทดลอง ระบบจะทำการคิวอาร์ข้อมูลประชากรของตำบลที่มีประชากรตั้งแต่ 1000 ถึง 3000 คนมาทำการนำเสนอ ซึ่งจากรูปจะเห็นได้ว่าทุกคอลัมน์จะทำการแสดงข้อมูลประชากรตั้งแต่ 1000 คน ถึง 3000 คนทั้งหมด เนื่องจากว่าไม่ได้ระบุให้กำหนดค่าเริ่มต้นและค่าสิ้นสุดให้กับคอลัมน์ใดคอลัมน์หนึ่ง

หมายเหตุ 3 เป็นฟังก์ชันการกำหนดประเภทข้อมูลประชากรของแต่ละอำเภอที่ต้องการแสดง ซึ่งมีให้เลือกใช้ด้วยกัน 4 แบบ คือ

☒ ทุกคอลัมน์
☐ คอลัมน์ประชากรชาย
☐ คอลัมน์ประชากรหญิง
☐ คอลัมน์เพศรวมชายหญิง

รูปที่ 4.9 แสดงฟังก์ชันการเลือกประเภทของข้อมูล

- ฟังก์ชันทุกคอลัมน์ คือ การแสดงข้อมูลของประชากร คอลัมน์ประชากรชาย คอลัมน์ประชากรหญิงและคอลัมน์ประชากรทั้งหมด
- ฟังก์ชันคอลัมน์ประชากรชาย คือ การแสดงข้อมูลเฉพาะคอลัมน์ประชากรชาย
- ฟังก์ชันคอลัมน์ประชากรหญิง คือ การแสดงข้อมูลเฉพาะคอลัมน์ประชากรหญิง
- ฟังก์ชันคอลัมน์เพศรวมชายหญิง คือ การแสดงข้อมูลประชากรทั้งหมด

หมายเหตุ 4 เป็นการแสดงข้อมูลในรูปแบบตาราง ที่ทำการดึงรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API มาใช้ โดยในตารางนี้จะทำการแสดงข้อมูลประชากรจากการคิวอาร์ข้อมูล ของฟังก์ชันในหมายเหตุ 1 หมายเหตุ 2 และหมายเหตุ 3 มาแสดงผล ซึ่งตารางนี้มีความสามารถในการจัดเรียงข้อมูลในแต่ละคอลัมน์ ดังนี้

ตัวอักษร	ชาย	หญิง	รวม
1 กองก่อภัย	1496	1862	3358
2 ชุมชน	561	647	1208
3 บุนเมทนาชัย	912	977	1889
4 จองคำ	2040	2130	4170
5 ถ้ำลอด	2833	2841	5674
6 หุ่งยาง	894	847	1741
7 ทำาหมื่น	1068	1254	2322
8 นาญป้อม	2513	2293	4806
9 บ้านกาศ	2492	3001	5493
10 ปางมะผ้า	2504	2402	4906

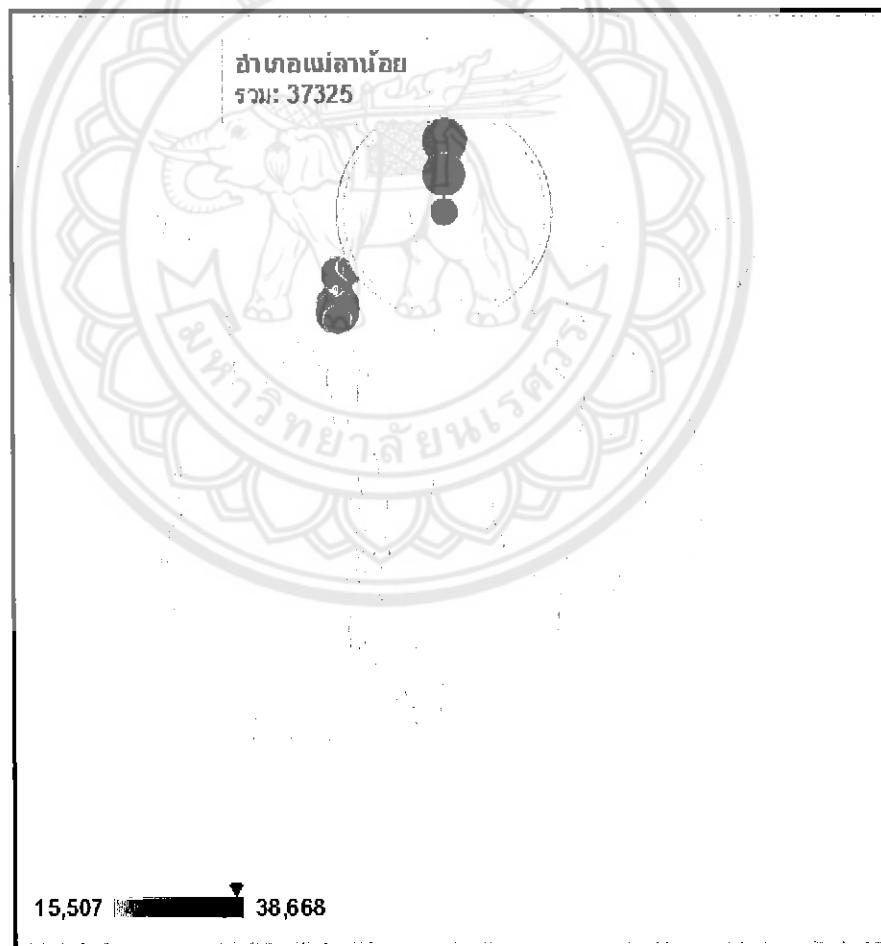
รูปที่ 4.10 แสดงข้อมูลประชากรในรูปแบบของตาราง โดยนำรูปแบบการนำเสนอจาก

Google Visualization API มาใช้

จากรูปที่ 4.10 เป็นการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางซึ่งเป็นรูปแบบการนำเสนออย่างหนึ่งของ Google Visualization API โดยตารางนี้จะมีคุณสมบัติที่ช่วยในการจัดเรียงข้อมูลในแต่ละคอลัมน์ ดังนี้

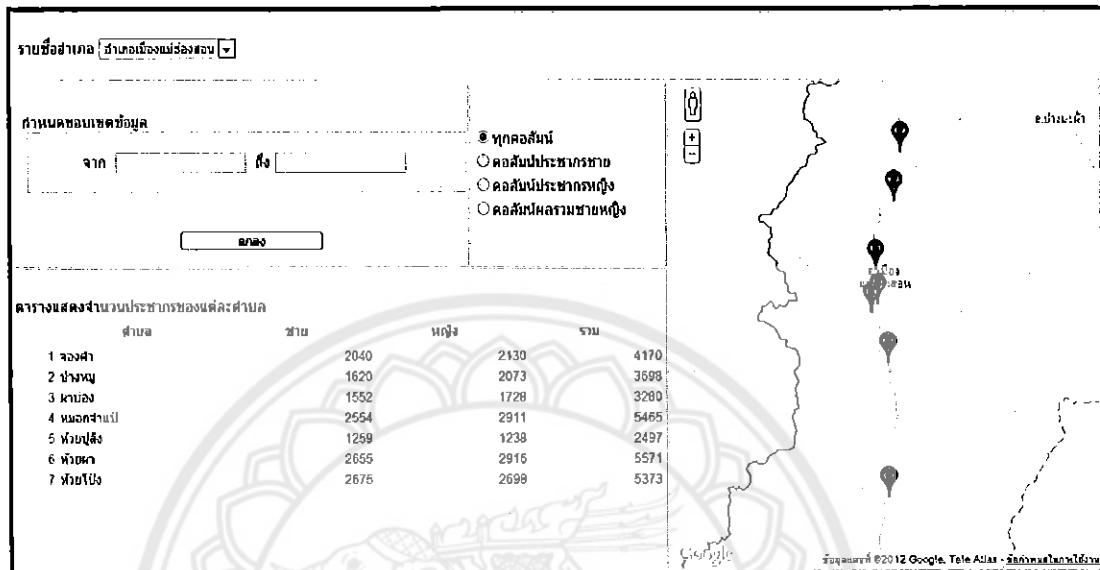
- คอลัมน์คำนำ สามารถจัดเรียงข้อมูลตามลำดับตัวอักษร ได้
- คอลัมน์ช้าย สามารถจัดเรียงข้อมูลจากน้อยไปมาก หรือมากไปน้อยได้
- คอลัมน์หัญจิ สามารถจัดเรียงข้อมูลจากน้อยไปมาก หรือมากไปน้อยได้
- คอลัมน์รวม สามารถจัดเรียงข้อมูลจากน้อยไปมาก หรือมากไปน้อยได้

หมายเหตุ 5 เป็นการแสดงตำแหน่งต่างๆ ของแต่ละตำบลในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

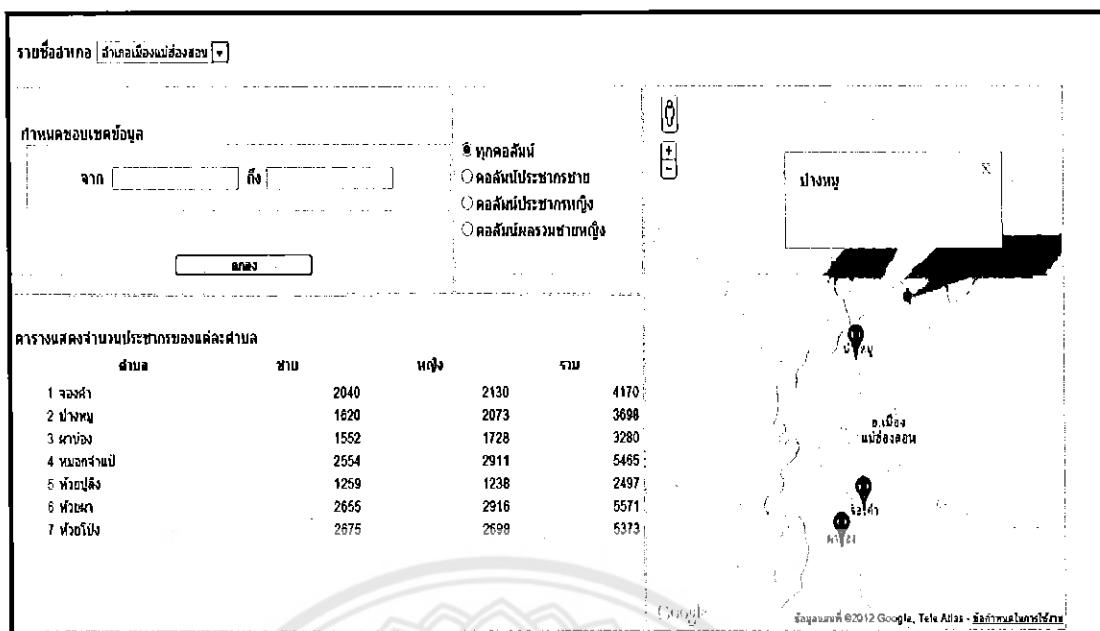
รูปที่ 4.11 แสดงความหนาแน่นของประชากรของแต่ละอำเภอในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

เมื่อทำการเลือกอำเภอที่ต้องการจากฟังก์ชันหมายเลข 1 แล้ว แผนที่จะเปลี่ยนไปตามอำเภอที่เลือกที่ โดยจะแสดงตำแหน่งของอำเภอนั้นๆ และมีจุดระบุตำแหน่งสีแดงบนแผนที่ เมื่อทำการคลิกที่รายชื่อตำบลในตาราง แผนที่จะเปลี่ยนจุดระบุตำแหน่งจากสีแดงเป็นสีน้ำเงิน เพื่อให้ทราบว่าตำบลที่เลือกอยู่ตำแหน่งใดของแผนที่ ดังรูปที่ 4.12

รูปที่ 4.12 แสดงแผนที่เมื่อทำการเลือกรายชื่ออำเภอ

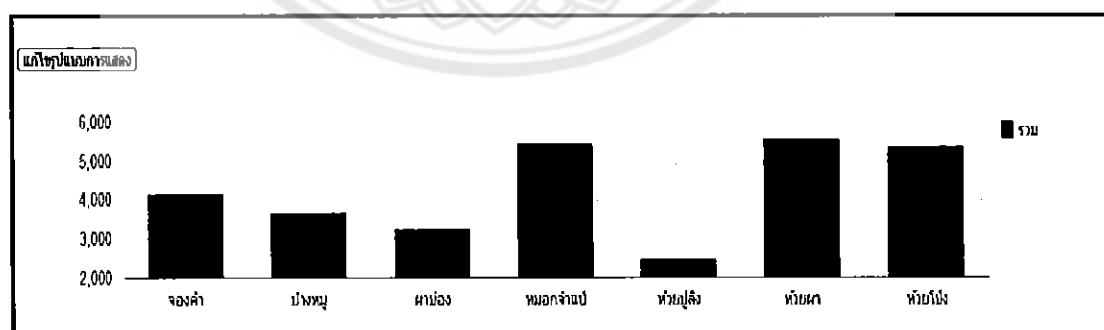
จากรูปที่ 4.12 เมื่อทำการเลือกรายชื่ออำเภอ จากรูปนี้เลือกอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน แผนที่จะเปลี่ยนไปแสดงตำแหน่งของตำบลในอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน เมื่อมีการคลิกที่จุดระบุตำแหน่งบนแผนที่จะปรากฏข้อความที่แสดงชื่อของตำบลที่เลือกบนแผนที่ และจะเกิดแถบสีน้ำเงินบนตารางที่ตำบลเดียวกันกับที่ทำการเลือกบนแผนที่

รูปที่ 4.13 แสดงการเลือกตำแหน่งบนแผนที่

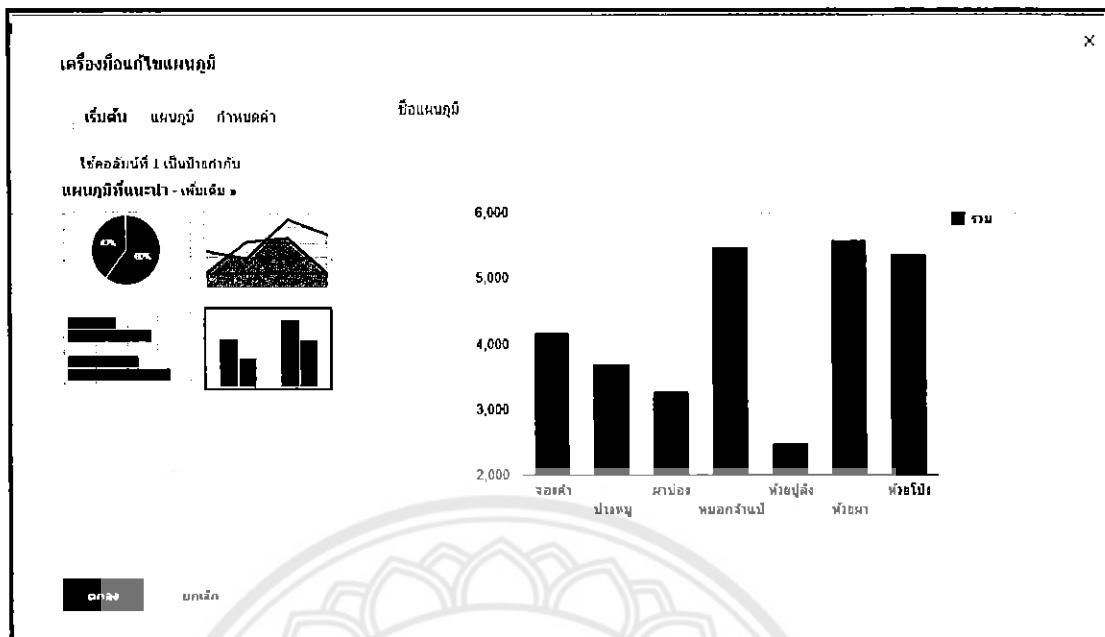
รูปที่ 4.13 เมื่อทำการคลิกที่ตำแหน่งบนแผนที่ จุดระบุตำแหน่งสีแดงก็จะเปลี่ยนเป็นสีน้ำเงินและจะมีข้อความแสดงขึ้นมาแจ้งเป็นชื่อตำบล และจะเกิดແດນสีน้ำเงินบนตารางแฉวตำบล ปางหนู

หมายเหตุ 6 เป็นการนำเสนอข้อมูล ที่ทำการดึงรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API มาใช้ โดยในการนำเสนอจะทำการแสดงข้อมูลประชากรจากการสรุปข้อมูลของพื้นที่ชั้นใน หมายเหตุ 1 หมายเหตุ 2 และหมายเหตุ 3 มาแสดงผล ซึ่งการนำเสนอสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของการนำเสนอได้ ตามลักษณะของข้อมูลที่รับเข้าไป

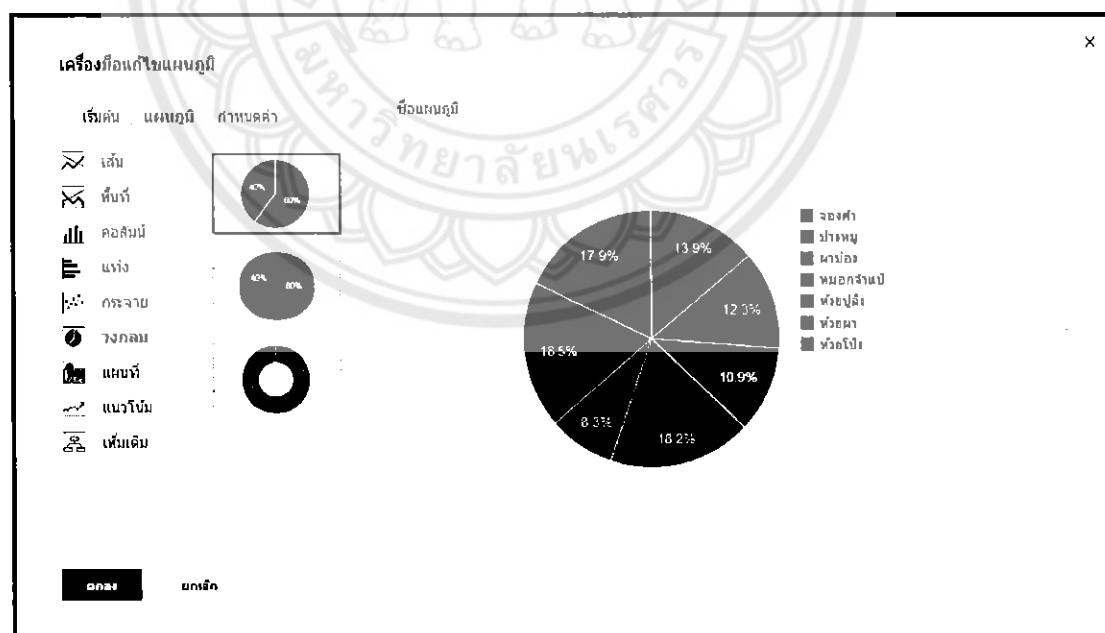
รูปที่ 4.14 แสดงการนำเสนอข้อมูลประชากรของอำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เมื่อคลิกที่ปุ่ม “แก้ไขรูปแบบการแสดง” จะสามารถทำการแก้ไขรูปแบบการนำเสนอได้ ซึ่งหน้าแรกที่ปรากฏจะเป็นหน้าแนะนำการนำเสนอเบื้องต้น หน้าแรกที่ปรากฏนี้จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแสดงนำการนำเสนอ โดยขึ้นอยู่กับรูปแบบข้อมูลที่รับเข้าไป

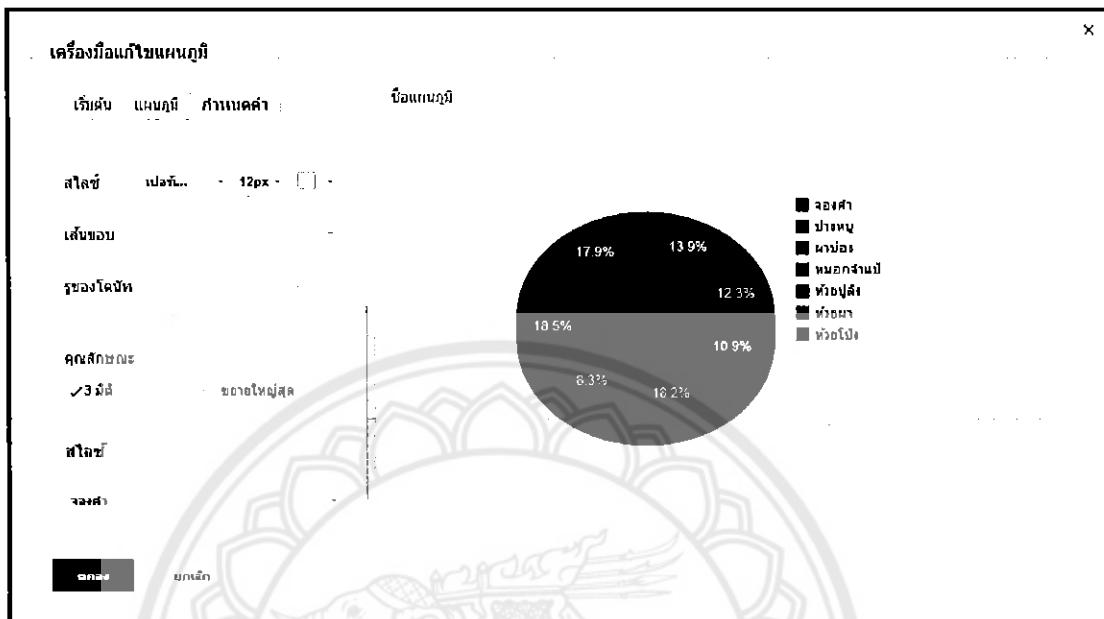
รูปที่ 4.15 แสดงเครื่องมือแก้ไขรูปแบบการนำเสนอหน้าเริ่มต้น

รูปที่ 4.15 แสดงเครื่องมือการแก้ไขรูปแบบการนำเสนอหน้าเริ่มต้น โดยหน้านี้จะแนะนำรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับชนิดของข้อมูลที่รับเข้ามา

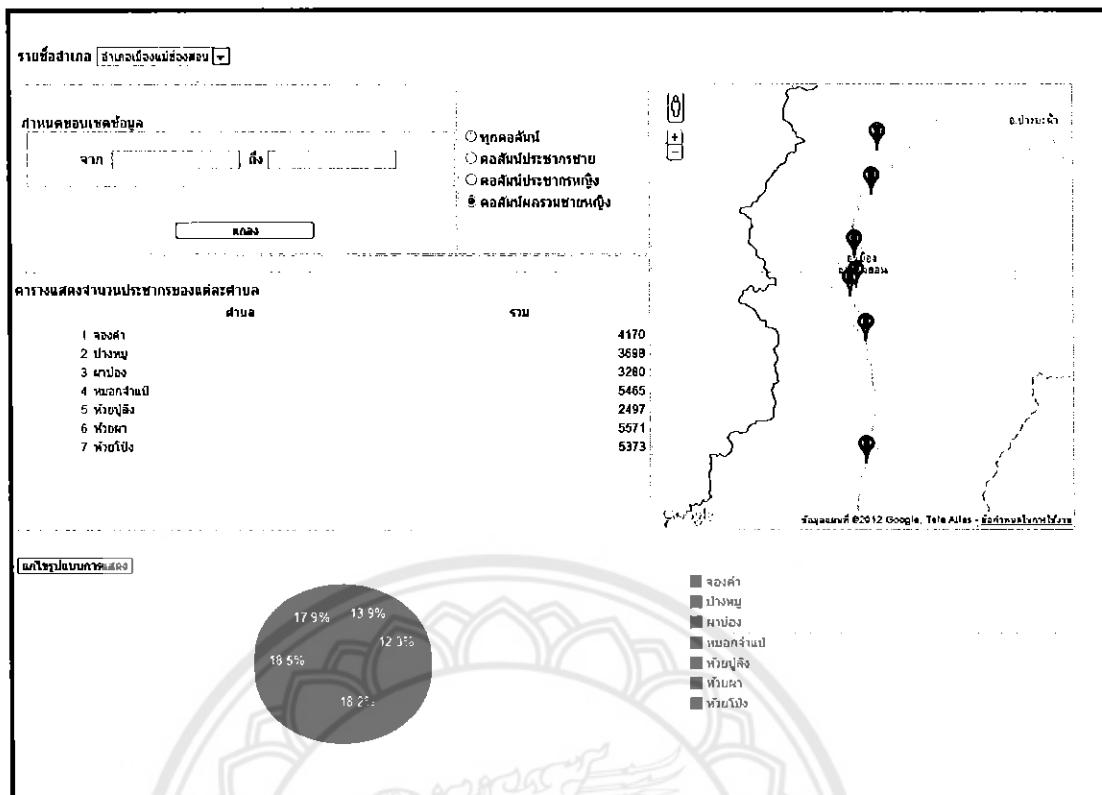
รูปที่ 4.16 แสดงเครื่องมือแก้ไขแผนภูมิหน้าแผนภูมิ

นอกจากรูปแบบการนำเสนอที่แนะนำจากหน้าเริ่มต้นแล้ว เมื่อคลิกที่ฟังก์ชันแผนภูมิ สามารถเลือกรูปแบบการนำเสนออื่นๆ ได้ เช่น การนำเสนอแบบเส้น การนำเสนอแบบพื้นที่ การนำเสนอแบบคอลัมน์ การนำเสนอแบบวงกลม ดังรูปที่ 4.16

รูปที่ 4.17 แสดงเครื่องมือแก้ไขแผนภูมิหน้ากำหนดค่า

รูปที่ 4.17 เป็นหน้ากำหนดค่าของเครื่องมือแก้ไขแผนภูมิ จะเกี่ยวกับกับการกำหนดลักษณะเบื้องต้นของการนำเสนอ เช่น สีที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล สีตัวอักษร แบบตัวอักษร และพื้นหลัง เป็นต้น เมื่อทำการกำหนดรูปแบบที่ต้องการ แล้วคลิกตกลง จะได้รูปแบบการนำเสนอที่กำหนดไว้

รูปที่ 4.18 แสดงแผนภูมิเมื่อทำการปรับเปลี่ยนรูปแบบ

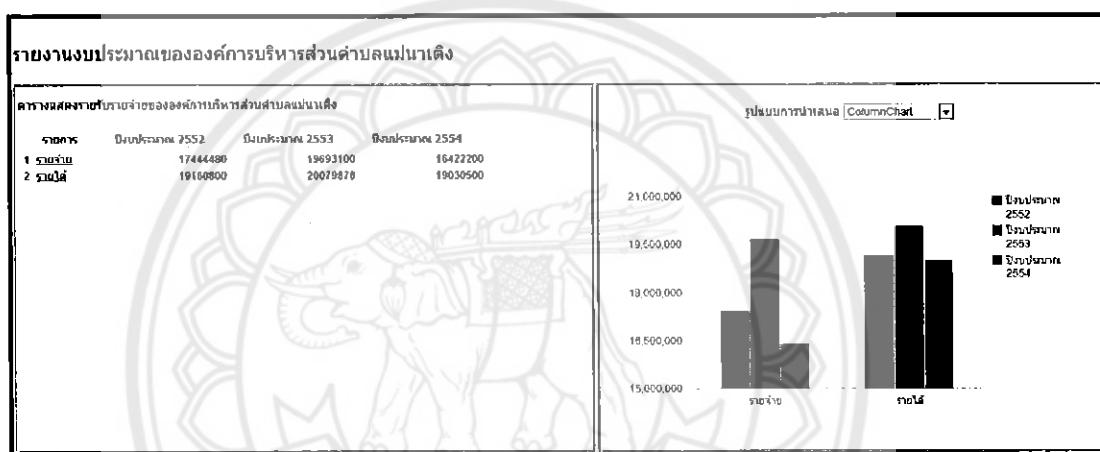
รูปที่ 4.18 เป็นการแสดงการนำเสนอในรูปแบบของกราฟวงกลม 3 มิติ ซึ่งได้จากการปรับเปลี่ยนและกำหนดค่าในปุ่มแก้ไขรูปแบบการแสดง โดยกราฟวงกลมนี้จะได้รับข้อมูลจากการเลือกรายชื่ออีเมลเมืองแม่อ่องสอน และการเลือกแสดงข้อมูลรวมชายหญิง โดยไม่ได้มีการกำหนดขอบเขตจำนวนประชากร

4.3 Finance page

หน้า Finance จะนำเสนอด้วยวิธีแบบง่ายๆ ที่สามารถเข้าใจได้ สำหรับผู้ใช้งานทั่วไป จึงหัวดูแลเมืองสอน ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 – 2554 และพื้นที่บริการ โดยจะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วนคือ

4.3.1 รายได้และรายจ่ายขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่น้ำเติง

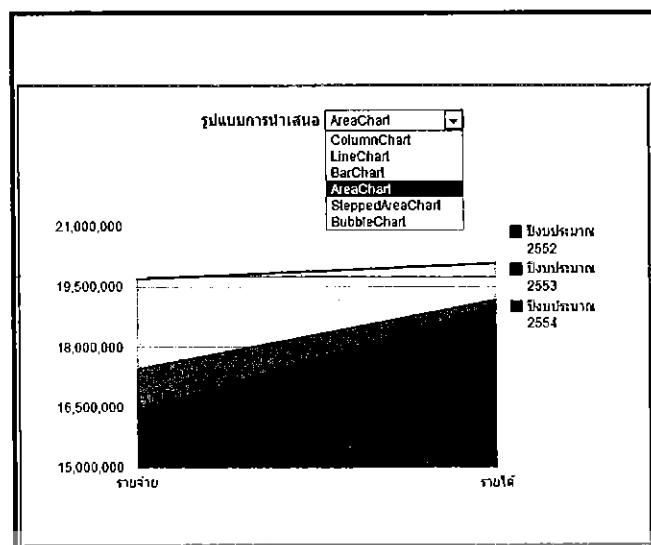
การนำเสนอข้อมูลรายได้และรายจ่ายขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่น้ำเติง ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552-2554 นี้ จะนำเสนอในรูปแบบของตาราง โดยใช้รูปแบบการตารางของ Google Visualization API และแสดงข้อมูลในรูปแบบกราฟ柱状圖 ที่เป็นกราฟเริ่มต้น

รูปที่ 4.19 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายได้และรายจ่ายของ อบต.แม่น้ำเติง

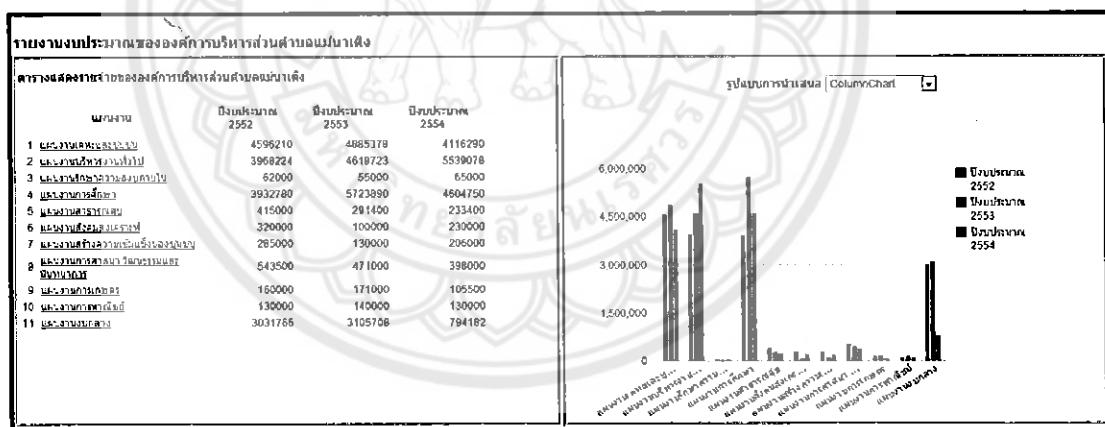
จากรูปที่ 4.19 จะเห็นว่าการนำเสนอรายได้และรายจ่ายถูกนำเสนอด้วยตารางและกราฟที่นำรูปแบบการนำเสนอมาจาก Google Visualization API และกราฟที่นำเสนอสามารถเลือกรูปแบบกราฟรูปแบบอื่นได้ตามรูปที่ 4.20

สำหรับตารางที่ใช้นำเสนอข้อมูลเมื่อทำการคลิกรายการในคอลัมน์รายการ ในที่นี้คือ รายจ่ายและรายรับ จะเข้ามายังรายละเอียดในแต่ละรายการ

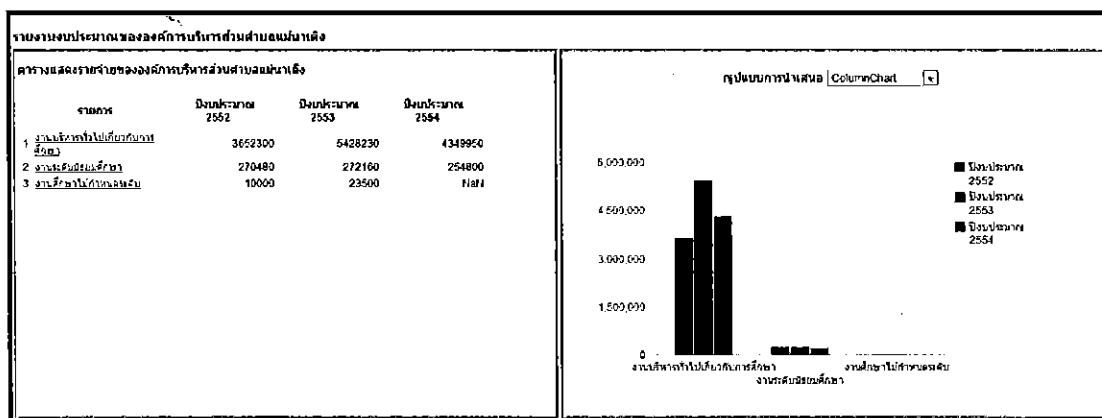
รูปที่ 4.20 แสดงรูปแบบกราฟแบบ Area Chart

รูปที่ 4.20 แสดงรูปแบบกราฟแบบ Area Chart ของข้อมูลรายได้และรายจ่ายในปีงบประมาณ 2552, 2553 และ 2554 และสามารถเปลี่ยนรูปแบบกราฟเป็น Line Chart, Bar Chart, Stepped Area Chart, Bubble Chart หรือ Column Chart ได้

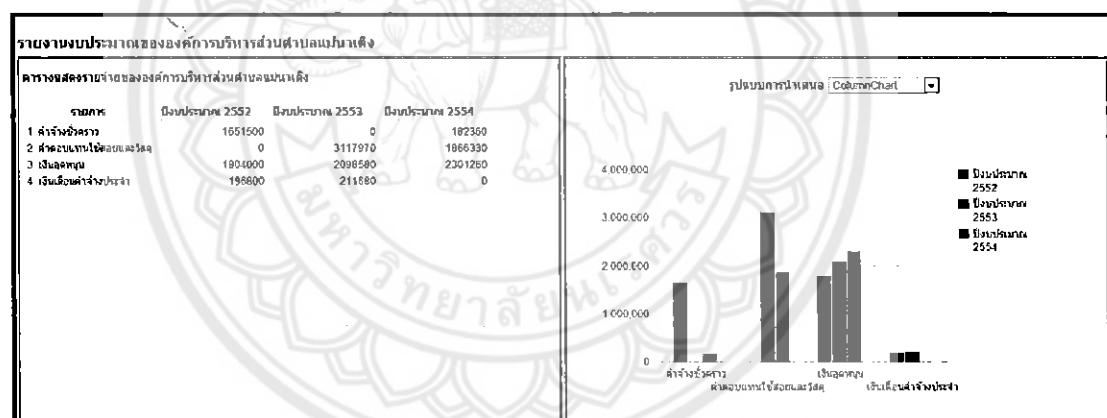
รูปที่ 4.21 แสดงรายจ่ายการใช้งบประมาณตามแผนงาน

รูปที่ 4.21 เมื่อทำการคลิกรายการรายจ่าย (จากรูปที่ 4.20) ระบบจะทำการคิววิช้อมูลแผนงานของรายจ่ายแต่ละแผนงานตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552-2554 ว่ามีการใช้จ่ายในแต่ละแผนงานเป็นจำนวนเงินเท่าไร และแสดงกราฟด้วยกราฟแบบคอลัมน์เป็นกราฟเริ่มต้น และสามารถเปลี่ยนรูปแบบกราฟได้ เช่นเดียวกับรูปที่ 4.20

รูปที่ 4.22 แสดงประเภทงานการใช้งบประมาณของแผนงานการศึกษา

รูปที่ 4.22 แสดงประเภทงานการใช้งบประมาณของแผนงาน เมื่อทำการคลิกรายการแผนงาน (รูปที่ 4.21) ในที่นี้ขอยกตัวอย่างแผนงานการศึกษาจะแสดงประเภทงานที่นำงบประมาณไปใช้จ่ายทั้งหมด ในปี 2552-2554 และแสดงรูปแบบข้อมูลด้วยกราฟคอลัมน์เป็นกราฟเริ่มต้น และสามารถเปลี่ยนรูปแบบกราฟได้ เช่นเดียวกับรูปที่ 4.20

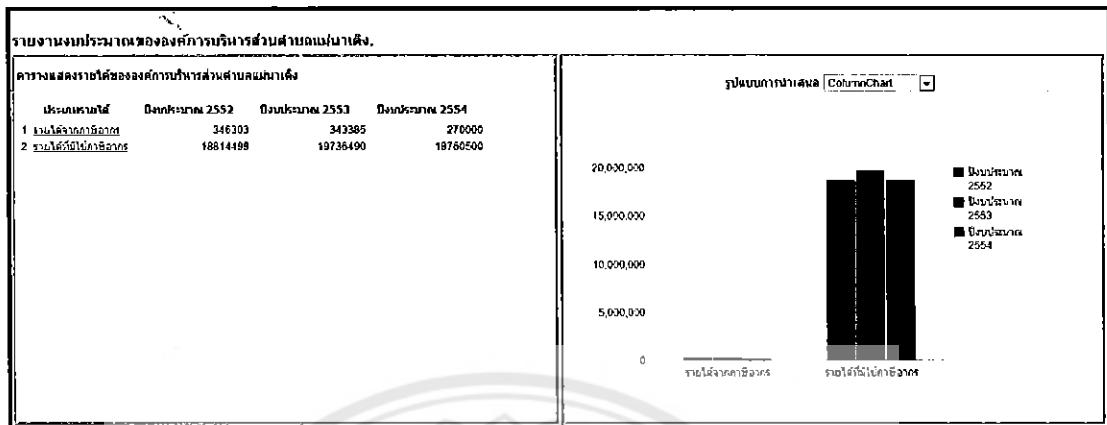

รูปที่ 4.23 แสดงรายการการใช้งบประมาณประจำเดือนขององค์กรนิการสื่อสารมวลชน

รูปที่ 4.23 แสดงรายการการใช้งบประมาณตามประเภทงาน เมื่อทำการคลิกรายการประเภทงาน (รูปที่ 4.22) ในที่นี้ขอยกตัวอย่างประเภทงานบริหารการศึกษาทั่วไป จะแสดงรายการที่นำงบประมาณไปใช้จ่ายทั้งหมด ในปี 2552-2554 และแสดงรูปแบบข้อมูลด้วยกราฟคอลัมน์เป็นกราฟเริ่มต้น และสามารถเปลี่ยนรูปแบบกราฟได้ เช่นเดียวกับรูปที่ 4.20

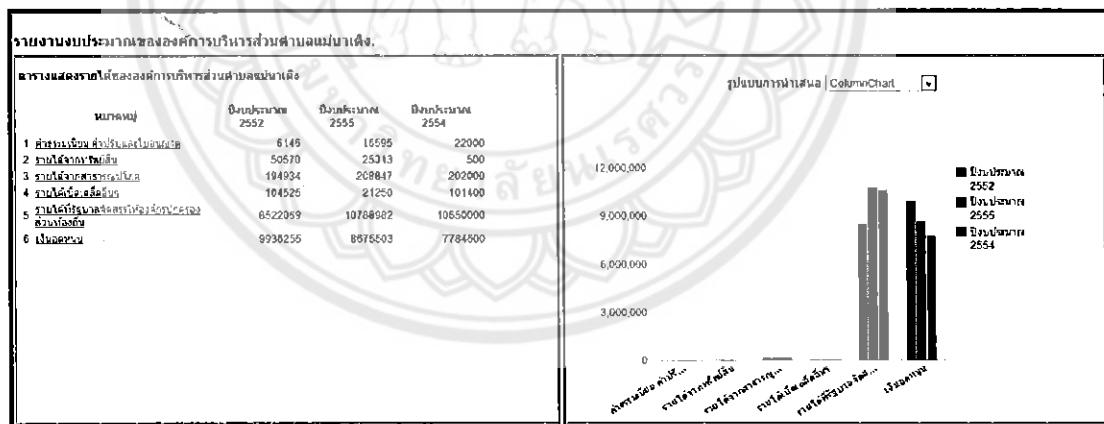
จากการทำงานของระบบในส่วนของรายจ่าย จะเห็นได้ว่าเริ่มต้นระบบจะนำเสนอรายจ่ายทั้งหมดของทั้ง 3 ปีงบประมาณ เมื่อทำการคลิกไปรายจ่าย ระบบก็จะนำเสนอรายจ่ายตามแผนงานโดยแผนงานของรายจ่ายก็จะถูกแบ่งเป็นประเภทงานที่ใช้จ่าย และประเภทงานก็ยังมีรายการของ

รายจ่ายที่ถูกแบ่งเป็นรายการการใช้จ่าย 7 รายการตามหลักการบันทึกรายจ่ายขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่น้ำเติง

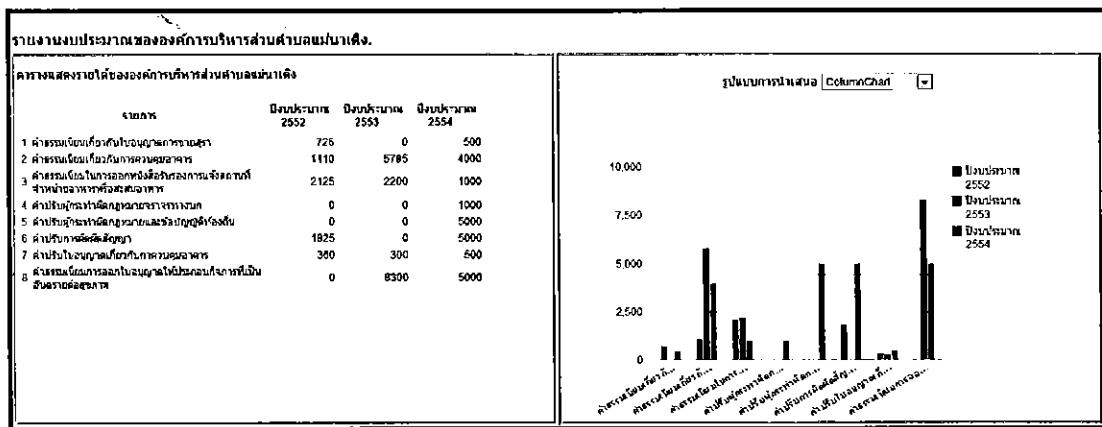
รูปที่ 4.24 แสดงประเภทรายได้

รูปที่ 4.24 แสดงประเภทของรายได้ โดยประเภทของรายได้จะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทรายได้จากภายนอกอาคารและรายได้ที่มิใช่ภายนอก ซึ่งการแยกประเภทรายได้นี้เป็นไปตามหลักการการทำบัญชีรายได้ขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่น้ำเติง

รูปที่ 4.25 แสดงหมวดหมู่รายได้ของรายได้ประเภทรายได้ที่มิใช่ภายนอก

รูปที่ 4.25 แสดงหมวดหมู่ของรายได้ เมื่อทำการคลิกที่รายการประเภทของรายได้ ระบบจะทำการคิวเรช้อมูลหมวดหมู่ของรายการประเภทรายได้ที่นั้นๆ ออกมาแสดง เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถดูรายละเอียดของประเภทรายได้ที่นั้นๆ ได้ ว่าประกอบด้วยรายได้อะไรบ้าง และมีจำนวนเงินในหมวดหมู่ต่างๆ จำนวนเท่าใด

รูปที่ 4.26 แสดงรายการรายได้ของรายได้หมวดหมู่ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและใบอนุญาต

รูปที่ 4.26 แสดงรายการรายได้ของหมวดหมู่ต่างๆ เมื่อทำการคลิกที่รายการหมวดหมู่ได้หมวดหมู่หนึ่งระบบจะทำการคิวอาร์รายการของรายได้มานำเสนอด้วยกันผู้ใช้

จากการทำงานของระบบในส่วนของรายได้ จะเห็นได้ว่าเริ่มต้นระบบจะนำเสนอรายได้ทั้งหมดของทั้ง 3 ปีงบประมาณ เมื่อทำการคลิกไปรายได้ ระบบก็จะนำเสนอประเภทของรายได้โดยประเภทของรายได้ก็จะถูกแบ่งเป็นหมวดหมู่ตามลักษณะของรายได้ และหมวดหมู่รายได้ยังมีรายการของรายได้ซึ่งเป็นที่มาของรายได้ต่างๆ

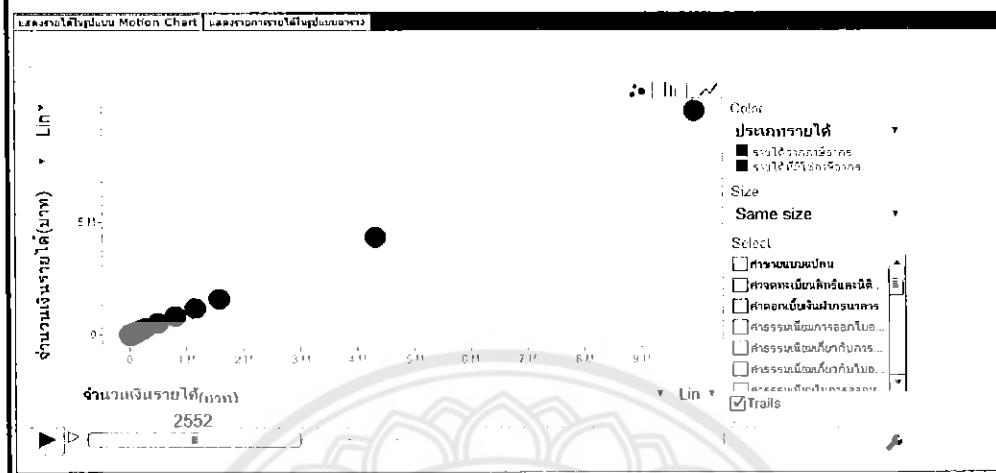
4.3.2 สรุปรายการรายได้

จากการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้แยกตามหมวดหมู่ตามหัวข้อ 4.3.1 ที่ผ่านมา ทำให้ทราบรายการรายได้ทั้งหมดของหมวดหมู่ที่ผู้ใช้ทำการคลิกเข้าไปที่หมวดหมู่ที่ต้องการ หากผู้ใช้ต้องการทราบรายการรายได้ของทุกหมวดหมู่ ผู้จัดทำได้นำมานำเสนอในส่วนของการสรุปรายการรายได้ โดยนำเสนอในรูปของ Motion Chart และตาราง ซึ่ง Motion Chart นี้ มีความสามารถในการแสดงภาพเคลื่อนไหวทางการเงินจากปี 2552-2554 และยังสามารถเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอเป็น Column Chart และ Line Chart ได้อีกด้วย นอกจากนี้ สามารถเลือกแสดงข้อมูลใดข้อมูลหนึ่งด้วยการเลือกที่ Select ข้อมูลที่ถูกเลือกจะแสดงด้วยสีปกติ แต่ข้อมูลอื่นๆ ที่ไม่ได้ถูกเลือกจะแสดงด้วยสีทึบลง

รายการรายได้และรายจ่ายขององค์การบริการส่วนตัวลงเมืองฯเดิมตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552-2554

สรุประการรายได้

รายได้ท่องศึกษาเรียนรู้ส่วนเต่าบ้านใหม่เดิมใช้รับรองเป็นส่วนประกอบเดียว รายได้ภาครัฐและรายได้ที่ไม่ไปภาษีอากร โดยรายได้ในแหล่งประกอบกิจธุรกิจเดิมทุกความต้องการที่ไม่ใช้ของรายได้ให้แก่ ซึ่งทั้งหมดของรายได้ที่สังคือไปปี

รูปที่ 4.27 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้ด้วย Motion Chart

รูปที่ 4.27 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้ด้วย Motion Chart เป็นการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้ด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อแยกรายได้ตามประเภทของรายได้ โดยสีนำเงิน กือรายได้จากภาษีอากร และสีเขียวคือ รายได้ที่มิใช้ภาษีอากร

รายการรายได้และรายจ่ายขององค์การบริการส่วนตัวลงเมืองฯเดิมตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552-2554

สรุประการรายได้

รายได้ท่องศึกษาเรียนรู้ส่วนเต่าบ้านใหม่เดิมใช้รับรองเป็นส่วนประกอบเดียว รายได้ภาครัฐและรายได้ที่ไม่ไปภาษีอากร โดยรายได้ในแหล่งประกอบกิจธุรกิจเดิมทุกความต้องการที่ไม่ใช้ของรายได้ให้แก่ ซึ่งทั้งหมดของรายได้ที่สังคือไปปี

รายการรายได้	ปีงบประมาณ 2552	ปีงบประมาณ 2553	ปีงบประมาณ 2554
1 ภาษีโภชนาณและอื่นๆ	266886	265945	200000
2 ภาษีธุรกิจส่วนตัว	10878	11861	10000
3 ภาษีอาบ	68540	65579	60000
4 ค่าธรรมเนียมที่มาเก็บในส่วนของการตรวจสอบ	726	0	500
5 ค่าธรรมเนียมที่มาเก็บการควบคุมอาคาร	1110	5795	4000
6 ค่าธรรมเนียมในการออกบัตรประจำตัวประชาชน	2125	2200	1000
7 ค่าปรับค่าปรุงค่าเช่าห้องพัก	0	0	1000
8 ค่าเบี้ยนค่าเดินทางและอปทากลุ่มเดิม	0	0	5000
9 ค่าบันทึกคิดเดือน	1825	0	5000
10 ค่าบันทึกเดือน	360	300	500
11 ค่าธรรมเนียมทางลูกค้าในส่วนของการดำเนินการที่เป็นอันตราย ด้วยกฎหมาย	0	8300	5000
12 ค่าธรรมเนียมที่มาเก็บ	50570	25313	500
13 รายได้จากการอบรมบัญชีและการทำนิติบัญชี	193434	208097	200000

รูปที่ 4.28 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้แบบตาราง

รูปที่ 4.28 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายได้แบบตาราง การแสดงรายการรายได้แบบตารางนี้ จะช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเลือกการนำเสนอแบบอื่นนอกเหนือจากกราฟได้

4.3.3 สรุปรายการรายจ่าย

การสรุปรายการรายจ่ายนี้ เป็นการสรุปรายการรายจ่ายทุกแผนงานเมื่อแยกตามรายการรายจ่ายแล้ว แต่ละรายการมีค่าใช้จ่ายในแต่ละปีงบประมาณจำนวนเท่าใด ซึ่งการนำเสนอรายจ่ายเช่นนี้จะทำให้ผู้ใช้งานสามารถวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละรายการได้ดีขึ้น เพราะเห็นภาพรวมการใช้จ่ายงบประมาณแต่ละรายการ

สรุปรายการรายจ่าย

การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรนิทรห์ฯ รวมค่าเดินทาง เดินทางออกเป็น
รถใหม่ 11 คัน รวมทุน โควต้าและค่าน้ำประปาและค่าวัสดุทางน้ำด่าง และใน
ปีงบประมาณนี้ทุกภาระที่เกิดขึ้นจะถูกบันทึกไว้ในงบประมาณ ซึ่งรายการ
รายจ่ายดังนี้ มีดังนี้

รายการรายจ่าย	ปีงบประมาณ 2552	ปีงบประมาณ 2553	ปีงบประมาณ 2554
1 ค่าเชื้อเพลิงเบ้า	100000	1011000	265000
2 ใบอนุญาตจราจร	2644520	2739890	1788660
3 ค่าวัสดุทั่วไป	1899380	519000	832720
4 ค่าคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	2898744	9369602	6144708
5 บุคลากร	2927000	2349240	2914260
6 จัดซื้ออุปกรณ์และอื่นๆ	993000	398859	3682670
7 สาธารณูปโภค	5881836	3105708	794182

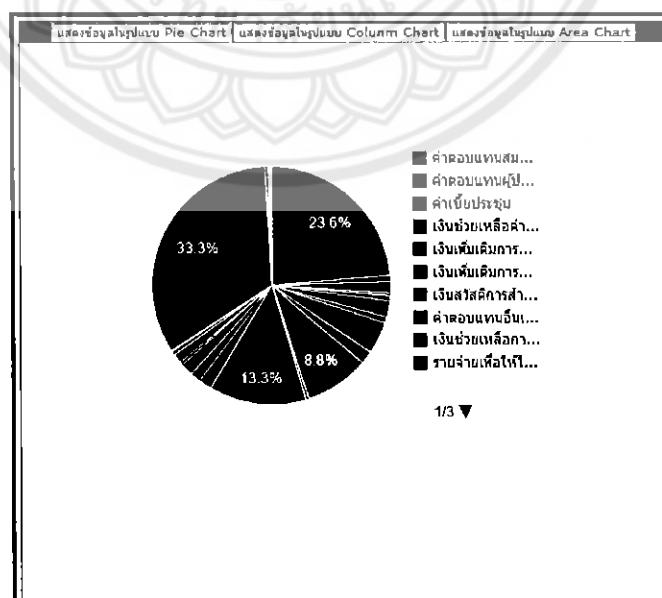
รูปที่ 4.29 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายแบบตาราง

รูปที่ 4.29 เป็นการสรุปรายจ่ายตามรายการของรายจ่ายในรูปแบบของตาราง โดยนำเสนอ
จำนวนเงินรายจ่ายตั้งแต่ปีงบประมาณ 2552 ถึง 2554 ซึ่งข้อมูลรายการรายจ่ายแต่ละดาว สามารถ
เชื่อมโยงไปยังรายละเอียดของรายการรายจ่ายแต่ละรายการได้ ดังรูปที่ 4.30

แสดงรายจ่ายค่าตอบแทนใช้สอยແກ້ໄຂ		มีงบประมาณ 2554
1 ค่าตอบแทนสำนักงานชั่วคราว อปท.		1357800
2 ค่าตอบแทนผู้ไม่ปฏิบัติราชการเป็นประจำที่ต่อ อปท.		49200
3 ค่าตอบแทนทางการอภิการหรือการพำนัช		1400
4 ค่าเบี้ยประชุม		88000
5 ค่าตอบแทนทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่		5000
6 เงินซึ่งให้อิทธิการ์ที่ทราบด้วย		5000
7 เงินซึ่งให้อิทธิการ์ที่ทราบด้วย		20000
8 เงินเพิ่มเติมการคงอัตรากำลังสำนักงาน		41940
9 เงินเพิ่มเติมการคงอัตรากำลังสำนักงาน		125180
10 เงินสวัสดิการสำหรับผู้ปฏิบัติงานประจำสำนักงานเดือนที่ได้ศึกษา		48000
11 ค่าตอบแทนเชื้อชาติเดือนที่ได้ศึกษา		250000
12 เงินซึ่งให้อิทธิการ์ที่รับประจำเดือนเดือนที่ได้ศึกษา		100000
13 รายจ่ายเพื่อไปดำเนินเรื่องธุการ		503048
14 รายจ่ายเก็บหักภาษีกันเองและหักภาษีการ		22000
15 รายจ่ายเก็บหักภาษีกันเองและหักภาษีการที่ไม่เข้าสกัดหมายตามรายจ่ายอื่นๆ		761000
16 ค่าบำรุงรักษาและซ่อมแซม		100000
17 ประกันชีวิตและภัย		80000
18 ห้องไฟฟ้าและวัสดุ		2000
19 ห้องทำงานบ้านครัว		5000
20 รหัสเบอร์โทรศัพท์และเครื่องสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์และรถจักรยานยนต์		100000
21 รหัสเบอร์โทรศัพท์และเครื่องสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์และรถจักรยานยนต์		3000
22 รหัสโทรศัพท์และเครื่องสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์		5000
23 รหัสคอมพิวเตอร์		20000
24 รหัสคุณภาพและความพร้อมของคน		75000
25 รหัสความปลอดภัย		30000
26 รหัสที่นั่งสำราญ		10000
27 รหัสความต้องการเดินทาง		1911380
28 รหัสภาระเดินทาง		23400
29 รหัสงานบ้านงานครัวในสุขภาพดีและเด็กเล็ก		1000

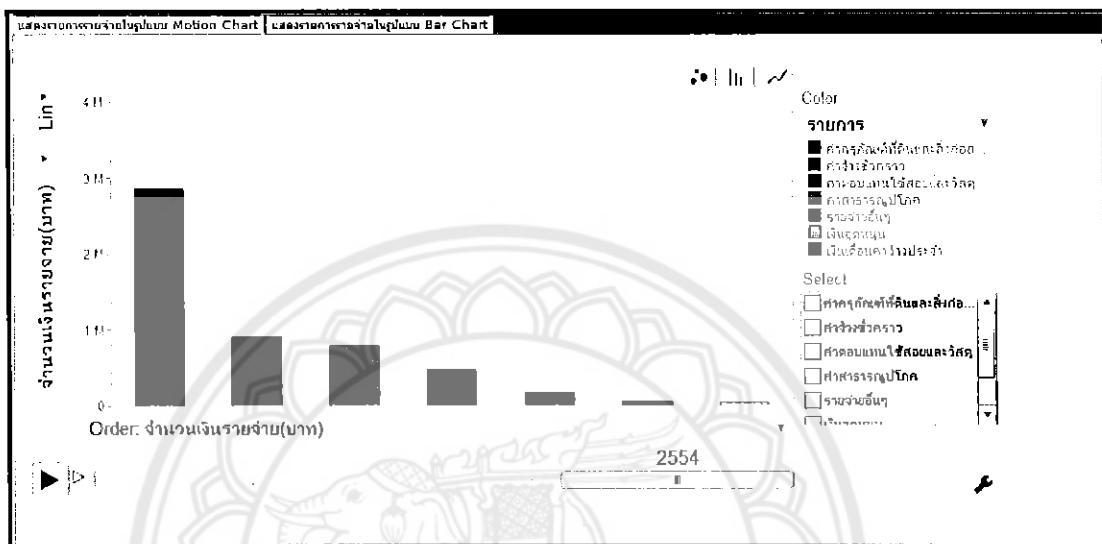
รูปที่ 4.30 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายจ่ายค่าตอบแทนใช้สอยແກ້ໄຂສຸດແບນຕາຮາງ

รูปที่ 4.30 แสดงรายละเอียดของรายจ่ายค่าตอบแทนใช้สอยແກ້ໄຂສຸດ ซึ่งละเอียดค่าใช้จ่ายนี้จะถูกนำเสนอในรูปแบบของตาราง การแสดงข้อมูลรายละเอียดนี้จะช่วยให้ผู้ใช้สามารถตรวจสอบความถูกต้องในการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายได้

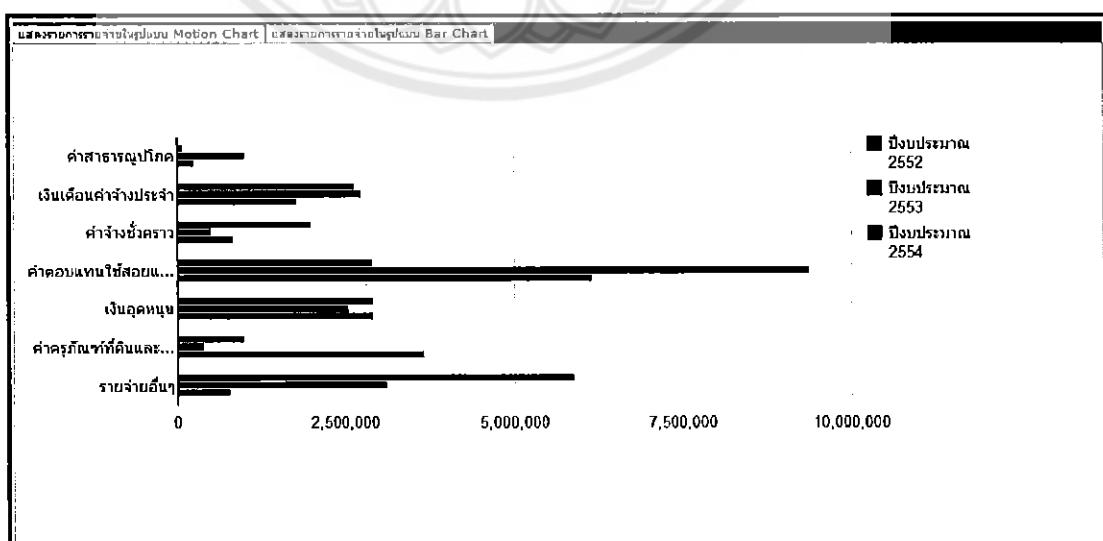
รูปที่ 4.31 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายจ่ายค่าตอบแทนใช้สอยແກ້ໄຂສຸດด้วย Pie Chart

รูปที่ 4.31 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายละเอียดของรายจ่ายด้วยกราฟ ซึ่งจะนำเสนอด้วย Pie Chart เป็นกราฟเริ่มต้น และสามารถเลือกการนำเสนอแบบ Column Chart หรือ Area Chart ได้ การนำเสนอรายการร้ายจ่าย นอกจากจะนำเสนอข้อมูลเป็นตารางดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว (รูปที่ 4.29) ยังมีการนำเสนอในรูปแบบของ Motion Chart ทำให้ผู้ใช้สามารถเลือกรูปแบบการนำเสนอได้มากขึ้น และช่วยให้การนำเสนอ มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

รูปที่ 4.32 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายด้วย Motion Chart

รูปที่ 4.32 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายด้วย Motion Chart แบบ Column Chart โดยรายการรายจ่ายแต่ละรายการจะแสดงข้อมูลแทนด้วยสีที่แตกต่างกัน และสามารถเลือกแสดงข้อมูลในปีงบประมาณต่างๆ ที่กำหนดไว้ได้

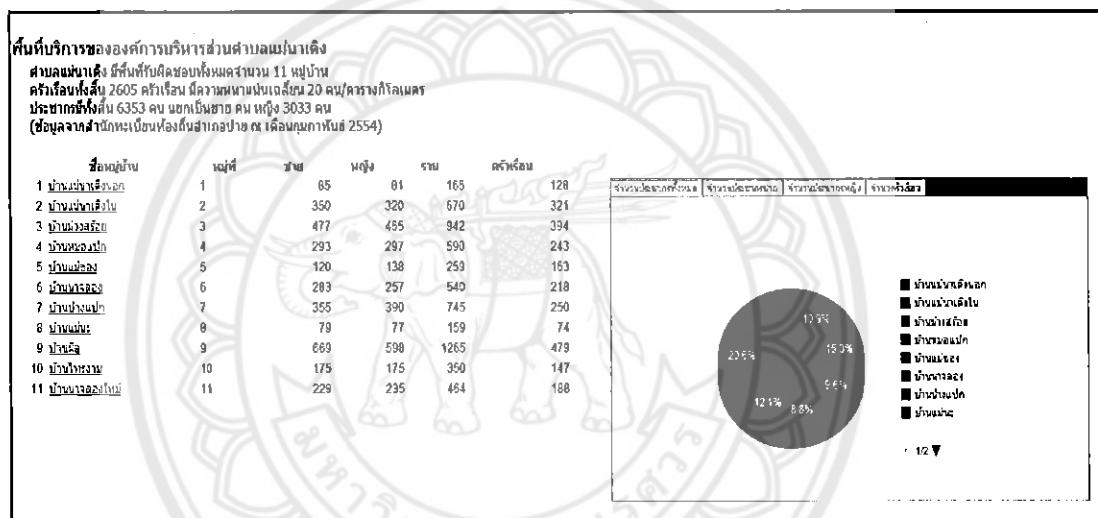

รูปที่ 4.33 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายด้วย Column Chart

รูปที่ 4.33 แสดงการนำเสนอข้อมูลรายการรายจ่ายตัวอย่าง Column Chart การนำเสนอตัวอย่าง Column Chart นี้จะช่วยนำเสนอข้อมูลสำหรับเปรียบเทียบการใช้จ่ายแต่ละรายการของปีงบประมาณทั้ง 3 ปีได้ ทำให้เห็นได้ว่า การใช้จ่ายงบประมาณปีใดมีความผิดปกติจากปีงบประมาณอื่นๆ

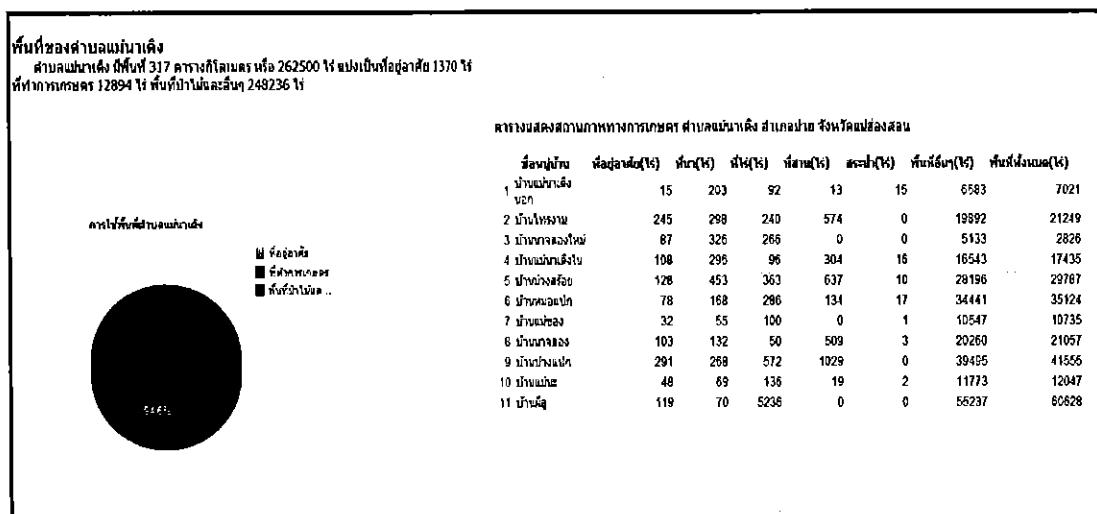
4.3.4 พื้นที่บริการ

การนำเสนอพื้นที่บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำดื่ม เป็นการนำเสนอเพิ่มเติมนอกเหนือจากงบประมาณการเงิน เพื่อแสดงให้เห็นว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลแม่น้ำดึงนี้มีหมู่บ้านที่ต้องให้บริการกីม្យូបាន មีประชากรและหลังคาเรือนจำนวนเท่าใด เพื่อเป็นส่วนประกอบในการตัดสินใจวางแผนค่าวิชาจัย

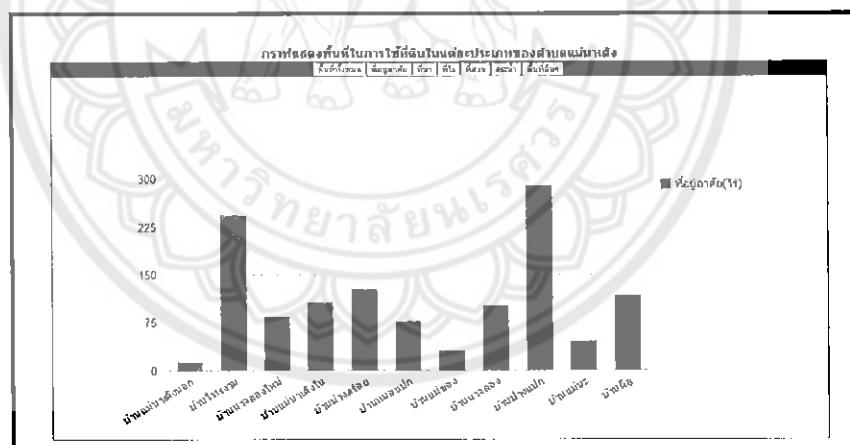
รูปที่ 4.34 แสดงการนำเสนอข้อมูลพื้นที่บริการของ อบต.แม่น้ำดึง

รูปที่ 4.34 แสดงการนำเสนอข้อมูลหมู่บ้าน จำนวนประชากร และจำนวนครัวเรือนในพื้นที่บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลแม่น้ำดึง โดยแสดงในรูปแบบของตารางและแสดงในรูปแบบของ Pie Chart ของข้อมูลจำนวนประชากรทั้งหมด ข้อมูลประชากรรายในแต่ละหมู่บ้าน ข้อมูลประชากรหญิงในแต่ละหมู่บ้าน และข้อมูลจำนวนหลังค่าเรือนในแต่ละหมู่บ้าน

รูปที่ 4.35 แสดงการนำเสนอข้อมูลพื้นที่ของตำบลแม่น้ำเติง

รูปที่ 4.35 แสดงการนำเสนอข้อมูลพื้นที่ของตำบลแม่น้ำเติง เมื่อทำการคิดรายชื่อหมู่บ้าน
ได้ หมู่บ้านหนึ่งในตารางการนำเสนอพื้นที่บริการขององค์กรนิหารส่วนตำบลแม่น้ำเติง (รูปที่
4.34) ระบบจะทำการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับที่ดินที่ไม่ได้ลงทะเบียนบ้านใช้

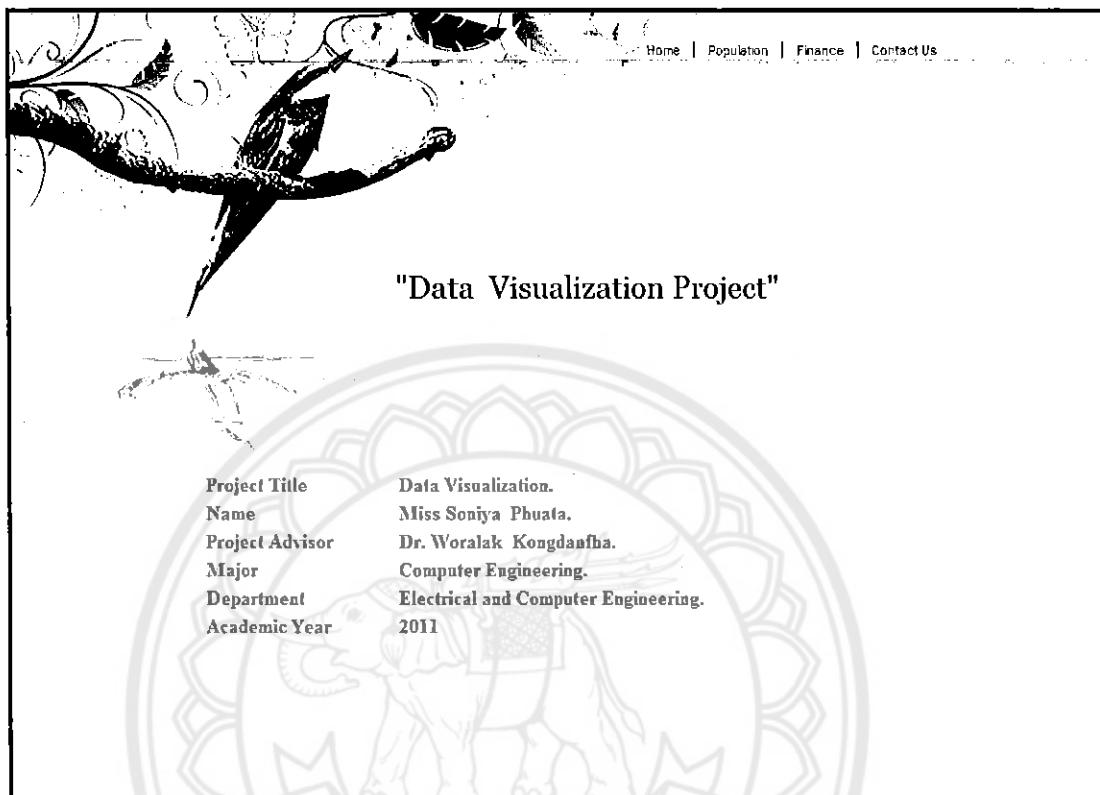

รูปที่ 4.36 แสดงการนำเสนอข้อมูลพื้นที่ของตำบลแม่น้ำเติงด้วย Column Chart

รูปที่ 4.36 เป็นการนำเสนอข้อมูลด้วย Column Chart เพื่อเปรียบเทียบการใช้ที่ดินแต่ละ
หมู่บ้าน โดยหน้าแรกจะแสดงที่ดินทั้งหมดเบรียบเทียบกัน หน้าที่สองแสดงที่อยู่อาศัยของแต่ละ
หมู่บ้านเบรียบเทียบกัน หน้าที่สามแสดงที่นาของแต่ละหมู่บ้านเบรียบเทียบกัน หน้าที่สี่แสดงพื้นที่ไร่
ของแต่ละหมู่บ้านเบรียบเทียบกัน หน้าที่ห้าแสดงพื้นที่สวนของแต่ละหมู่บ้านเบรียบเทียบกัน
หน้าที่หกแสดงพื้นที่สระน้ำของแต่ละหมู่บ้านเบรียบเทียบกัน และหน้าที่เจ็ดแสดงพื้นที่อื่นๆ ของ
แต่ละหมู่บ้านเบรียบเทียบกัน

4.4 Contact me page

หน้า Contact me จะเป็นการแสดงข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้จัดทำโครงการ และสามารถเขื่อมโยงไปยังหน้าหลักอื่นๆ คือ หน้า Home หน้า Population และหน้า Finance

รูปที่ 4.37 แสดงการนำเสนอข้อมูลในหน้า Contact me

รูปที่ 4.37 แสดงการนำเสนอข้อมูลในหน้า Contact me ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อโครงการ ชื่อผู้จัดทำโครง ที่ปรึกษาโครงการ สาขาวิชาที่เรียน คณะ และปีการศึกษา

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการดำเนินงาน

จากการดำเนินโครงการนำเสนอด้วยวิเคราะห์ ระบบสามารถทำการเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลด้วยวิธีการ LINQ to SQL และคิวรีข้อมูลที่ต้องการเพื่อนำมาทำการนำเสนอ และนำผลการ Pivot เข้ามาร่วมในการนำเสนอข้อมูลทางประเภท แล้วทำการนำเสนอข้อมูลด้วยรูปแบบ การนำเสนอข้อมูลจาก Google Visualization API ซึ่งผลการทดสอบจากบทที่ 4 ที่ผ่านมาถูกต้องตามเป้าหมาย และตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ การนำเสนอข้อมูลด้วยการเรียกใช้ API นี้มีหลายที่ที่เปิดบริการให้สามารถเรียกใช้ได้ โดยรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจอีกแบบ คือ Many Eyes เป็นรูปแบบการนำเสนอข้อมูลที่เปิดให้บริการ API เข้าเดียวกับ Google Visualization API

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบรูปแบบการนำเสนอของ Google Visualization API กับ Many Eyes

คุณสมบัติ	Google Visualization API	Many Eyes
ผู้ให้บริการ	Google	IBM
รูปแบบการนำเสนอ	รูปแบบการนำเสนอเรียบง่าย ปรับแต่งรูปแบบได้ และมีการโต้ตอบกับผู้ใช้	รูปแบบการนำเสนอ มีความหลากหลาย มีลูกเล่นการนำเสนอที่คิว่า และมีการโต้ตอบกับผู้ใช้
ค่าใช้จ่าย	ฟรี	ฟรีเฉพาะรูปแบบที่อนุญาต
อายุซอฟต์แวร์	ไม่มีกำหนด	5 ปี
ความสามารถในการแสดงผลบนเว็บ	Image & Live Visualization	Image & Live Visualization
ปลั๊กอินที่จำเป็น	ไม่จำเป็นต้องติดตั้งปลั๊กอินรองรับเทคโนโลยี HTML5 สามารถทำงานข้างแพลตฟอร์มได้	Java หรือ Flash ขึ้นอยู่กับรูปแบบการนำเสนอ

5.2 ปัญหาที่พบ

จากการทำโครงการครั้งนี้ มีอุปสรรคและปัญหาของการทำงาน คือ

- การคำนวณการของโครงการ จากการศึกษาข้อมูลการใช้รูปแบบการนำเสนอข้อมูลด้วย Google Visualization API ในอินเตอร์เน็ตพบว่า การนำเสนอข้อมูลด้วยรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API ข้อมูลที่ถูกนำเสนอด้วยภาษาไทยไม่สามารถทำการนำเสนอข้อมูลได้ จึงทำการบันทึกข้อมูลในฐานข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษ แต่เมื่อปรึกษากับเพื่อนที่มีประสบการณ์ในการใช้เจสันในการรับส่งข้อมูล แล้วพบว่า การดึงข้อมูลด้วยเจสันนั้นต้องทำการแปลงข้อมูลก่อนเพื่อให้เจสันสามารถรับส่งข้อมูลเป็นภาษาไทยได้ ทำให้ต้องทำการบันทึกข้อมูลลงในฐานข้อมูลใหม่เป็นภาษาไทย และออกแบบหน้าเว็บแอพพลิเคชันใหม่ให้เหมาะสมกับข้อมูลที่จะนำเสนอเป็นภาษาไทย

- การนำรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API ประเภท Geo Chat นั้นชี้ เหมาะกับการนำเสนอข้อมูลเพื่อแสดงความหนาแน่นของประชากร ไม่สามารถนำ Geo Chart ที่แสดงข้อมูลในระดับจังหวัดมาใช้กับการนำเสนอได้ เพราะข้อมูลที่นำเสนอเป็นข้อมูลในระดับ ตำบลและอำเภอ

- การคำนวณโครงการมีการปรับเปลี่ยนของเขตและรูปแบบการทำงานของระบบ อยู่บ่อยครั้ง เพื่อความเหมาะสมของโครงการ แต่ก็ส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการคำนวณโครงการ

5.3 แนวทางแก้ไขและข้อเสนอแนะ

- การทดสอบและตรวจสอบความถูกต้องของระบบ ควรตรวจสอบอย่างความละเอียดและรอบคอบ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดข้อผิดพลาด หรือความคาดเคลื่อนของข้อมูลที่อาจเกิดขึ้น ได้ในการนำเสนอ

- การศึกษาหาข้อมูลจากอินเตอร์เน็ตอย่างเดียว อาจทำให้ได้รับข้อมูลบางอย่างที่คลาดเคลื่อนหรือไม่ถูกต้อง ดังนั้นเมื่อมีการศึกษาข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต ควรจะศึกษาจากเว็บไซต์ที่มีความน่าเชื่อถือ หรือศึกษาจากหลาย ๆ เว็บไซต์แล้วนำข้อมูลมาพิจารณา ไตร่ตรองและอิงกับทฤษฎีที่ศึกษามา

- การนำรูปแบบการนำเสนอจาก Google Visualization API ประเภท Geo Chat มาใช้ ระดับอำเภอหรือตำบล จำเป็นต้องใช้ Geo Chart อีกแบบที่เป็นแบบ markers ซึ่งจะแสดงเป็นลักษณะของวงกลมแบบลีบันแพนที่แทนเส้นแบ่งของเขตพื้นที่โดยตรง โดยจัดเก็บข้อมูลเป็นละติจูดและลองจิจูด เพื่อให้สามารถแสดงชุดวงกลมในตำแหน่งที่ทำการได้ ข้อดีคือ สามารถแสดงความหนาแน่นของประชากรในระดับอำเภอหรือตำบลได้ ข้อเสียคือ การแสดงชุดวงกลมความหนาแน่นอาจอยู่ติดกันจนทำให้ดูข้อมูลลำบาก

4. ระบบควรทำการติดตั้งโปรแกรมบริการ (Server) เพื่อให้เครื่องลูกข่าย (Client) สามารถเข้ามาใช้บริการได้และเกิดการใช้งานจริง
5. การดำเนินโครงการหรือการทำงานต่างๆ ย่อมมีการปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม ดังนั้นควรจะมีการประเมินงานเป็นระยะๆ เพื่อปรับแผนการทำงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การทำงานและสนับความสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

เอกสารอ้างอิง

- [1] “Google Chart Tools”. [online]. Available :
<https://developers.google.com/chart/interactive/docs/index?hl=th-TH>. 2554.
- [2] “Ajax Tutorial”. [online]. Available : <http://www.thaicreate.com/tutorial/ajax.html>.
2554
- [3] “Social Visualization Software Review”. [online]. Available :
http://infosthetics.com/archives/2010/04/social_visualization_software_review_many_eyes.html. 2554
- [4] “Introducing JSON”. [online]. Available :
<http://james.newtonking.com/projects/json/help/>. 2554
- [5] “Google code”. [online]. Available :
http://code.google.com/apis/ajax/playground/?type=visualization#dependent_controls
- [6] ถางล้อย วนิชจังกร.(2552). เรียนรู้ด้วยตนเอง Database/Query/Stored Procedure.
กรุงเทพมหานคร : บริษัทซีเอ็คยูเคชั่น จำกัด(มหาชน).
- [7] ธีรเดช รักไทย.(2553). เก่ง C# ให้ครบสูตรฉบับ OOP. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
วิศว์ศึกษา

ภาคผนวก

Google Chart Gallery

Google Visualization API

การใช้รูปแบบการนำเสนอของ Google visualization API นั้น ต้องมีการติดต่อกับ Google ด้วย Java Script เพื่อร้องขอรูปแบบการนำเสนอจาก Google ซึ่งรูปแบบแต่ละรูปแบบของการนำเสนอจะมีการใช้ Java Script ในการร้องขอรูปแบบการนำเสนอข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. JavaScript Code: Area Chart

```
<html>
<head>
<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
<script type="text/javascript">
google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});
google.setOnLoadCallback(drawChart);
function drawChart() {
  var data = google.visualization.arrayToDataTable([
    ['Year', 'Sales', 'Expenses'],
    ['2004', 1000, 400],
    ['2005', 1170, 460],
    ['2006', 660, 1120],
    ['2007', 1030, 540]
  ]);
  var options = {
    title: 'Company Performance',
    hAxis: {title: 'Year', textStyle: {color: 'red'}}
  };
  var chart = new google.visualization.AreaChart(document.getElementById('chart_div'));
  chart.draw(data, options);
}
</script>
</head>
<body>
<div id="chart_div"></div>
</body>
</html>
```

```

    chart.draw(data, options);
}

</script>

</head>

<body>

<div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>

</body>

</html>

```

2. JavaScript Code: Bar Chart

```

<html>

<head>

<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>

<script type="text/javascript">

google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});

google.setOnLoadCallback(drawChart);

function drawChart() {

var data = google.visualization.arrayToDataTable([
['Year', 'Sales', 'Expenses'],
['2004', 1000, 400],
['2005', 1170, 460],
['2006', 660, 1120],
['2007', 1030, 540]
]);

var options = {
title: 'Company Performance',
vAxis: {title: 'Year', titleTextStyle: {color: 'red'}}
};

var chart = new google.visualization.BarChart(document.getElementById('chart_div'));

chart.draw(data, options);

}

```

```

</script>
</head>
<body>
<div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>
</body>
</html>

```

3. JavaScript Code: Bubble Chart

```

<html>
<head>
<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
<script type="text/javascript">
  google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});
  google.setOnLoadCallback(drawChart);
  function drawChart() {
    var data = google.visualization.arrayToDataTable([
      ['ID', 'Life Expectancy', 'Fertility Rate', 'Region', 'Population'],
      ['CAN', 80.66, 1.67, 'North America', 33739900],
      ['DEU', 79.84, 1.36, 'Europe', 81902307],
      ['DNK', 78.6, 1.84, 'Europe', 5523095],
      ['EGY', 72.73, 2.78, 'Middle East', 79716203],
      ['GBR', 80.05, 2, 'Europe', 61801570],
      ['IRN', 72.49, 1.7, 'Middle East', 73137148],
      ['IRQ', 68.09, 4.77, 'Middle East', 31090763],
      ['ISR', 81.55, 2.96, 'Middle East', 7485600],
      ['RUS', 68.6, 1.54, 'Europe', 141850000],
      ['USA', 78.09, 2.05, 'North America', 307007000]
    ]);
    var options = {
      title: 'Correlation between life expectancy, fertility rate and population of some world

```

```

countries (2010)',

    hAxis: {title: 'Life Expectancy'},

    vAxis: {title: 'Fertility Rate'},

    bubble: {textStyle: {fontSize: 11}},

};

var chart = new google.visualization.BubbleChart(document.getElementById('chart_div'));

chart.draw(data, options);

}

</script>

</head>

<body>

<div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>

</body>

</html>

```

4. JavaScript Code: Candlestick Chart

```

<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">

<head>

<meta http-equiv="content-type" content="text/html; charset=utf-8"/>

<title>

    Google Visualization API Sample

</title>

<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>

<script type="text/javascript">

    google.load('visualization', '1', {packages: ['corechart']});

</script>

<script type="text/javascript">

    function drawVisualization() {

        var data = google.visualization.arrayToDataTable([
            ['Mon', 20, 28, 38, 45],
            ['Tue', 31, 38, 55, 66],

```

```
[['Wed', 50, 55, 77, 80],  
 ['Thu', 77, 77, 66, 50],  
 ['Fri', 68, 66, 22, 15]  
 // Treat first row as data as well.  
 ], true);  
  
var options = {  
    legend:'none'  
};  
  
var chart = new  
google.visualization.CandlestickChart(document.getElementById('chart_div'));  
chart.draw(data, options);  
}  
  
google.setOnLoadCallback(drawVisualization);  
</script>  
</head>  
<body>  
    <div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>  
</body>  
</html>
```

5. JavaScript Code: Column Chart

```

<html>
  <head>
    <script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
    <script type="text/javascript">
      google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});
      google.setOnLoadCallback(drawChart);
      function drawChart() {
        var data = google.visualization.arrayToDataTable([
          ['Year', 'Sales', 'Expenses'],
          ['2004', 1000, 400],
          ['2005', 1170, 460],
          ['2006', 660, 1120],
          ['2007', 1030, 540]
        ]);
        var options = {
          title: 'Company Performance',
          hAxis: {title: 'Year', titleTextStyle: {color: 'red'}}
        };
        var chart = new google.visualization.ColumnChart(document.getElementById('chart_div'));
        chart.draw(data, options);
      }
    </script>
  </head>
  <body>
    <div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>
  </body>
</html>

```

6. JavaScript Code: Combo Chart

```

<html xmlns="http://www.w3.org/1999/xhtml">
<head>
<meta http-equiv="content-type" content="text/html; charset=utf-8"/>
<title>
    Google Visualization API Sample
</title>
<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
<script type="text/javascript">
    google.load('visualization', '1', {packages: ['corechart']});
</script>
<script type="text/javascript">
    function drawVisualization() {
        // Some raw data (not necessarily accurate)
        var data = google.visualization.arrayToDataTable([
            ['Month', 'Bolivia', 'Ecuador', 'Madagascar', 'Papua New Guinea', 'Rwanda', 'Average'],
            ['2004/05', 165, 938, 522, 998, 450, 614.6],
            ['2005/06', 135, 1120, 599, 1268, 288, 682],
            ['2006/07', 157, 1167, 587, 807, 397, 623],
            ['2007/08', 139, 1110, 615, 968, 215, 609.4],
            ['2008/09', 136, 691, 629, 1026, 366, 569.6]
        ]);

        var options = {
            title : 'Monthly Coffee Production by Country',
            vAxis: {title: "Cups"},
            hAxis: {title: "Month"},
            seriesType: "bars",
            series: {5: {type: "line"}}
        };
    }
</script>

```

```

var chart = new google.visualization.ComboChart(document.getElementById('chart_div'));
chart.draw(data, options);
}
google.setOnLoadCallback(drawVisualization);

</script>
</head>
<body>
<div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>
</body>
</html>

```

7. JavaScript Code: Gauge

```

<html>
<head>
<script type='text/javascript' src='https://www.google.com/jsapi'></script>
<script type='text/javascript'>
  google.load('visualization', '1', {packages:['gauge']});
  google.setOnLoadCallback(drawChart);

  function drawChart() {
    var data = google.visualization.arrayToDataTable([
      ['Label', 'Value'],
      ['Memory', 80],
      ['CPU', 55],
      ['Network', 68]
    ]);

    var options = {
      width: 400, height: 120,
      redFrom: 90, redTo: 100,
      yellowFrom:75, yellowTo: 90,
      minorTicks: 5
    };

```

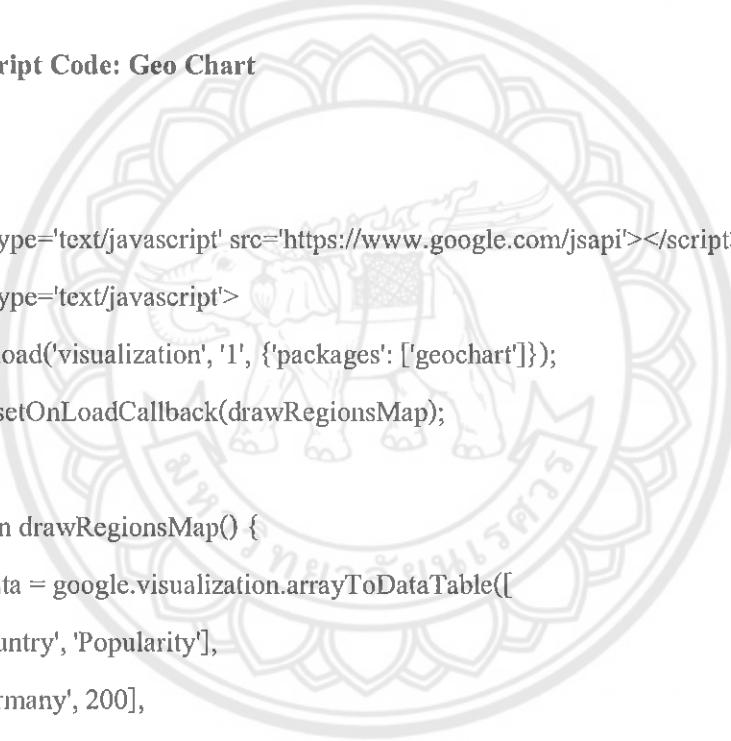
```

var chart = new google.visualization.Gauge(document.getElementById('chart_div'));
chart.draw(data, options);
}

</script>
</head>
<body>
<div id='chart_div'></div>
</body>
</html>

```

8. JavaScript Code: Geo Chart


```

<html>
<head>
<script type='text/javascript' src='https://www.google.com/jsapi'></script>
<script type='text/javascript'>
google.load('visualization', '1', {'packages': ['geochart']});
google.setOnLoadCallback(drawRegionsMap);

function drawRegionsMap() {
    var data = google.visualization.arrayToDataTable([
        ['Country', 'Popularity'],
        ['Germany', 200],
        ['United States', 300],
        ['Brazil', 400],
        ['Canada', 500],
        ['France', 600],
        ['RU', 700]
    ]);

    var options = {};

    var chart = new google.visualization.GeoChart(document.getElementById('chart_div'));

```

```

    chart.draw(data, options);
};

</script>

</head>

<body>

<div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>

</body>

</html>

```

9. JavaScript Code: Line Chart

```

<html>

<head>

<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>

<script type="text/javascript">

google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});

google.setOnLoadCallback(drawChart);

function drawChart() {

var data = google.visualization.arrayToDataTable([
['Year', 'Sales', 'Expenses'],
['2004', 1000, 400],
['2005', 1170, 460],
['2007', 1030, 540]
]);

var options = { title: 'Company Performance'};

var chart = new google.visualization.LineChart(document.getElementById('chart_div'));

chart.draw(data, options);

}

</script>

</head>

<body>

<div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>

</body>

</html>

```

10. JavaScript Code: Pie Chart

```

<html>
  <head>
    <script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
    <script type="text/javascript">
      google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});
      google.setOnLoadCallback(drawChart);
      function drawChart() {
        var data = google.visualization.arrayToDataTable([
          ['Task', 'Hours per Day'],
          ['Work', 11],
          ['Eat', 2],
          ['Commute', 2],
          ['Watch TV', 2]
        ]);
        var options = {
          title: 'My Daily Activities'
        };
        var chart = new google.visualization.PieChart(document.getElementById('chart_div'));
        chart.draw(data, options);
      }
    </script>
  </head>
  <body>
    <div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>
  </body>
</html>

```

11. JavaScript Code: Scatter Chart

```

<html>
  <head>
    <script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
    <script type="text/javascript">
      google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});
      google.setOnLoadCallback(drawChart);
      function drawChart() {
        var data = google.visualization.arrayToDataTable([
          ['Age', 'Weight'],
          [ 8,    12],
          [ 4,    5],
          [ 3,    3.5],
          [ 6.5,  7]
        ]);

        var options = {
          title: 'Age vs. Weight comparison',
          hAxis: {title: 'Age', minValue: 0, maxValue: 15},
          vAxis: {title: 'Weight', minValue: 0, maxValue: 15},
          legend: 'none'
        };

        var chart = new google.visualization.ScatterChart(document.getElementById('chart_div'));
        chart.draw(data, options);
      }
    </script>
  </head>
  <body>
    <div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>
  </body>
</html>

```

12. JavaScript Code: Stepped Area Chart

```

<html>
  <head>
    <script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
    <script type="text/javascript">
      google.load("visualization", "1", {packages:["corechart"]});
      google.setOnLoadCallback(drawChart);
      function drawChart() {
        var data = google.visualization.arrayToDataTable([
          ['Director (Year)', 'Rotten Tomatoes', 'IMDB'],
          ['Alfred Hitchcock (1935)', 8.4, 7.9],
          ['Ralph Thomas (1959)', 6.9, 6.5],
          ['James Hawes (2008)', 4.4, 6.2]
        ]);

        var options = {
          title: 'The decline of \'The 39 Steps\'',
          vAxis: {title: 'Accumulated Rating'},
          isStacked: true
        };

        var chart = new
          google.visualization.SteppedAreaChart(document.getElementById('chart_div'));
        chart.draw(data, options);
      }
    </script>
  </head>
  <body>
    <div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>
  </body>
</html>

```

13. JavaScript Code: Table

```

<html>
  <head>
    <script type='text/javascript' src='https://www.google.com/jsapi'></script>
    <script type='text/javascript'>
      google.load('visualization', '1', {packages:['table']});
      google.setOnLoadCallback(drawTable);
      function drawTable() {
        var data = new google.visualization.DataTable();
        data.addColumn('string', 'Name');
        data.addColumn('number', 'Salary');
        data.addColumn('boolean', 'Full Time Employee');
        data.addRows([
          ['Mike', {v: 10000, f: '$10,000'}, true],
          ['Jim', {v:8000, f: '$8,000'}, false],
          ['Alice', {v: 12500, f: '$12,500'}, true],
          ['Bob', {v: 7000, f: '$7,000'}, true]
        ]);
        var table = new google.visualization.Table(document.getElementById('table_div'));
        table.draw(data, {showRowNumber: true});
      }
    </script>
  </head>

  <body>
    <div id='table_div'></div>
  </body>
</html>

```

14. JavaScript Code: TreeMap

```

<html>
<head>
<script type="text/javascript" src="https://www.google.com/jsapi"></script>
<script type="text/javascript">
google.load("visualization", "1", {packages:["treemap"]});
google.setOnLoadCallback(drawChart);
function drawChart() {
// Create and populate the data table.
var data = google.visualization.arrayToDataTable([
['Location', 'Parent', 'Market trade volume (size)', 'Market increase/decrease (color)'],
['Global', null, 0, 0],
['America', 'Global', 0, 0],
['Europe', 'Global', 0, 0],
['Asia', 'Global', 0, 0],
['Australia', 'Global', 0, 0],
['Africa', 'Global', 0, 0],
['Brazil', 'America', 11, 10],
['USA', 'America', 52, 31],
['Mexico', 'America', 24, 12],
['Canada', 'America', 16, -23],
['France', 'Europe', 42, -11],
['Zair', 'Africa', 8, 10]
]);
// Create and draw the visualization.
var tree = new google.visualization.TreeMap(document.getElementById('chart_div'));
tree.draw(data, {
minColor: '#f00',
midColor: '#ddd',
maxColor: '#0d0',
headerHeight: 15,
});
}

```

```
    fontColor: 'black',  
    showScale: true});  
}  
</script>  
</head>  
  
<body>  
  <div id="chart_div" style="width: 900px; height: 500px;"></div>  
</body>  
</html>
```


ประวัติผู้จัดทำโครงการ

ชื่อ นางสาวโสณยา พัวพา
 ภูมิลำเนา 34 หมู่ 5 ต.บ้านติ่ว อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์
 ประวัติการศึกษา
 — จบระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนติ่ววิทยาคม
 — ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4
 สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์คณะวิศวกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนเรศวร

E-mail: krachao4444@hotmail.com

